

கூட்டலு

அறிவியல் பண்பாட்டு மாத இதழ்

செப்டம்பர் - 2017
பருவம் 3 புனல் 36

தனிச்சுற்று
நன்கொடை ரூ 20

சுயஜாத் துரோக்களின்
தலைவர்

இழப்பிலும், மகிழ்விலும் திராவிடர் பண்பாட்டைச் செயல்படுத்தும் இணையர்

தாராபுரம் பூங்கொடி - பெரியகுளம் குமரேசன்

செப்டம்பர் 17. தோழர் பெரியாரின் பிறந்தநாள். பெரியாரியல் என்பது ஏதோ ஒரு நாள் ஞானஸ்நானம் பெற்று விட்டு, வீட்டிற்கு வந்து தன் ஜாதியையும், இந்துமதச்சடங்குகளையும் தவறாமல் பின்பற்றும் முறையோ - புத்த மதத்தில் சேர்ந்து விட்டேன், தம்மம் ஏற்றுவிட்டேன் என்று கூறிவிட்டு, சொந்த வாழ்க்கையில் இந்துமத வாழ்வியலைத் தவறாமல் பின்பற்றும் முறையோ அல்ல. பிறப்பு தொடங்கி இறப்பு வரையும் இந்து மதம் உருவாக்கியுள்ள அனைத்து பண்பாடு களுக்கும் எதிரான திராவிடர் பண்பாட்டைச் செயல்படுத்திக் காட்டுவதே பெரியாரியலின் தனித் தன்மை.

'சொல்லுக்கு முன் செயல்' என்பார்கள். அது போல, எந்த ஒரு கொள்கையையும் பேசிக் கொண்டிருக்காமல், தம் வாழ்க்கையிலேயே முன்மாதிரியாகச் செய்து காட்டுவதும், வாழ்ந்து காட்டுவதும் பெரியாரியல் தான். அந்த வகையில் இலட்சக்கணக்கான பெரியார் தொண்டர்கள் தங்களது வாழ்க்கையிலேயே இந்து மதப் பண்பாடுகளுக்குச் சாவு மணி அடித்துள்ளனர். அவர்களில் பலரை 'காட்டாறு' அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இந்த இதழில் ஜாதி-தாலி-சடங்குகள் மறுப்பு மறுமணம் செய்து கொண்ட தோழர்களின் அறிமுகம்.

என் பெயர் பூங்கொடி, ஊர் தாராபுரம். எனக்கு ஒரு அண்ணன், ஒரு தம்பியும் இருக்கிறார்கள். எனது பெற்றோர்கள் காதலித்து ஜாதி மறுப்புத்திருமணம் செய்தவர்கள். தந்தை வயோதிகம் காரணமாக ஒரு வருடத்திற்கு முன் இறந்துவிட்டார். அம்மா என்னுடன் தான் இருக்கிறார்.

**முதல் திருமண வாழ்க்கை:
விடுபட முடியாத கொடூரம்**

எனது முதல் திருமணம் 17 வயதில் எனது விருப்பமில்லாமல், பெற்றோரின் வற்புறுத்தலால் நடத்திவைக்கப்பட்டது. எனது படிப்பும் பாதியில் நின்றது. நின்றது படிப்பு மட்டுமல்ல, எனது கனவு களம்தான். திருமண வாழ்க்கையும் படு கொடூரமாக இருந்தது. அனுபவித்த கொடுமைகளுக்கு அளவில்லாமல் போய்விட்டது. அக்கொடுமையிலிருந்து விடுபடவும் முடியவில்லை. எங்கள் வீட்டில் இருந்த வறுமையின் காரணமாக எனது வலிகளைச் சகித்துக் கொண்டேன்.

- இதன் தொடர்ச்சி 4-ஆம் பக்கம்

பிரிட்டனின் சமத்துவச் சட்டத்தில் ஜாதி ஒழிப்பு?

ஹரிஷ் கமுகக்குடி மாரிமுத்து, இலண்டன்

பிரிட்டன் தன்னுள் பல்வேறு நாடுகளின் மக்களை, மதத்தை, மொழியை, கலாச்சாரத்தை உள் வாங்கிக் கொண்டுள்ளது. அப்படி என்றால் ஹிந்து மதத்தையும் உள் வாங்கி உள்ளதா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஆமாம், ஹிந்து மதத்தையும் தன்னுள்ளே வைத்துள்ளது. அப்படியானால், ஹிந்து மதத்தின் சாரமான 'வர்ணாஸ்ரம' தர்மத்தையும், 'ஸனாதன' தர்மத்தையும் தன் உள்ளே வைத்துள்ளதா? ஆமாம்.

ஹிந்து மதம் எங்கெல்லாம் உள்ளதோ அங்கெல்லாம் 'வர்ணாஸ்ரம' தர்மமும், 'ஸனாதன' தர்மமும் உள்ளது. முதலாவதாக தமிழர்கள் தங்களை ஹிந்துக்களாக நம்புகிறார்கள். தமிழர்கள் தங்களை ஹிந்துக்கள் என்று நம்பும் அறியாமையே பெரிதும் நிலவுகிறது. ஹிந்து எனும் வார்த்தை தமிழும் இல்லை. ஹிந்து எனும் மதம் தமிழரின் மதமும் இல்லை.

ஆனாலும் தமிழர்கள் தங்களை ஹிந்துக்கள் என்று நம்புவதற்கு மிக முக்கிய காரணம் பிரிட்டிஷாரே. பிரிட்டிஷார் தாங்கள் ஆண்ட இந்தியா, இலங்கை எனும் நிலப் பகுதியில் சைவ மதம், வைணவ மதம் ஆகிய அனைத்தையும் ஒரே கூட்டாக

'ஹிந்து' மதம் என்று அரசாங்கப் பதிவில் குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். இந்த 'ஹிந்து' எனும் சொல் 'வர்ணாஸ்ரம' பிரியர்களுக்கும், 'ஸனாதன' பிரியர்களுக்கும் நல்லதொரு முகமுடியாக வாய்த்து விட்டது.

பணம் வேண்டிய போதும், தன் சமூக உயர்வு வேண்டிய போதும் எல்லோரையும் ஒருங்கிணைத்து 'ஹிந்து' என்று வேசம் கட்ட வசதியாக இருக்கிறது. சமூக உயர்வு என்று குறிப்பிடுவது, தமிழர் தன் இல்லத்தில் நடத்தும் அனைத்து வாழ்வியல் நிகழ்ச்சியிலும் பார்ப்பனரையே வைத்து நடத்துகின்றனர். (எ.கா: திருமணம், திதி, புதுமனை குடிபுகுதல் மற்ற சடங்கு சம்பிரதாயம் எதுவானாலும்.)

இலண்டனில் நிறைய ஹிந்துக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் பணப்புழக்கத்தை மட்டும் பார்த்தாலே எவ்வளவு அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கை, தமிழர் மத்தியில் உழல்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். எந்த ஒன்றையும் அளவிட முடிந்தால்தான் அதில் எது சரி? தவறு எது? என்பதை மதிப்பிட இயலும். கீழே இலண்டனில் உள்ள 18 கோயில்களின் வருவாய் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

Hindu Temple Name	UK Charity Number	Income	Upper Caste 'Brahmin' Priests	LowCaste Non-Brahmin Priests Shudras (or) Dalits
The London Sri Murugan Temple	271097	£ 769.8K	Many	0
SKS Swaminarayan Temple	295655	£ 280.9K	Many	0
Shree Kutch Satsang Swaminarayan Temple London	271034	£ 1.8M	Many	0
Shree Kutch Satsang Swaminarayan Temple South East London	292934	£ 661.6K	Many	0
Shree Kutch Satsang Swaminarayan Temple East London	295655	£ 280.9K	Many	0
Bochasanwasi Shri Akshar Purushottam Swaminarayan Sanstha	1143083	£ 11.3M	Many	0
The Greenwich Hindu Temple (Mandir)	1106377	£ 100.6K	Many	0
Lakshmi-Narayana Trust	292677	£ 1.6M	Many	0
Shri Vallabh Nidhi - Uk	277833	£ 1.0M	Many	0
International Society For Krishna Consciousness London	1132794	£ 1.7M	Many	0
Hindu Tamil Cultural Association(Enfield)	1143043	£ 906.3K	Many	0
Brittania Hindu (Shiva) Temple Trust	269067	£ 506.3K	Many	0
The Shree Swaminarayan Temple	266260	£ 971.8K	Many	0
Shri Kanagathurkkai Amman (Hindu) Temple Trust	1014409	£ 1.2M	Many	0
Shree Swaminarayan Sidhant Sajivan Mandal London	252726	£ 1.5M	Many	0
Sree Ayyappa Seva Sangam (London)	1059478	£ 156.5K	Many	0
Shirdi Sai Baba Temple Association Of London	1138530	£ 617.9K	Many	0
London Sivan Kovil Trust	1051516	£ 535.1K	Many	0

Reference: <http://beta.charitycommission.gov.uk/>

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள சில இலண்டன் ஹிந்து கோவில்களின் மொத்த வருமானம் மட்டுமே £ 25.89 Million. கிட்டத்தட்ட இந்திய ரூபாய் மதிப்பில் 250 கோடி ரூபாய். வெறும் 18 கோவில்களில், அதுவும் இலண்டனில் மட்டும்.

இவ்வளவு வருவாயையும் 'வர்ணாஸ்ரம' தர்மத்தின் படிநிலையில் உயர் ஜாதியாய் இருக்கும் பிராமணர்கள் மட்டுமே அளித்திருப்பார்கள் என்று நம்ப இயலாது. மாறாக இந்த பெரும் வருவாயை, பெரும் தொகையை 'வர்ணாஸ்ரம' அடுக்கில் கீழ் நிலையில் உள்ள சூத்திரர்களும் பஞ்சமர்களுமே அளித்திருப்பார்கள் என்று உறுதியாக கூற முடியும்.

நம் கேள்வி எல்லாம் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்யும் எந்த சூத்திரரும், எந்தப் பஞ்சமரும் தான் ஏன் கீழ் ஜாதி? என்று என்றாவது எண்ணி இருப்பார்களா? எந்தப் பெண்ணாவது மாதத்தில் மூன்று நாட்கள் தான் ஏன் கோவிலுக்குப் போகக் கூடாது என்று எண்ணி இருப்பார்களா? என்றால் இதுவரையில் இல்லை என்றே சொல்லலாம். எப்போது இந்த எண்ணம் வரும்? சுயமரியாதை உணர்வு ஓங்கும் போது வரும். தன்மானம் தழைத்தோங்கினால் வளரும்.

அது மட்டுமா, எந்த ஹிந்துக் கோயிலிலும் உயர் ஜாதி பிராமணர்கள் மட்டுமே அர்ச்சகராக இருக்க முடிகிறது. எந்த ஹிந்துக் கோயிலிலும் சூத்திரரோ அல்லது பஞ்சமரோ அர்ச்சகராக பணி ஆற்ற முடியாது. காரணம்? ஹிந்து மதத்தின் 'வர்ணாஸ்ரமம்' மற்றும் 'ஸனாதனம்'

அது என்ன 'வர்ணாஸ்ரமம்'?

'வர்ணாஸ்ரமம்' என்றால் ஹிந்து மத அடுக்கில் நான்கு படிநிலைகள் இருக்கின்றன 1. பிராமணர், 2. சத்திரியர், 3. வைசியர், 4. சூத்திரர் இதற்கு அடுத்து வரும் பஞ்சமர்கள் அவர்ணஸ்தர்கள் ஆவர்.

அது என்ன 'ஸனாதனம்'?

'ஸனாதனம்' என்றால் நிலையானது. ஜாதி என்பது பிறப்பால் நிலையானது.

பணத்தையும் கொடுத்து, தன்மானத்தையும் இழந்து, பகுத்தறிவையும் இழந்து, பொருள் இழந்து, நேரம் மற்றும் உழைப்பு ஆகியவற்றை இழந்து நிற்கும் ஒரு இனமாகத்தான் லண்டனில் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள்.

அதற்காக சுயமரியாதைக்காரர்கள், பகுத்தறிவாளர்கள், முற்போக்காளர்கள் தமிழ் இனத்தில் இல்லவே இல்லை என்று கூற முடியாது. இருக்கிறார்கள்! மிக மிகச் சொற்பமாக. அரிதினும் அரிதாக.

தமிழர்கள் பொருளாதாரத்தில் மேலோங்கியும், தன்மானத்துடனும், பகுத்தறிவுடனும் வாழ வேண்டும் என்று யார்தான் விரும்ப மாட்டார்கள்? எது எப்படியோ? பிரிட்டன் அரசாங்கத்தை ஒரு வகையில் பாராட்டலாம். சமீபத்தில் 'பிரிட்டனில் ஜாதியும் சமத்துவச் சட்டமும்' எனும் முன்னெடுப்பை எடுத்து வருகிறார்கள்.

டாக்டர் அனிதா காட்டிய வழி

நீட் நுழைவுத் தேர்வு தோழர் அனிதாவின் வாழ்வைப் பறித்துள்ளது. நம்மால் அந்த இழப்பைத் தடுக்க முடிவில்லை. ஆனால் இவ்வகை இழப்புகள் தொடராமல் தடுக்க நம்மால் முடியும்.

ஒரு மாணவியாக, ஒரு போராளியாக, எதை எப்படி அணுக வேண்டும் என்று நடைமுறைப் போர்த் தந்திரம் உடையவராக இயங்கியவர் டாக்டர் அனிதா.

சிறந்த மதிப்பெண்களைப் பெற்றுவிட்டார். நீட் என்ற நுழைவுத்தேர்வைத் தடுப்பதற்கு உச்சநீதி மன்றம் வரை சென்று போராடிவிட்டார். தன் சக மாணவப் போராளிகளோடு இணைந்து களத்திலும் போராடி னாள். இவற்றோடு நின்றுவிடவில்லை. தனது கருத்துக்கு வலுசேர்க்க பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் தோழர் ப்ரின்ஸ் கஜேந்திரபாபு, தி.மு.க எம்.எல்.ஏ சிவசங்கர், தமிழ்நாட்டின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஸ்டாலின், திராவிடர் கழகத் தலைவர் தோழர் கி.வீரமணி மற்றும் சில அமைப்புத் தலைமைகளையும், தோழர்களையும் நேரடியாகச் சந்தித்தார்.

ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற வெறியுடைய ஒரு போராளியைப் போல அனைத்து வழிகளிலும் போராடினார். அதேநேரம், தான் முழுமையாக எதிர்த்து நிற்கும் நீட் நுழைவுத் தேர்விலும் பங்கேற்றார். இது தான் மிக முக்கியமான கவனிக்கத்தக்க அணுகுமுறை.

நீட் மட்டுமல்ல; அகில இந்திய அளவில் நடக்கும் அனைத்து நுழைவுத் தேர்வுகளையும் நாம் எதிர்ப்போம். ஆனால், அவை முற்றாக ஒழியும் வரை அவை போன்ற போட்டித் தேர்வுகளுக்கு நம்மைத் தயாரித்துக் கொள்வோம்.

இதுவரை நாமக்கல் பாணிப் பள்ளிகள் 12 ஆம் வகுப்பு பொதுத்தேர்வில் மதிப்பெண்களைக் குவிக்கும் வித்தைகளைப் பயிற்றுவித்து வந்தன. இப்போது 11, 12 ஆம் வகுப்புப் பொதுத்தேர்வுகளின் மதிப்பெண்கள் மருத்துவப் படிப்புக்கு அவசிய மில்லை என்றாகி விட்டது. அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் அனைத்துப் படிப்புகளுக்கும் இந்நிலை வரும்.

எனவே, அப்பள்ளிகள் பொதுத்தேர்வுகளைப் பற்றி அலட்டிக்கொள்ளாமல், அதற்கான பாடங்களைக் கூட நடத்தாமல், நேரடியாக நீட் நுழைவுத் தேர்வுப் பயிற்சிகளை மட்டுமே நடத்தும். அதுபோல, மருத்துவராக விரும்பும், அரசுப் பள்ளி களின் கிராமத்து, தலித், பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர் களும் நுழைவுத் தேர்வுகளுக்குத் தயாராக வேண்டும். சமூக அக்கறை கொண்ட அனைவரும் அதற்கான பயிற்சிகளை நடத்த முன்வரவேண்டும். நீட் ஒழியும் வரை, நீட்டுக்கு எதிராகப் போராடுவோம். நீட்டில் பங்கேற்கப் பயிற்சி எடுப்போம்.

அதாவது 'ஜாதி' என்பதை பிரிட்டனில் சமத்துவச் சட்டத்தில் சேர்க்கலாமா? வேண்டாமா? அதற்கு உரிய ஆதாரங்கள் என்ன என்று மக்களிடம் கருத்துக்கேட்டு வருகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு வாக்கெடுப்பை இதற்கு முன்னர் 2010-இல் நிகழ்த்தி இருக்கிறது பிரிட்டன் பாராளுமன்றம். அப்போது ஜாதியை சமத்துவச் சட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டாம் என்று முடிவெடுத்துள்ளார்கள். அதாவது, ஜாதியை சமத்துவச் சட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டாம் என்று 307 பேர் வாக்களித்துள்ளார்கள். ஜாதியை சமத்துவச் சட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று 243 பேர் வாக்களித்துள்ளார்கள். Reference : <http://www.tamilsolidarity.org/british-mps-refuse-to-outlaw-caste-discrimination/>

243 எம்பி க்கள் ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டும் என்று வாக்களித்து இருப்பது சாதாரண எண்ணிக்கை இல்லை. மிகப் பெரிய எண்ணிக்கை. இன்னும் 30 பேர் கூடுதலாக மனிதநேயத்துடன் சிந்தித்து வாக்களித்தால் போதும்.

இப்போது மீண்டும் ஒரு கலந்தாய்வை பிரிட்டன் பாராளுமன்றம் முன்னெடுக்கிறது. பிரிட்டன் பாராளுமன்றத்தின் குறிப்பை வாசிக்கையில் அவர்கள் ஆதாரங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதற்கு நாம் வைக்கும் ஆதாரம் இதுதான்.

எல்லா ஹிந்துக் கோவில்களும் தங்களைத் தொண்டு நிறுவனமாக அரசாங்கத்திடம் பதிவு செய்துள்ளார்கள். அந்த ஹிந்துக் கோயில்களின் வருமானமும் அரசாங்கத்திடம் அதிகாரப் பூர்வமாக உள்ளது. பொது வெளியிலும் உள்ளது. இவ்வளவு பணத்தையும் சொத்தையும் 'கடவுள்' கொடுத்திருப்பார் என்று அரசாங்கமும் நம்பாது. எம்.பி.க்களும் நம்பமாட்டார்கள் என்று நம்பலாம். இவ்வளவு பணத்தையும் சொத்தையும் கொடுத்த ஹிந்து மக்களில், மேல் ஜாதியான பிராமணர்கள் மட்டுமே அர்ச்சகராக இருக்கிறார்கள் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி. அர்ச்சகர் வேலைக்கு ஆள் எடுக்கும் போதும் பிராமணர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று தெளிவாக விண்ணப்பம் வெளியிடுவது இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. Reference : <http://www.venkateswara.org.uk/Vacancies>

வெகு சொற்பமான பார்ப்பனர்கள் அர்ச்சகராகவும், மிக அதிகமான பார்ப்பனர் அல்லாத ஹிந்துக்கள், அதிலும் குறிப்பாக பெண்கள் அர்ச்சகர் ஆக முடியாத சூழல் பொதுமக்கள் நிதி ஆதாரத்தில் நடைபெறும் நிறுவனத்தில் இருப்பது எதைக் காட்டுகிறது? இவையே அரசாங்கத்தின் முன் உள்ள ஆதாரம். பார்க்கலாம், பிரிட்டன் பாராளுமன்றம் மனிதத்தின் பக்கமா? ஜாதியின் பக்கமா? என்று காலம்பதில் சொல்லும்.

-முன் அட்டை உள்பக்கத் தொடர்ச்சி

தினமும் சண்டையும், சச்சரவுமாக ஐந்தாறு வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. அந்தத் திருமண வாழ்க்கையில் எனக்கு ஒரு பையனும் பிறந்தான். அவன் இப்பொழுது சட்டம் படித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். எனது சகோதரர் வழக்கறிஞர் கிருட்டிணகுமார் மூலம் இந்தக் கொடுமையிலிருந்து விடுபட்டு அவரது குடும்பத்துடன் நானும் எனது பையனும் வாழ ஆரம்பித்தோம்.

ஒரு புழுக்கமான சூழலிருந்து ஒரு மெல்லிய காற்றை சுவாசித்த அனுபவம். பிறகு விட்டப் படிப்பை முடித்து, அழகு நிலையம் தொடங்கி வாழ்க்கையை அடுத்த இடத்திற்கு நகர்த்தினேன். இதற்கு எனது அண்ணன் மற்றும் அவரது துணை வியாரின் உதவியும் பக்கபலமாக இருந்தது. தனித்தே வாழலாம் என்று முடிவில் வாழ்க்கையை நகர்த்தினேன்.

அண்ணனும் மகனும் நடத்தி வைத்த இரண்டாவது மணம்

ஒரு வருடங்கள் கழிந்தபிறகு, எனது தோழிகள் மற்றும் எனதருமை மகன் ஆகியோரின் தூண்டுதலால் இரண்டாவது திருமணம் செய்யலாம் என்று அரைமனதுடன் ஒத்துக்கொண்டேன். எனது அண்ணனின் மூலம்தான் எனக்குப் பெரியாரியல் அறிமுகமானது. பெரியாரை ஒரு கடவுள் மறுப்பாளராகத்தான் நான் நினைத்திருந்தேன். முதல் திருமணம் சகல சம்பிரதாயங்களுடன் நடந்துதான் என் வாழ்வை நாசப்படுத்தியது. ஆதலால் இரண்டாவது திருமணம் ஒரு சீர்திருத்த திருமணமாக இருக்க ஆசைப்பட்டேன். எதிர்பாராத விதமாக, ஜாதியை - தாலியை - ஜாதி, மதச் சடங்குகளை மறுத்த திருமணமாக எனது இரண்டாம் மணம் இனிதாக நிறைவேறியது.

தோழர் குமரேசனின் அறிமுகம் எப்போது கிடைத்தது அவரைத்தேர்வு செய்யக் காரணமென்ன?

தோழரின் அறிமுகம் 2009 இல் சகோதரர் குமார் மூலம் ஏற்பட்டது. தோழர் குமரேசன் ஒரு பெரியார் பற்றாளர். எனது வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவர் என்றும் அண்ணன் சொன்னார். எனது அண்ணனுக்கு தோழர் தாமரைக்கண்ணன் மூலமாக குமரேசன் அறிமுகமானவர். அதனால் குமரேசனைச் சந்தித்து என்னுடைய நிலைப்பாடு என்ன, விருப்பங்கள் என்னவென்று தெரிவிக்கலாம் என நினைத்து, சந்திக்க முடிவு செய்தேன். நான், எனது மகன் நிஜந்தன், தோழர் குமரேசன் மூவரும் சந்தித்துப் பேசி, வாழ்க்கையைத் தொடங்கலாம் என நினைத்தோம்.

அவரைத் தேர்வு செய்ய மிக முக்கிய காரணம் அவரின் வாய்த்திறமைதான். அப்படி அழகாகவும் தெளிவாகவும் பேசி, எனது வாழ்க்கைக்குச் சரியாக வருவார் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தினார். எனது வேண்டுகோளாகிய இன்னொரு குழந்தை வேண்டாம், ஊரையும், சொந்தத் தொழிலையும் விட்டு வரமாட்டேன், போன்ற நிபந்தனைகளுக்குச் சரியென்று சொல்லிச் சம்மதிக்க வைத்தார். எங்கள் வாழ்வும் இனிதே தொடங்கியது.

உங்கள் திருமணத்தை நீங்களே முடிவு செய்திருக்கிறீர்கள். பெண்களே அவர்களது வாழ்க்கை குறித்து முடிவு செய்வது நல்லதா? குமரேசனுடன் நடந்த அந்தச் சந்திப்புக்கு உங்கள் அண்ணனை ஏன் அழைத்துச் செல்லவில்லை?

வாழப்போவது நான் தான். நான் தானே முடிவு செய்யனும்? நன்மையோ, தீமையோ நான் பார்த்துக் கொள்வேன். எத்தனை காலம் அண்ணன், தம்பி, அப்பாக்களின் மறைவில் நாங்கள் வாழ முடியும்? பெண்கள் சுயமாகச் சிந்தித்து முடிவெடுக்கின்ற நிலையிலிருந்தால் தான், தங்கள் வாழ்வு முறையை தங்கள் விருப்பப்படி சுயமரியாதையுடன் தேர்ந்தெடுத்து வாழ முடியும். முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் பெண்களுக்கு எங்கெல்லாம் இருக்கின்றதோ அந்த நாடு, வீடு, கல்வி, வேலை, தொழில் நிறுவனங்கள் சிறப்புடன் இருக்கும். பெண்களைத் தலைமை அதிகாரிகளாகக் கொண்ட நிறுவனங்கள் சிறப்புடன் செயல்படுகின்றன.

உங்களின் திருமணம் எப்போது நடந்தது? அதில் உங்கள் பெற்றோரிடமும், உறவினர்களிடமும், எதிர்ப்பும், வரவேற்பும் எப்படி இருந்தது?

முதலில் எங்களது இணையேற்பு நிகழ்வு, கோவையில் அப்போதைய பெரியார் திராவிடர் கழகச் செயலாளர் தோழர் கு.இராமகிருட்டிணன் மற்றும் நெருங்கிய தோழர்கள் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. அதன் பின் பதிவுத்திருமணம் தாராபுரத்தில் நடைபெற்றது. பின்னர் பெரிய குளத்தில் பெரியார் திராவிடக் கழகத்தலைவர் தோழர் கொளத்தூர் மணி அவர்கள் தலைமையில், டிசம்பர் 6 அன்று மாலையில் அம்பேத்கர் நினைவு தினத்தில், உற்றார், உறவினர்கள் மத்தியில் வாழ்க்கைத் துணை நல ஏற்பு விழா நடைபெற்றது.

இந்த நிகழ்வுக்குப் பெற்றோர்கள் தரப்பிலிருந்து எந்தவித எதிர்ப்பும் இல்லை. ஒரு சில உறவினர்கள் மட்டும், இது உனக்குச் சரியாக வராது. இன்னொரு திருமணம் வேண்டாம், பையன் இருக்கிறான். அவனைப் பார்த்துக்கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்து என்று அவர்களின் அடிமனதில் படிந்துப் போயிருக்கும் இந்துத்துவச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தினார்கள். ஒரு சிலர் இந்த வயதிலிருந்து எப்படி தனித்து வாழ்வாய், உனக்கென்று ஒரு துணை வேண்டும் என்று சொல்லி ஆதரவு தெரிவித்தனர்.

இந்து மத சமூகப் பெண்கள் தங்கள் வாழ்வில் ஜாதியை ஒழிக்க நினைத்தால் அவர்களின் செயல்பாடுகள் எப்படி இருக்க வேண்டும்?

காலம் காலமாக ஜாதியைப் பின்பற்றி வரும் பெண்கள், ஜாதிகள் உருவானதே நம்மைப் பிரித்தாளப் பார்ப்பனர்கள் கண்டுபிடித்த வழி என்பதை முதலில் உணரவேண்டும். நம் முந்தைய தலைமுறை எப்படியோத் தொலையட்டும். நாமும், நமது அடுத்த தலைமுறையும் ஜாதியற்றவர்களாக மாறவேண்டும். அதற்கு நாம் பார்ப்பனியப் பழக்க வழக்கங்களை நம் முன்னோர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக ஆட்டுமந்தைகள் போல் பின் தொட

ராமல் பகுத்தறிவுகொண்டு சிந்தித்து இந்தப் பழக்க வழக்கங்கள் நமக்கானதல்ல என்றும் நம்மால் உருவாக்கப் படவில்லையென்றும் உணர்ந்து பெரியார் வாழ்வியல் முறையை பின்பற்ற வேண்டும். நமது பிள்ளைகளின் ஜாதி கடந்த காதல் திருமணங்களை வரவேற்க வேண்டும். நாமும் ஜாதி மறுப்புத்திருமணத்தை நமது பிள்ளைகளுக்கு செய்து வைக்க வேண்டும்.

பெண்கள் சுயமாக முடிவெடுப்பதில் தமிழ்நாடு மற்றும் தமிழ்நாடு அல்லாத மற்ற மாநிலங்களில் பெண்களின் நிலைப் பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன?

மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிடும் பொழுது நமது பெண்கள் படிப்பிலும், வேலைவாய்ப்பிலும், ஏன் திருமண விசயங்களில் கூட சுயமாகவும், சுயமரியாதையுடனும் முடிவெடுக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த மண்ணில் பெரியார் போட்ட விதைதான் காரணம் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. மற்ற மாநிலங்களில் உயர்த்திட்டு மக்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கின்ற எல்லா வசதியும், சுதந்திரமும், இங்கு இயல்பாகவே எல்லாத் தரப்புப் பெண்களும் பெறுகிறார்கள் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அதற்கு காரணம் தந்தை பெரியாரின் கடுமையான உழைப்பும், அவரைப் பின் தொடர்ந்த திராவிட இயக்கங்களின் ஆட்சியும் ஒரு காரணம். இதைப் பற்றிய முழுமையான புள்ளிவிபரம் நம்மிடம் இல்லை. இது தொடர்பான தகவல்களை நாம் திரட்ட வேண்டும்.

பெரியகுளம் குமரேசன்:

எனது ஊர், தேனி மாவட்டம் பெரியகுளம். என் உடன் பிறந்தவர்கள் அக்காள் ஒன்று, தம்பி ஒன்று. என் தாயார் கேன்சர் நோயினால் பாதிக்கப் பட்டு இறந்துவிட்டார். தந்தை என்னுடன் உள்ளார். பெரியார் உங்களுக்கு அறிமுகமானது எப்படி?

இதற்கான பதிலை சொல்லுவதற்கு முன் என்னுடைய ஆரம்பகாலத்தையும் சொன்னால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். என்னுடைய இளம் வயதில் எனது தாய்மாமன் திராவிடர் கழகத்தி லிருந்தவர். அவரைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் சற்று ஆச்சரியமாக இருக்கும். இவர் எப்படி கடவுள் இல்லை என்று சொல்கிறார் என்று ஒரு வித வியப் போடு தான் அவரை அணுகுவேன். ஆனால் அவர் பெரியாரை கடவுள் மறுப்பாளராக மட்டும் பார்த்த தின் விளைவு இன்று முழு நேர பக்திமானாக மாறி விட்டார். அதை விட்டுவிடுவோம். அதன் பிறகு பெரியாரின் மீதான காதல் என்னுள்ளே ஒரு மூலையில் ஒளிந்து கொண்டது. காலம் நகர்ந்து என் படிப்பை முடித்து சுயமாகத் தொழில் தொடங்க ஆரம்பித்தேன்.

அப்போது தான் செம்பட்டியில் தோழர்கள் இராசா, தாமரைக்கண்ணன் ஆகியோரின் நட்பு கிடைத்தது. அதன் பிறகு தான் என்னில் உறைந்து போயிருந்த பெரியாரியம் துளிர்விட ஆரம்பித்தது. தோழர்கள் மூலமாகத்தான் மணி அண்ணனின் அறிமுகமும் பெரியார் திராவிடர்கழகத்தில் வேலை செய்யும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

பெரியாரியலைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அதைப் படித்தால் மட்டும் போதாது. செயலில் காட்டும்போது தான் பெரியாரையும், சமுதாயத்தையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள இயலும். அப்படி ஏதாவது ஒரு நிகழ்வைக் கூற முடியுமா?

எனது தாயாரின் மரணம். அவர் கேன்சர் நோயினால் அவதிப்பட்டு இறந்துவிடுகிறார். அந்த இறப்பு நிகழ்வில் நான் என் வாழ்க்கையில் முதல் முறையாக சாஸ்திர சடங்குகளைப் புறக்கணிக் கிறேன். சடங்குகளை மறுப்பது என்றால் அது எப்படிப்பட்டது என்பதை நேரடியாக அனுபவிக் கிறேன். இறுக்கமான ஒரு சாதியச் சூழலில் வாழ்ந்து வரும் என் உறவினர்களுக்கு என்னுடைய செயல் ஒரு அதிர்ச்சியையும் கோபத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

ஒருபுறம் தாயின் இழப்பு, மறுபுறம் உறவினர் களின் கோபம், வெறுப்பு. இறப்புக்குரிய சடங்கு களைச் செய்யாவிட்டால் உறவுகளையும் இழப் போம் என்ற சூழல். இவற்றுக்கிடையே நிதானமாக நான் முடிவெடுக்க பெரியாரியல் துணையாக நின்றது. நமது தோழர்களின் அறிவுரைப்படி நான் மிகவும் அமைதியாக இருந்து எனது கொள்கையில் உறுதியாக நின்றேன்.

வந்தவர்கள் அனைவரும் முதன் முறையாக பெரியாரின் வாழ்வியல் முறையைத் தெரிந்து கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். இறுதி நிகழ்வுக்கு வந்தவர்களின் முக்கால்வாசிப் பேர் இவன் திருமணத்தை எப்படி நடத்துகிறான் என்று பார்ப்போம் என வாழ்த்திவிட்டுச் சென்றார்கள்.

இறப்பிலும், இழப்பிலும் தெளிவாக இருந்து விட்டோம். வாழ்க்கைத் துணை என்பது ஒரு மகிழ்வான காரியம். அதிலும் கொள்கை வழி நிற்போம் என்று உறுதியாக இருந்தேன். எனக்கு துணை தேடும் பொறுப்பைத் தோழர் தாமரைக் கண்ணன் எடுத்துக் கொண்டார். கணவரை இழந்த பெண்ணை அல்லது விவாகரத்தான பெண் ணையோ வாழ்க்கைத் துணையாக தேர்ந்தெடுக் கலாம் என்று முடிவு செய்து தேட ஆரம்பித்தோம். வாழ்வது ஒரு முறை, அந்த வாழ்க்கையைச் சமுதாய மாற்றத்துக்குப் பயன்படும்படிதான் வாழவேண்டும் என்று தேடியபோது கிடைத்தவர் தான் தோழர் பூங்கொடி.

நூல் அறிமுகம்

சமூகத்திலும் அரசியலிலும் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களுக்கு ஊடகங்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒரு வகை ஊடகம் முக்கியப் பங்கு வகித்திருக்கிறது. இன்றைய சூழலில் சமூக வலைத்தளங்களின் பங்களிப்பு அதிகம். அந்த வகையில் சமூக வலைத்தளத்தைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தி பகுத்தறிவு, மற்றும் சமத்துவக் கருத்துக்களைத் தன்னுடைய முகநூலில் பதிவு செய்துள்ளார் பேராசிரியர் நாகநாதன் அவர்கள். தான் பதிவு செய்த கருத்துக்களைத் தொகுத்து 'பதிவுகள்' என்ற தலைப்பில் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார். அந்த நூலினைக் காட்டாறு வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

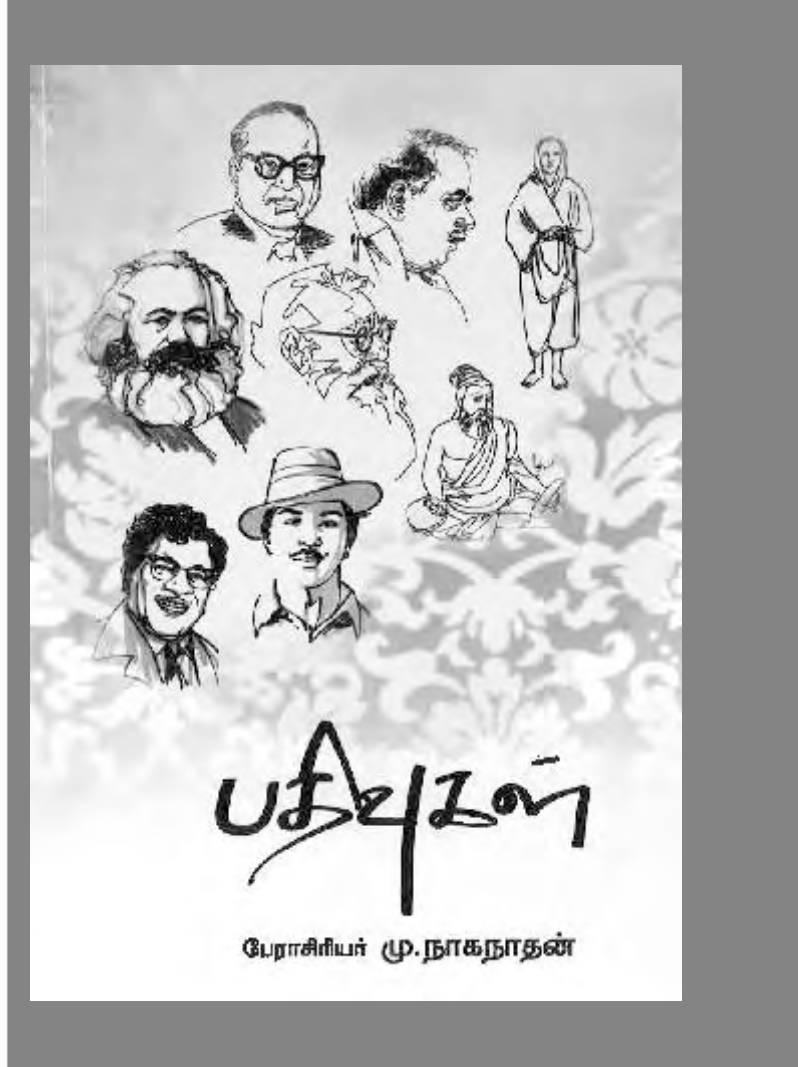
பேராசிரியர் நாகநாதன் அவர்கள் தன்னுடைய ஆய்வுப் படிப்பை சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துவக்கிய காலத்திலிருந்து இன்றைய அரசியல் சூழல்வரை தன்னுடைய கருத்துக்களை பகுத்தறிவு பார்வையில் சமூகநீதிக் கண்ணோட்டத்தோடு பதிவு செய்துள்ளார். இன்றைய சமூக மற்றும் அரசியல் களத்தில் செயல்படும் இளைஞர்களுக்கு அவரது பதிவுகள் நல்ல வழித்துணையாகும். மேலும் அவர் பேராசிரியராக, திட்டக்குழுத் துணைத்தலைவராக பணியாற்றிய காலங்களில் நடைபெற்ற அரசியல் மாற்றங்கள், உலக அரசியல் நடப்புகள் என அனைத்தையும் பதிவு செய்துள்ளார். அவற்றில் சில செய்திகளைப் பார்ப்போம்.

பெரியாரின் நினைவேந்தலை எதிர்த்த 'இந்து' ராம்

தான் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு மாணவராகப் படித்த காலத்தில் 1973-இல் பெரியார் நினைவேந்தல் நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. இந் நிகழ்வில் தோழர் எம்.ஆர். ராதா அவர்கள் பங்கேற்று பற்றி இந்நூலில் 25-ஆம் பக்கத்தில் பதிவு செய்கிறார். அந் நிகழ்வு நடப்பதற்கு மாணவர்கள் மத்தியில் எதிர்ப்பு உருவாக்க அன்றைய இந்திய மாணவர் சங்கத்தின் மூளையாகச் செயல்பட்ட இந்து ராம் அவர்களின் சூழ்ச்சி பற்றி விவரிக்கிறார். கம்யூனிஸ்ட்கள் இன்றைக்கு வரைக்கும் பார்ப்பன அறிவு ஜீவிகளால் வழிநடத்தப் படுவதாலோ என்னவோ பெரியாரியலோடு ஒத்துப்போக மறுக்கின்றனர். இடஒதுக்கீடு, ஈழம் போன்ற பிரச்சனைகளில் முரண்பாடான கருத்துக்களை முன் வைக்கின்றனர்.

அந்த நிகழ்ச்சியில் தோழர் நடிகவேல் எம்.ஆர்.ராதா அவர்கள் தனது பேச்சில் பெரியார் ஏற்படுத்திய சமூக மாற்றத்தை ஒரு சில வரிகளில் பதிவு செய்கிறார். தோழர் பெரியார் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆரம்பித்து அதனால் திராவிடச் சமூகம் அடைந்த நண்மைகள் ஏராளம்.

அவற்றில் தேநீர்க்கடைகளில் நடந்த ஒரு மாற்றத்தை மட்டும் இந்நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். பெரியார் வருவதற்கு முன்பு இந்தச் சமூகம் எப்படி இருந்தது. பெரியாரின் பரப்புரைக்குப் பின்பு எப்படி மாறியது என்பதை மிக அழகாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

எம்.ஆர்.ராதா அனுபவித்த தீண்டாமை

“அய்யர் கடையில் 20 அடி தூரத்திலிருந்து “ஐயா சாமி” என்று உரத்த குரலில் கத்துவேன். “டேய் வாரண்டா” என்று கூறிவிட்டுப் பாத்திரத்தில் காபியை அய்யர் எடுத்து வருவார். நான் எடுத்துவந்த பாத்திரத்தையும், பணத்தையும் மண்தரையில் வைக்கச் சொல்வார். நீண்ட கைப்பிடியுடன் உள்ள அவரது பாத்திரத்திலிருந்து காபியை ஊற்றுவார்”.

நடிகவேல் எம்.ஆர்.ராதா அவர்கள் தனது வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தை வைத்தே பெரியார் நடத்திய சமூகப் புரட்சியை பதிவு

செய்கிறார். அவர் சிறுவனாக இருந்த போதும் வளர்ந்த பிறகும் சந்தித்த சமூக நிகழ்வுகளை அழகாகப் பதிவு செய்கிறார். எம்.ஆர்.ராதா ஒன்றும் தாழ்த்தப்பட்டச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவரும் இல்லை. இன்றைக்குத் தங்களை ஆண்டபரம்பரையாகக் கருதிக் கொள்ளும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகம் தனது கடந்த கால நிலையையும் இன்று யாரால் இந்த மாற்றத்திற்கு உள்ளானோம் என்று எண்ணிப் பார்ப்பது சரியாக இருக்கும்.

தமிழ்நாடு என்ன தனிநாடா?

தமிழ்நாடு பல்வேறு காலகட்டங்களில் மத்தியில் ஆளும் ஆட்சிகளால் புறக்கணிக்கப் பட்டுள்ளது. சுதந்திர? இந்தியா உருவான காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை தமிழகம் பல்வேறு வகையில் வஞ்சிக்கப்படுகிறது. தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய நிதி, மற்ற மாநில உரிமைகள் அது காங்கிரஸ் ஆக இருந்தாலும் பி.ஜே.பி. யாக இருந்தாலும் அதன் மூளை பார்ப்பன - பனியாக் களால் வழி நடத்தப்படுவதால் நமக்கு நியாயம் கிடைக்காது.

காவிரி நீர் பிரச்சனையில் உச்சநீதிமன்றம் தமிழ்நாட்டுக்கு ஆதரவான தீர்ப்பு சொன்ன பிறகும் மோடி நடவடிக்கை எடுக்காததைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இந்நூலின் 63-ஆம் பக்கத்தில் “காவிரிப் பிரச்சனையில் நல்ல, நடுநிலையான, அறிவுக் கூர்மையான பிரதமராக இருந்தால், உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை, அரிய சந்தர்ப்பமாக எடுத்துக் கொண்டு ஒரு நிரந்தர தீர்விற்கு வழி கண்டிருக்கலாம்”

பிரதமர் மோடி என்றைக்கும் தேசிய இனங்களுக்கும், சிறுபான்மையினர்க்கும் எதிரியாகவே இருந்துள்ளார். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை ஆட்சி செய்தவர்களில் வி.பி.சிங் தவிர யாரும் காவிரி பிரச்சனையில் தமிழகத்திற்கு சாதகமாக நடக்கவில்லை. ஏனென்றால் தமிழகம் என்றைக்கும் அகில இந்திய அரசியல் கட்சிக்கு வாக்களிக்காது. பார்ப்பன எதிர்ப்பு, மதச்சார்பின்மை ஆகியவற்றைத் தங்கள் கொள்கையாகக் கொண்ட திராவிடக் கட்சிகளால் ஆளப்படும் மாநிலம் ஆகும். எனவே தங்களுக்குப் பயன்படாத மாநிலத்திற்கு எதற்குச் செய்ய வேண்டும் என்ற மாற்றான்தாய் மனப்பான்மைதான் ஆகும்.

இந்தியமும் குஜராத்தியமும்

இந்த நூலின் முன்பகுதியில் மோடி அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு ஆதரவாக உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பு சொன்ன பிறகும் நமக்கு எதிராக உள்ளதைப் பார்த்தோம். அவர் அப்படி உள்ளதற்கு காரணம் என்ன என்பதை இந்த ‘இந்தியமும் குஜராத்தியமும்’ என்ற தலைப்பில் அழகாகப் பதிவு செய்கிறார். பொதுவாக இந்தியா போன்ற பன்மைத்துவம் வாய்ந்த துணைக்கண்டத்தில் பிரதமராகவோ, ஜனாதிபதியாகவோ வருபவர் மொழி, மதம், ஜாதி கடந்து பொதுமனிதராக இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் மோடி இந்தியத்தேசிய வெறிப்

பிடித்தவராக தன்னைக் காட்டிக் கொண்டாலும் அவர் தான் ஒரு குஜராத்தியன் என்பதைச் செயலில் காட்டுகிறார். இந்தியர்களின் மூளையைப் பார்ப்பனர்களும் வயிற்றைப் பனியாக்களும் ஆள்கிறார்கள் என்று கூறுவார்கள். அதற்கு ஏற்ப இந்தியாவின் முக்கியப் பதவிகள் உள்பட பா.ஜகவின் தலைவர் பதவி என அனைத்தையும் குஜராத் மயமாக்கி வருகிறார். பெரியார் இந்திய சுதந்திரமே பார்ப்பன - பனியா ஒப்பந்தம் எனக் கூறினார். அதை மோடி மெய்ப்பிக்கும் வகையில் பனியாக்களுக்கும், பட்டேல்களுக்கும் இந்தியாவை திறந்துவிட்டுள்ளார் என்பதைச் சொல்கிறார்.

“அம்பானிக் குழுமம் கோதாவரி ஆற்றுப் படுகையில் ஓ.என்.ஜி.சி யின் கிணறுகளிலிருந்து பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய் எரிவாயு திருடியது உறுதி செய்யப்பட்ட பிறகும் இன்று வரை எவ்வித வழக்கும் பதிவு செய்யப்படவில்லை”

மாநில உரிமைகள், இடஒதுக்கீடு என உரிமைப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் மாநிலக் கட்சிகள் மீதான ஊழல் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் குஜராத்தியர்களுக்கு ஒரு நியாயம், மற்றவர்களுக்கு ஒரு நியாயம் என மோடி செயல்படுகிறார்.

பார்ப்பன சூழ்ச்சி

பார்ப்பனர்கள் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது நமது தலைவர்களையும், நமது கொள்கைகளையும் அசிங்கப்படுத்தத் தயங்க மாட்டார்கள் என்பதற்கான ஆதாரத்தை “குருமூர்த்தியின் அண்டப்புளுகு” என்ற தலைப்பில் 88-ஆம் பக்கத்தில் மிக அழகாக அம்பலப்படுத்துகிறார்.

இந்தியாவின் ஆதிக்க வர்க்கமாகிய பார்ப்பனர்கள் எப்போதும் விவசாயத்தை ஏற்றுக் கொண்டதில்லை. வேதத்தில் விவசாயத்தை இழி தொழிலாகப் பதிவு செய்துள்ளனர். மனு தர்மத்தில் விவசாயம் இழிதொழிலாகப் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. ஆனால் குருமூர்த்தி வேதத்தையும் விவசாயத்தையும் போற்றுவோம் என்கிறார். இவர்கள் தங்கள் தலைமைத்துவத்தைத் தக்கவைக்க எப்படிப்பட்ட ஏமாற்றுவேலையும் செய்வார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்த நூல் முழுவதும் பார்ப்பனர்கள் தொல்குடி மக்களாகிய திராவிடர்களை ஒடுக்க எப்படி எல்லாம் நடந்து கொண்டார்கள், பொருளாதாரத்தை எப்படிச் சுரண்டுகிறார்கள் இந்தியா மற்றும் உலக அரசியல் எப்படி பொதுவுடைமைக்கு எதிராகவும், உலக முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாகவும் உள்ளது என்பது போன்ற பல செய்திகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். மெரினா போராட்டங்கள் பற்றி நமக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும் சமூக மாற்றத்தை நேசிக்கும் அனைவரும் வாசிக்க வேண்டிய நல்ல நூலாகும்.

கிடைக்கும் இடம்: கதிரொளி பதிப்பகம், 14, சிவசங்கரன் மாடிக் குடியிருப்பு, சிவசங்கரன் சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600086 பேச-044-24321067 விலை 100

நீதிமன்றத்திற்கு நீதி சொன்ன பெரியார்

அய்க்கோர்ட் தீர்ப்பு என்றால் அது தீண்டத் தகாதது, பேசத் தகாதது என்று புனிதத்தன்மை இருந்து வந்ததைப் பொய்யாக்கிக் கனம் நீதிபதிகள் வாயினாலேயே எவருக்கும் விமர்சன உரிமை உண்டு என்று ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தது நமது வெற்றியல்லவா? -தந்தை பெரியார்

1956-ஆம் ஆண்டு வாக்கில் இப்போதைய ஒருங்கிணைந்த திருச்சி மாவட்டத்தின் ஆட்சியராக இருந்த ஒரு பார்ப்பனரல்லாத தமிழர் திரு. ஆர். எஸ். மலையப்பன் என்பவர் மிகச் சிறந்த நிருவாகி எனப் பெயர் பெற்றவர்.

இவர் ஆட்சித் தலைவராக இருந்தபோது பெரம்பலூர் அருகில் உள்ள நாராயண மங்கலம் என்ற ஊரில் நரிக்குறவ மக்களுக்கான வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து அவர்களின் வாழ்வாதாரங்களுக்கு உதவிகள் செய்தார். இது போன்ற பல மக்கள் நலப் பணிகளை மேற்கொண்டு மக்கள் ஆட்சியராக விளங்கிய அவர், அரசாங்கத்திற்காக ஒரு தனி நபரின் நிலத்தை எடுப்புச் செய்தது தொடர்பாக அந்த நபரால் நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கில் நீதிபதிகள் இருவர் தனி நபருக்குச் சார்பாக ஆணை பிறப்பித்ததோடின்றி நில எடுப்புச் செய்த ஆட்சியரை வரம்பு மீறிக் கண்டித்ததோடு அவர் நாட்டில் எங்கும் உயர் பதவிகளில் இருக்க இலாயக் கற்றவர் என்றும் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

இந்த ஆணையை (24.10.1956) வழங்கிய இரு நீதிபதிகளும் ஐயங்கார் பார்ப்பனர்கள். அவர் வழக்கறிஞராக அட்வகேட் ஜெனரலாக இருந்தவர் திருவேங்கடாச்சாரி என்ற ஐயங்கார் பார்ப்பனர். இந்தத் தீர்ப்பு வெளியானதும் 'இந்து' பத்திரிகையில் அதுபற்றித் தலையங்கத்தில் பார்ப்பன நீதிபதிகளின் தீர்ப்பை வரவேற்றுப் பலவாக புகழ்ந்து எழுதியிருந்தது. இதைப் படித்த பெரியார் மனதில் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தின் வெறியின் விளைவே இது என்ற எண்ணம் எழுந்தது. அவர் குருதியோடு

கலந்துவிட்டிருந்த இன உணர்வு பீரிட்டெழச் சீறியெழுந்தார்.

மாவட்ட ஆட்சியர் திரு. ஆர். எஸ். மலையப்பன் யாரென்று தெரியாது. அவரை முன்பின் பார்த்தது கிடையாது. அதுபோலவே இந்தப் பார்ப்பன ஐயங்கார் நீதிபதிகளையும் அவர் பார்த்ததும், கேட்டதுமில்லை. இருப்பினும் இந்த நீதிமன்ற ஆணை, பார்ப்பன- பார்ப்பனரல்லாதா ரிடையேயான ஒரு மானப் பிரச்சனை. ஆரிய - திராவிடர்களிடையேயான உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் உணர்ச்சிப் பிரச்சனை எனக்கருதினார் பெரியார். 4.11.1956 அன்று குறுகிய கால இடைவெளியில் திருச்சியில் ஒரு கண்டனக் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்தார். இக் கூட்டத்தில் சுமார் நாற்பதாயிரம் பேர் கலந்து கொண்டனர். மிகுந்த எழுச்சியோடு நடந்த இந்த கூட்டத்தில் சுமார் ஒன்றரை மணிநேரம் பேசிய பெரியார் எவரும் கூறத் துணியாத கருத்துக்களைக் கூறிச்சென்றார்.

“உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளைப் பற்றிப் பொது மக்கள் கருத்துத் தெரிவிப்பது கோர்ட்டை அவமானப் படுத்துவதாகும் என்ற பூச்சாண்டியை இனியாவது அம்பலப்படுத்த வேண்டும். உயர் நீதிமன்றத்து நீதிபதிகளும் மனிதப் பிறவிகளானதால் ஆசாபாசங்களுக்கும் சமுதாய உணர்ச்சிகளுக்கும் தவறுகளுக்கும் கட்டுப்பட்டவர்கள். இவர்களை நியமிக்கின்ற இந்தியத் தலைவரையும் அவருக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள இந்திய முதலமைச்சரையும் கண்டிக்கவும், கொடும் பாவி கட்டிக் கொளுத்தவும் இவர்கள் எல்லோருக்கும் மேம்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்ற தேசியக்கொடி என்பதையுமே கிழித்துப் போட்டுத் தீ வைக்கவும் ஜனநாயகச் சமூகத்தில் உரிமை இருக்கும்போது, சாதாரண சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களில் ஒருவரான நீதிபதியின் தீர்ப்பைத் தவறு என்று கண்டிப்பதற்கு மக்களுக்கு உரிமை வேண்டாமா?”

என்ற அதிர்ச்சியான கேள்வி கேட்ட பெரியார், “தமிழர், தமிழர் கலாச்சாரம், தமிழர் உரிமை, தமிழர் உத்தியோகம் ஆகியன தொடர்பான வழக்குகளில் இனி ஆரிய நீதிபதிகள் விசாரணை செய்யக்கூடாது” என்று முடிவு ஏற்பட வேண்டும் என்று கருத்து ரைத்தார்.

இந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் நியாயமற்ற முறையில் தீர்ப்பு வழங்கிய இரண்டு பார்ப்பன நீதிபதிகளையும் உடனடியாகத் தமிழ்நாட்டை விட்டு வேறு மாநிலத்திற்கு மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்றும் தன் கடமையைச் சரிவரச் செய்யத் தவறிய அட்வகேட் ஜெனரல் பார்ப்பனர் மீது அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அது பொது மக்கள் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது.

கூட்டத்திலிருந்த சுமார் 40,000 பேரும் ஒட்டு மொத்தமாகக் கைகளை உயர்த்தித் தங்கள் ஆதரவைத் தெரிவித்தனர். தந்தை பெரியாரின் இந்தப் பொதுக் கூட்டப் பேச்சு விவரம் 6.11.1956 அன்றைய விடுதலை இதழில், “கோர்ட்டை அவமதிப்பதல்” என்ற தலைப்பில் தலையங்கமாக வெளியானது. இது வெளியிடப்பட்டதுமே அரசாங்கம் இது நீதிமன்ற அவமதிப்பு என்று ‘பேசியக் குற்றத்திற்காக’ பெரியார் மீதும் வெளியீட்டாளர் என்ற முறையில் அன்னை மணியம்மையார் மீதும் வழக்குத் தொடர்ந்தது.

இவ்வழக்கில் 23.4.1957 அன்று சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் நடந்த விசாரணையில் பெரியார் நேரடியாகக் கூண்டில் நின்று தானே படித்து அளித்த முப்பது பக்க விளக்க அறிக்கையானது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவொரு ஆவணமாகும். அதனை அப்படியே இங்கு அளிப்பது இயலாத தெனினும் அதில் கண்டுள்ள முக்கியமான சிலவற்றைக் கூறுவது, பெரியாரின் எண்ணத்தின் வலிமையைக் காட்டும். அது “நீதி கெட்டது யாரால்?” என்று பெயரில் புத்தகமாக வெளிவந்துள்ளது. அதனை அனைவரும் படித்துணர்வது அவசியம்.

“இந்தக் குற்றச்சாட்டு வார்த்தைகளின் நேரடியான பொருளுக்கு ஏற்ற மாதிரி நான் யாதொரு குற்றமும் செய்தவனல்ல. பொதுவாக, மனிதசபாவத்தைப் பற்றியும் நீண்டகாலமாக அது பிரதிபலித்து வருவதைப் பற்றியுமே எடுத்துச் சொல்லி, அதற்குப் பரிகாரம் தேடவே முயற்சித்து இருக்கிறேன். இந்தத் தீர்ப்பின்மீது என் ஆராய்ச்சிக்கு எட்டிய கருத்து, பாதிக்கப்பட்டவர் பார்ப்பனரல்லாதாராய் இருப்பதாலும், தீர்ப்புக் கூறியவர்கள் பார்ப்பனர்களாயிருப்பதாலும் இம்மாதிரி ஏற்பட்டது என்பது எனது தாழ்மையான முடிவு.

மனுதர்ம சாஸ்திரத்தின்படி ஒரு பார்ப்பனரல்லாதவன் (குத்திரன்) ஒரு நாட்டிலே (பார்ப்பனர்கள் வாழும் நாட்டிலே) நீதிபதியாகவோ, நிர்வாக அதிகாரியாகவோ, அமைச்சராகவோ, அரசனாகவோ உயர் பதவியாளனாகவோ இருக்கக்கூடாது என்பது தர்மமாகும். அப்படியிருக்க விடக்கூடாது என்பதும் பார்ப்பனர் தர்மமாகும். இந்த மனு தர்மந்தான் நீதிபதிகள் கையாளும்

இந்து சட்டத்திற்கு மூலாதாரமாகும். இதற்கு உதாரணங்கள் அதிகம். கனம் கோர்ட்டார் அவர்களுக்குக் காட்ட வேண்டியதில்லை என்றே கருதுகின்றேன்.

சென்னை அய்க் கோர்ட்டு சுமார் நூறு ஆண்டுகள் ஆகியும் சமீபத்தில் 10 - 15 ஆண்டுகளில்தான் அதாவது, பார்ப்பனத் துவேஷம் என்று சொல்லக்கூடிய சாதிப் புரட்சியும், பார்ப்பனர்கள் நடத்தையை வெளிப்படையாகக் கண்டித்தல் என்ற தன்மையும் சர்வ சாதாரணமாக நாட்டில் ஏற்பட்ட பிறகுதான் பார்ப்பனரல்லாதவர்களில் ஒருவர், இருவர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளாகத் தோன்ற முடிந்தது.

ஆகையினால்தான் பார்ப்பனர்கள் எந்தப் பதவியில் இருந்தாலும், அவர்களுடைய நடத்தையில் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோதெல்லாம், பார்ப்பனரல்லாதவர்களை ஒழித்துக் கட்டுவதில் தலையெடுக்க விடாமல் செய்வதில், சரியாகவோ, தப்பாகவோ காலாகாலம் பாராமல் தங்கள் முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டுவருவார்கள். இவர்கள் இப்படி நீண்ட நாட்களாகச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதற்கு ஏராளமான உதாரணங்கள் எடுத்துக்காட்ட முடியும். பின்னாலே தருகிறேன்.

பிரஸ்தாப வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட கலெக்டருடைய (பார்ப்பனரல்லாதார்) உத்தரவு சரியான தென்று வாதா நான் வரவில்லை. அவரைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியவும் தெரியாது. எங்களுக்குள் அறிமுகமாகும் அளவுக்குக்கூட சந்திப்பு ஏற்பட்டதுமில்லை. இதை உறுதியாகச் சொல்கிறேன். அது போலவே (பார்ப்பனர் களான) கனம் இரு ஜட்ஜ்களையும் நான் சந்தித்ததே கிடையாது. எனக்கு அறிமுகமும் இல்லை. என்னால் அவர்களை அடையாளம் காட்டவும் முடியாது. வெளியில் சொல்வார்கள் கலெக்டர் ரொம்பவும் நேர்மையும், நாணயமும் உள்ளவர் என்று. சம்பந்தப்பட்ட கனம் ஜட்ஜ்களை தமிழர்களின் நல்வாழ்வு விஷயத்தில் விஷமுள்ள பார்ப்பனர்கள் என்றும் பேசிக் கொள்வார்கள்.

நான் பேசியாதாகச் சொல்லப்படும் பேச்சில் இந்த இரு தரப்பினர்களைப் பற்றியும் தனிப்பட்ட முறையில் இந்தக் குணங்களைச் சம்பந்தப்படுத்தியோ மனதில் வைத்தோ நான் ஒரு பேச்சும் பேச முற்படவில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் இவர்களைப் பற்றி எனக்கு எந்தவிதமான விருப்போ வெறுப்போ கிடையாது.

ஆனால், தீர்ப்பைப் பற்றியப் பார்ப்பனப் பத்திரிகையில் செய்தியைப் படித்தும் அதைப்பற்றிப் பார்ப்பனப் பத்திரிகையான ‘இந்து’ பத்திரிகை எழுதிய தலையங்கத்தைப் படித்ததும், தமிழ் மக்கள் இதைக் கேட்டுப்பதறின பதட்டத்தையும், காட்டின பரிதாபத் தையும் பார்த்தபிறகு எனக்குத் திடீரென்று ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. ஆஹா, இந்தக் கலெக்டர் ஒரு பார்ப்பனராய் இருந்தால் கனம் பார்ப்பன ஜட்ஜ்கள் இப்படி எழுதியிருப்பார்களா? அல்லது பார்ப்பனரல் லாதவர்களாய் இருந்திருந்தால் இவ்வாறு கலெக்டரை அனாவசியமாகத் தாக்கி எழுதியிருப்பார்களா? என்ற எண்ணமும் தோன்றியது.

கலெக்டருடைய முப்பது ஆண்டு நிர்வாக நடத்தை களைப் பற்றி எந்தவிதமான குற்றமோ குறையோ கூறப்படவில்லை. இப்படிப்பட்டவர் ஒரு காரியத்தில் தவறுதலான உத்தரவு, அதுவும் தான் தவறு செய்கிறோம் என்கிற எண்ணமே இல்லாமல் அரசாங்க நோக்கத்தைச் சரியாகவோ தப்பாகவோ புரிந்து அதன்பேரில் போடப்பட்ட ஒரு உத்தரவுக்காக, இவ்வளவு பெரிய கொடுமை இழைக்கப்பட்டுவிட்டதுதான் என் உள்ளத்தைப் பெரிதும் வருத்தி விட்டது. பார்ப்பான் நீதிபதியாய் ஆட்சியாளராய் இருக்கும் நாடு கடும்புலி வாழும் காடேயாகும். ஆதலால் நாங்கள் புலி வேட்டையாடுறோம். புலி மேலே பாய்ந்ததில் ஒருவர் இருவர் அடிபட வேண்டியதுதான் எல்லா பார்ப்பனர்களும் அப்படித்தானா? என்று கனம் ஜட்ஜ்கள் சிந்தித்து நான் சொல்வது தவறு என்று கருதலாம்.

இதுவரையில் எந்த இந்தியரும் வகித்திராத உயர் பதவி வகித்தவர்கள் என்ற தன்மையில் முதல் வரிசையில் முதல்வராக இருக்கும் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

‘நான் வேத சாஸ்திர புராண இதிகாச உபநிஷத் தர்மங்களில் முழு நம்பிக்கை உடையவன். ஜாதிப்பிரிவில் அதாவது, வர்ணாஸ்ரம தர்மத்தில் மிக்க நம்பிக்கையும் கவலையும் உடையவன். அவைகளைப் பரப்பவும் நிலைநிறுத்தவுமே நான் பாடுபடுகிறேன். இனியும் அதற்காகவே பாடுபடுவேன் என்று சொல்லுகிறார் எழுதுகிறார். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்கிறார் என்றால் இனி யாரை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, எல்லாப் பார்ப்பனர்களும் இப்படித்தான் இருப்பார்களா? என்று நினைப்பது - வாயில் நாக்கில் குற்றம் இருந்தாலொழிய வேம்பு இனிக்காது தேன் கசக்காது.

பிறவியில் மாறுதல் இருந்தாலொழிய புலி புல்லைத் தின்னாது ஆடு மனிதர்களைத் தின்னாது. அது போலவாக்கும் நம் பார்ப்பனர்களின் தன்மை. என்னுடைய பிரச்சினையெல்லாம் ஜட்ஜ்களைக் குறை சொல்லுவதல்ல, பார்ப்பனர்கள் நமக்கு ஜட்ஜ்களாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான். வெள்ளைக்காரர்களைக் குறிப்பிட்டு இந்த முறையில் தானே நமது சுதந்திரப் போராட்டத்தில் போராடியிருக்கின்றோம். வெள்ளைக் காரன் எவ்வளவு உயர்ந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், அவன் வெள்ளையன் என்கிற முறையில் இதைச் செய்தான், அதைச் செய்தான் என்று ஏராளமான விஷயங்களை எடுத்துக்காட்டிக் கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறோம்.

அதே முறையில் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டிய அவசியத்தில் தான் இது நேர்ந்தது என்பதைப் பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஸ்டேட்மென்டில் நான் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிற விஷயங்கள் எல்லாம் எவ்வித குரோத, துவேஷ உணர்ச்சியில்லாமல், என் இன மக்களுடைய உண்மையானதும் அவசியமானதுமான நலன் கருதி, ஒரு யோக்கியமான பொதுநலத் தொண்டன்

என்கிற தன்மையில். சமூகம் கோர்ட்டார் அவர்களும் கனம் நீதிபதிகளுடைய சித்தம் எதுவோ அதுவே என் பாக்கியம் என்பதாகக் கருதி எதையும் ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

இவ்விளக்கத்தைப் படித்து முடித்ததும் கண்ணியத்திற்குப் பெயர் போன தோழர் பெரியார் “நீதிமன்ற நேரத்தை வீணடித்து விட்டதற்கு மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்” என்று கூறி அமர்ந்தார். அட்வகேட் ஜெனரல் திருவேங்கடாச்சாரியாரின் வாதங்களுக்குப் பிறகு தலைமை நீதியரசர் தனது தீர்ப்பில் கூறியிருக்கும் சில முக்கிய பகுதிகள்.

“இரண்டு அய்யங்கார் நீதிபதிகள் ஒரு தமிழரான கலெக்டரைப்பற்றி எல்லை மீறிய கடுஞ் சொற்கள் அடங்கிய தீர்ப்பை வெளியிட்டிருக்கின்றனர் என்றும், இது ஆரியர் - தமிழர் உணர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிரச்சினையைல்ல வென்றும், சுமார் ஒன்றரை மணிநேரம் விளக்கிக் காட்டிப் பேசிய பெரியார், இந்தியாவிலேயே ஏன் உலகத்திலேயே எந்தத் தலைவரும் சொல்லத் துணியாத ஒரு உண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

“தமிழர், தமிழர் கலாச்சாரம், தமிழர்உரிமை, தமிழர் உத்தியோகஸ்தர் ஆகியவர்களின் வழக்குகளைப் பற்றி இனி ஆரிய நீதிபதிகள் விசாரணை செய்தல் கூடாது” என்று முடிவு ஏற்பட வேண்டுமென்று அழுத்தத் திருத்தமாகக் கூறினார்

எந்தக் கோர்ட்டின் தீர்ப்பும், அதுவும் குறிப்பாக இந்தக் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு தவறானது மட்டுமல்ல ‘எதிரி’ நீதிபதிகளின் வகுப்புக்கு மாறுபட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் இவ்வாறு நீதி வழங்கப்பட்டது என்று சொல்வதும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றிக் கோர்ட்டை அவமதிப்பதற்கும் என்பது நன்கு தெரிகிறது.

கோர்ட் அவமதிப்பு நடவடிக்கைகள் எப்போதும் பழிவாங்கும் மனப்பான்மையுடன் கூடியவை அல்ல. அவை பெரும்பாலும் கோர்ட்டின் கவுரவத்தைக் காக்கும் பொருட்டே உள்ளன. இதைக் கருத்தில் கொண்டும் முதலாவது எதிர் மனுதாரின் (பெரியார்) முதிர்ந்த வயதைக் கொண்டும் நூறு ரூபாய் அபராதத்தை நாங்கள் விதித்தால், நீதியின் முடிவுக்கு அது போதுமானது என்பது எங்கள் கருத்து”.

பெரியாருக்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. மணியம்மையார் எச்சரித்து விடப்படுகிறார். வழக்கு இத்தோடு முடிகிறது. ஆனால் பெரியாரின் மனதில் எழுந்த அந்த நியாய உணர்வு, எழுந்த ஆத்திரம், அதற்காக அவர் நீதிமன்றத்தில் வெளிப்படையாக வெளியிட்ட பிரகடனம், பெற்ற தண்டனை - யாவும் எண்ணும் போதெல்லாம் மெய்சிலிர்க்கச் செய்யுமே. இன்றும் நீதிமன்றங்களின் இதுபோன்ற நியாயமற்ற நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து கொண்டுவர்தான் உள்ளன. ஆனால் பெரியார் போன்ற போராளி. ?

நீட் தேர்வு:

கடந்தகாலமும் எதிர்காலமும்

நீட் தேர்வு என்னும் சமூக அநீதி குறித்து தமிழகம் எங்கும் விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. மருத்துவக் கல்லூரியில் சேருவதற்கு, இந்தியா முழுமைக்குமான ஒரு பொது நுழைவுத் தேர்வினைக் கொண்டுவரும் முயற்சி 2010ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசு (இந்திய மருத்துவக் கவுன்சில்) தொடங்கிய காலத்தில் இருந்தே தமிழகம் அதனை உறுதியுடன் எதிர்த்து வருகிறது. தமிழகத்தின் பிரதான கட்சிகள் அனைத்தும், இந்த விசயத்தில் ஒரே கருத்துடன் இருந்திருக்கின்றன.

மருத்துவக்கல்வி: கடந்து வந்தவை

நுழைவுத் தேர்வு குறித்து தமிழ்நாடு கொண்டிருக்கும் நிலைப்பாடு என்பது அனுபவப் பூர்வமானது. 1984 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாட்டில் மருத்துவக் கல்லூரி சேர்க்கை என்பது, நேர்முகத் தேர்வின் (Interview) அடிப்படையில் நடந்து வந்தது. அந்த முறையைக் கைவிட்டு, 1984 ஆம் ஆண்டுமுதல் மாநில அளவிலான நுழைவுத்தேர்வினைத் தமிழக அரசு அறிமுகப்படுத்தியது. மாநில அரசின் பள்ளி பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்தத் தேர்வு முறை இருந்துவந்தது.

ஒப்பீட்டளவில் நேர்முகத்தேர்வு முறையை விட, நுழைவுத்தேர்வு என்பது, சார்புநிலையற்ற தேர்வு முறையாக இருந்தது. ஆனால் காலப் போக்கில், தமிழகமெங்கும் நுழைவுத்தேர்வுப் பயிற்சி மய்யங்கள் தோன்றி, நுழைவுத் தேர்வில் அதிக மதிப்பெண்கள் பெறுவதற்கான உத்திகளைக் கற்றுக் கொடுக்க ஆரம்பித்தன. பொருளாதார வசதி குறைந்தவர்களுக்கும், கிராமப்புறங்களில் வசிப்பவர்களுக்கும், நகரங்களில் கிடைக்கும் நுழைவுத்தேர்வு பயிற்சிகள் கிடைக்காத காரணத்தினால், அவர்கள் பெருமளவு மருத்துவக்கல்லூரிகளில் சேர முடியாத நிலை ஏற்பட்டது.

இந்தச் சூழலைச் சரி செய்வதற்காக, 1989 ஆம் ஆண்டு, அப்போது ஆட்சியில் இருந்த திமுக அரசு, முதல் தலைமுறை மாணவர்களுக்கு போனஸ் மதிப்பெண்களாக 5 புள்ளிகள் வழங்கும் ஒரு

முறையைக் கொண்டுவந்தது. ஓரிரு ஆண்டுகள் அந்தத்திட்டம் நடைமுறையில் இருந்தது. பிறகு உயர்நீதிமன்றத் தலையீட்டினால், அது கைவிடப்பட்டது.

பிறகு 1996 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்த திமுக அரசு, கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு 15 சதவீதம் உள்இடஒதுக்கீடு வழங்கும் முறையைக் கொண்டுவந்தது. சில ஆண்டுகள் நடைமுறையில் இருந்த அந்தத் திட்டம், மீண்டும் உயர்நீதிமன்றத் தலையீட்டினால் கைவிடப்பட்டது.

இறுதியாக, 2006 ஆம் ஆண்டு, அதுவரை தமிழக அரசு நடத்திவந்த நுழைவுத் தேர்வு முறையைக் கைவிட்டது. அதன் பிறகு குறிப்பிடத் தக்க எண்ணிக்கையில், கிராமப்புற மாணவர்களுக்கும், முதல் தலைமுறைப் பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும் மருத்துவம் படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கப்பெற்றது.

எனவே, தமிழகம் நுழைவுத்தேர்வு வேண்டாம் என்கிற முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பு பல சோதனை முயற்சிகளைச் செய்து அதன் படிப்பினைகளின் அடிப்படையில்தான் இந்த முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது.

நீட் டை என் எதிர்க்கிறோம்?

நாம் நீட் தேர்வினை எதிர்ப்பது, அது ஒரு நுழைவுத் தேர்வு என்கிற காரணத்திற்காக மட்டுமல்ல, கூடுதலாக வேறு சில முக்கியமான காரணங்களும் உள்ளன.

1. நீட் தேர்வு மத்திய அரசுப் பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் நடத்தப்படுகிறது.
2. மாநில அரசு தன்னுடைய சொந்த நிதி ஆதாரத்தில் நடத்துகிற மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாநில அரசு எப்படி மாணவர் சேர்க்கை நடத்துவது என்கிற உரிமையைப் பறிக்கிறது.
3. ஐ.ஐ.டி. போன்ற கல்வி நிறுவனங்களில் படிக்கும் மாணவிகளின் எண்ணிக்கை என்பது மிக மிக குறைவானதாக, 10% என்கிற அளவில்தான் இருக்கிறது. அதற்கு முக்கியக் காரணம், நம் நாட்டில், இலட்சக் கணக்கில் பணம்கட்டி கோச்சிங் சென்டர்களில் பெண் குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்க, பெற்றோர்கள் தயாராக

இல்லை. ஆனால், கடந்த ஆண்டுவரை, தமிழகத்தில் மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்தவர்களில் 50 % மேல் மாணவிகளே இருந்தனர். நீட் தேர்வு என்கிற நுழைவுத் தேர்வு பெண் கல்வியில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும்.

4. ஒரு மாணவர், 3 முறை நீட் தேர்வினை எதிர்கொள்ளலாம். அதாவது, இந்த ஆண்டு போதிய மதிப்பெண்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால், கூடுதலாக பயிற்சி எடுத்துக்கொண்டு, அடுத்த ஆண்டு மீண்டும் எழுதலாம். அதற்கு அடுத்த ஆண்டும் எழுதலாம். பெரும்பாலும், கிராமப்புற மாணவர்களும், ஏழை - நடுத்தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களும், இத்தகைய முயற்சிகளை துணிச்சலாகச் செய்ய மாட்டார்கள். நடப்பு ஆண்டில் தேர்வு எழுதுகிற முதல் தலைமுறை மாணவர்களையே இது பெரிதும் பாதிக்கும்.

5. தமிழ்நாட்டில் 69 சதவீத இடஒதுக்கீடு நடைமுறையில் இருக்கிறது. மருத்துவக்கல்லூரி மாணவர் சேர்க்கையைப் பொறுத்தவரை, கடந்த ஆண்டுவரை, இடஒதுக்கீடு செய்யப்படாத 31 சத இடங்களிலும் பெரும்பாலான இடங்களை இடஒதுக்கீட்டு பிரிவினரே பெற்றுவந்தனர். தோராயமாக, 90 சத இடங்களை இடஒதுக்கீடு பெற்ற பிரிவினரான, பி.சி, எம்.பி.சி, எஸ்.சி, எஸ்.டி பிரிவினரே பெற்றுவந்தனர். நீட் நுழைவுத் தேர்வு என்பது இந்த சூழலைப் பாதிக்கும்.

இந்த ஆண்டு நீட் தேர்வு மதிப்பெண்களின் அடிப்படையில், மாணவர் சேர்க்கை நடந்து முடிந்து விட்டது. 2016 ஆம் ஆண்டிலும், 2017 ஆம் ஆண்டிலும் மருத்துவக்கல்லூரியில் இடம்பிடித்த மாணவர்களின், சமூகநீதியிலான பகுப்பாய்வினை அட்டவணையில் காணவும். இடஒதுக்கீடு இல்லாத பிரிவினர், அதாவது முன்னேறிய சாதியினர் (எஃப்.சி), இந்த ஆண்டு கூடுதலாக 245 இடங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் (பி.சி) சேர்ந்த மாணவர்கள், இந்த ஆண்டு 280 இடங்களைக் குறைவாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தினர் (எம்.பி.சி), 39 இடங்களையும், பட்டியல் சாதியினர் (எஸ்.சி), 15 இடங்களையும் கடந்த ஆண்டைவிடக் குறைவாக பெற்றிருக்கிறார்கள்.

நீட் தேர்வு இழைத்திருக்கும் அநீதிகளில் வெல்லாம் பெரும் அநீதியாக நாம் பார்க்க வேண்டியது, சி.பி.எஸ்.இ. பள்ளி மாணவர்கள் பெற்றிருக்கும் இடங்கள். மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கையில், வெறும் 5 சதம் கூட இல்லாத சி.பி.எஸ்.சி. பள்ளி மாணவர்கள், சுமார் 35 சத மருத்துவக்கல்லூரி இடங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு 64 இடங்களை பிடித்தவர்கள், இந்த ஆண்டு 1220 இடங்களை பிடித்திருக்கிறார்கள்.

நாம் கவனிக்கவேண்டிய இன்னொரு விஷயம், முந்தைய ஆண்டுகளில் 12 ஆம் வகுப்புத் தேர்வு எழுதிய மாணவர்கள், இந்த ஆண்டு நீட் தேர்வு

எழுதிப் பெற்றிருக்கும் மருத்துவ இடங்கள், மாநில பாடத்திட்டத்தில் படித்து, இந்த ஆண்டு மருத்துவ கல்லூரியில் இடம் பெற்றிருப்பவர்களில் 43 சதம் மாணவர்கள் இந்த ஆண்டு 12 ஆம் வகுப்பு எழுதிய மாணவர்கள் அல்ல.

அதேபோல, மத்திய அரசுப் பாடத்திட்டத்தில் படித்து, மருத்துவக்கல்லூரியில் இடம் பிடித்தவர்களில், 28 சதம் மாணவர்கள் இந்த ஆண்டு 12 ஆம் வகுப்புத் தேர்வு எழுதியவர்கள் இல்லை. வசதி வாய்ப்பு பெற்றவர்கள், மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் கூட நீட் தேர்வுக்குப் பயிற்சி எடுத்து மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் பிடிக்க முடியும் என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது.

அரசுப்பள்ளியில் படித்து, இந்த ஆண்டு மருத்துவக்கல்லூரியில் இடம் பிடித்தவர்கள் வெறும் 5 பேர் மட்டும்தான். தமிழ்மழியில் படித்து இடம் பிடித்தவர்களின் எண்ணிக்கை இன்னமும் தெரியவில்லை.

மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, நீட் தேர்வு என்கிற பெயரில், ஒரு பலமுனைத் தாக்குதல் தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் மீது தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்திருக்க வேண்டிய மாணவர்களில் சுமார் 2500 மாணவர்கள், தங்கள் மருத்துவக் கனவைப் பலிகொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மத்திய ஆர்.எஸ்.எஸ் / பாஜக அரசின் நயவஞ்சகச் சூழ்ச்சி, உச்சநீதிமன்றத்தின் அலட்சியம், மாநில அதிமுக அரசின் கையாலாகாத் தனம் அனைத்தும் சேர்ந்து தமிழ்நாட்டின் சமூகநீதிப் பாரம்பரியத்தின் மீது ஒரு தாக்குதலை நிகழ்த்தியிருக்கிறது.

இதிலிருந்து நாம் எப்படி மீள்வது? நீட் தேர்வில் இருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு நிரந்தர விலக்கு பெறுவது நம்முடைய முதல் இலக்காக இருக்க வேண்டும். அரியலூர் மாணவி அனிதாவின் மரணம் நம் மக்களிடம் மிகப்பெரிய எழுச்சியையும் விழிப்புணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

தமிழகத்தில் நிலவும் நிலையற்ற அரசியல் சூழல் காரணமாக, மாநிலத்தில் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட வாய்ப்புகள் தென்படுகின்றன. சுயமரியாதை உணர்வுகொண்ட ஒரு மாநில அரசு அமையும் பட்சத்தில், எளிமையாக மீட்டெடுக்கப்படக்கூடிய ஒரு உரிமைதான் நீட் விலக்கு என்பது.

எனவே, மக்களிடம் தற்போது ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த எழுச்சி என்பது, நீட் தேர்வு விலக்கு என்பதோடு மட்டும் முடிந்துவிடாமல், கல்வியை மாநிலப் பட்டியலுக்குக் கொண்டுவருவது, ஐஐடி, எய்ம்ஸ் போன்ற மத்திய அரசு கல்விநிறுவனங்களில் நம் மாணவர்கள் நுழைவதற்குத் தடையாக இருக்கிற நுழைவுத்தேர்வுகளை ஒழிப்பது போன்ற பெரிய இலட்சியங்களை நோக்கி நாம் நம் கோரிக்கைகளையும் போராட்டங்களையும் வலுப்படுத்த வேண்டும்!

மஞ்சள் பிசாசு

மஞ்சள் நிற உலோகமான தங்கத்தைத் தான் பிரபல எழுத்தாளர் மக்ஸிம் கார்க்கி 'மஞ்சள் பிசாசு' என வர்ணித்தார். தங்கம் பயன்பாட்டில் இல்லாத காலம்தான் 'தங்கமான காலம்' என ஒரு அறிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார். **தங்கம் ஓர் அழகிய முரண்பாடு!**

தங்கம் போற்றவும்படும்; சபிக்கவும்படும். இடுப்பொடிய சாகும்வரைதங்கத்தைத் தோண்டி யெடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தங்கத்தைச் சபித்தனர். கனவான்களோ தங்கத்தைப் போற்றினர். தாங்கள் சாமானியர்கள் அல்ல சீமான்கள் என்று அடையாளப்படுத்த தங்கம் தேவைப்பட்டதால், அவர்கள் போற்றினர். ஆனால் சாமானியர்களே! தங்கத்தையும் வரலாற்றையும் படைக்கிறார்கள்!

கலைப் பொருட்கள் செய்யவும் அணி கலன்கள் செய்யவும் மூலப்பொருளாக கலைஞர் களில் கைகளில் தவழ்ந்த தங்கம், பின்னர் கொலைகாரர்களுடனும் கொள்ளையர்களுடனும் கை கோர்த்துக் கொண்டது. தங்கத்தின் மீதுள்ள ஆசைகாரணமாக பயங்கரமான குற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. உலோகத்திற்காக மக்கள் மடிந்தனர். ஸ்பெயினைச் சேர்ந்த யூதர்கள் நாடு கடத்தப்பட்ட போது தங்களுடன் விலையுயர்ந்த தங்கக் கட்டிகளை சிறு சிறு துண்டுகளாக்கி விழுங்கி, மறைத்து எடுத்துச் செல்ல முற்பட்ட போது அரேபியர்கள் தங்கத்தைப் பெற யூதர் களைக் கொன்று வயிற்றைக் கிழித்துப் பார்த்த சம்பவங்கள் வரலாற்றில் பதிவாகி யிருக்கிறது.

தங்கம் மக்களை ஈவிரக்கமற்றவர்களாக , தார்மீக ரீதியில் கெட்டவர் களாக மாற்றியது. இதற்கு தங்கத்தைப் பொறுப் பானியாக்க முடியாது. ஏனென்றால் அது சில வேதியியல் மற்றும் இயற்பியல் பண்புகளைக் கொண்ட வெறும் உலோகமே. அதை செல்வத்தின் வடிவமாக, அநேகமாக மதத்தைப் போன்று வழிபாட்டிற்குரிய பொருளாகச் செய்திருப்பது நம்மடமைச் சமூகமே.

தங்கம், மண், நீர், காற்று இவற்றோடு உறவாடினாலும் தன் பளபளக்கும் கவர்ச்சியை இழப்பதில்லை.

இது மட்டுமே இதன் சிறப்பான குணம். தங்கம் 6000 ஆண்டுகளாக மனிதனால் பயன் படுத்தப் பட்டதாக இருந்தாலும், சமீப காலங்களில் லேயே தொழில் துறையில் மிகச்சிறிய அளவில் பயன் படுகிறது. பிளாட்டினம் கூட மெல்லிய மயிரிழை போன்ற நுண் குழாய்களை உருவாக்கப் பயன்படும் சிறப்புத் தன்மை கொண்டது. தங்கம் அவ்வாறான தனக்கே உரித்தான சிறப்புத் தன்மை ஏதும் கொண்டதல்ல.

நவீன தொழில் துறை மற்றும் நகரியல் கட்டுமானங்களில் பெருமளவில் பயன்படும் பிரதான உலோகம் இரும்பு. தங்கத்துடன் ஒப்பிடும் போது இதன் மதிப்பு ஆயிரம் மடங்கு பின்தங்கி யிருக்கிறது. மற்ற உலோகங்கள் எவற்றிற்கும் இல்லாத உயர் மதிப்பு தங்கத்திற்கு ஏன் வந்து சேர்ந்தது? பளபளக்கும் தன்மையால் மட்டுமே தங்கம் மதிப்பைப் பெற்றதா? இல்லை. தங்கம் உலோகம் மட்டும் இல்லை அது பணம்! "தங்கம் இயற்கையாகத் தன் இயல்பில் பணம் இல்லை. ஆனால் பணம் இயற்கையாகவே தங்கமாக இருந்திருக்கிறது" என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டார். ஒரு சாதாரண மஞ்சள் நிற உலோகம். பணமாக செல்வமாக உருப்பெற்றது வரலாற்றில் நிகழ்ந்த ஒரு விபத்து.

ஆதி மனிதன் வேட்டையாடியும் காய் கனியைச் சேகரித்து உண்டும், உயிர் வாழ்ந்தான். நாடோடி வாழ்க்கையை விடுத்து தனக்கான உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்ட போது, மனித வாழ்க்கை அடுத்த கட்டத் திற்கு நகர்கிறது. உணவு தானியங்கள், மட்பாண்டங்கள், கம்பளிகள், கத்தி போன்ற சிறு கருவிகள் சந்தைக்கு வருகின்றன.

தானியம் தேவைப்படும் ஒருவர் தான் தயாரித்த கம்பளிகளைச் சந்தைக்கு கொண்டு வரும் போது அந்தக் கம்பளிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு தானியத்தை, அவருக்கு தரும் நபர், சந்தையில் இருந்தால் இருவருக்கு மிடையேயான பண்டமாற்று சுலபமாக முடியும். தானியத்தை சந்தைக்கும் கொண்டு வருபவ ருக்குக் கம்பளி தேவையில்லை. மாறாக அவருக்குக் கத்தி தேவைப்படுமெனில், பண்ட மாற்று முறையில் சிக்கல் வருகிறது.

இம்மாதிரியான சூழலில் பொதுவான மதிப்புடைய ஒரு பொருள் இருந்தால் பண்டங்களை மாற்றிக் கொள்வது எளிதாகும். இந்த இடத்தை நிறைவு செய்யவே உலோகங்கள் சந்தைக்கு வந்தன. உலோகங்கள் அப்போது அரிதான பொருளாக இருந்ததால், குறிப்பிட்ட அளவும், எடையும் கொண்ட உலோகம் மற்ற பொருளுக்கு ஈடாக சந்தையில் ஏற்றுக் கொள்வது வழக்கமானது. இவ்வாறே செம்பு, வெள்ளி, தங்கம் போன்ற உலோகங்கள் வரலாற்றில் பணமாக மாறியது. இன்றைய தலைமுறையினர் தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம் போன்ற உலோகங்கள் ஒரு காலத்தில் பணமாக செலாவணியிலிருந்தது என்று சொன்னால் ஆச்சரியப்படக் கூடும்.

தோல் பொருட்கள், கோகோ கொட்டைகள், உப்பு, கால்நடைகள் போன்றவையும் பணமாக சந்தையில் பயன்பட்டிருக்கிறது. மனிதன் கூட பணமாக இருந்தான் என்று சொன்னால் நம்ப முடியுமா? 19 ஆம் நூற்றாண்டில் கூட ஆப்பிரிக்காவில் அடிமைகள் பணமாகப் பயன்படுத்தப் பட்டனர். மூன்று அடிமைகளைக் கொடுத்து ஒரு குதிரையை மக்கள் வாங்கிச் சென்றதாக வரலாற்றுக் குறிப்புகள் உள்ளன. அய்ரோப்பிய சமூகங்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து சமூகங்களும் இது போன்ற காட்டுமிராண்டித் தனமான நிலைகளை கடந்தே வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. பல்வேறு உலோகங்களும் பொருள்களும் பணமாகச் செயல்பட்டிருந்தாலும் தங்கம் மட்டுமே செல்வமாக, பணமாக உயர் மதிப்பு பெற்றதற்கு என்ன காரணம்?

தங்கம் ஒரு அரிய உலோகம் இதை வெட்டி யெடுப்பது கடிமான பணி, மற்ற உலோகங்களைப் போல இது பரவலாகக் கிடைப்பதில்லை. கிடைக்கும் இடங்களிலும் இது செரிவான அளவில் இருக்காது. ஒரு டன் மண்ணை சுத்தம் செய்தால் 100 கிராம் அளவிற்கு சில இடங்களில் தங்கம் கிடைக்கும். அதிக உழைப்பைச் செலுத்தி சிறிய அளவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் உலோகம் தங்கம், எனவேதான் தங்கம் உயர் மதிப்பைப் பெற்றிருக்கிறது.

“சோதனைச்சாலையில் சிறிதளவு கரியைப் பயன்படுத்தி வைரத்தை தயாரித்துவிட முடியும் என்றால், வைரத்திற்கு மதிப்பேதுமிருக்காது” என்று மார்க்ஸ் தனது ‘மூலதனம்’ நூலில் குறிப்பிட்டிருப்பார். ஒரு பொருள் எவ்வாறு மதிப்பைப் பெறுகிறது என்றால் அதில் உருப்பெற்றிருக்கும் மனித உழைப்பே அப்பொருளுக்கு மதிப்பை தருகிறது என்பதை விளக்குவதற்கே மார்க்ஸ் அவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

பண்ட மாற்று முறை நடைமுறையில் இருந்தபோது உலோகங்கள், பணமாகச் செயல்பட்டு பொருட்களின் பரிவர்த்தனைச் சிக்கல்களைத் தீர்த்தன. இதில் தங்கம் உயர்மதிப்பைப் பெற்ற இனமாகச் (denomination) செயல்பட்டது. தங்கத்தின் மதிப்பை, தரத்தை, எடையை, அன்றைய வணிகர்களின் சங்கமும் நகராண்மை

அமைப்புகளும் திருச்சபைகளும் தீர்மானித்தன. பின்னர் அரசுகள் தோன்றிய போது நாணயங்கள் அச்சிடப்படுவது அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. ஒவ்வொரு நாட்டின் தங்க நாணயமும் ஒவ்வொரு பெயரைக் கொண்டு வெளிவந்தது.

இங்கிலாந்தின் ‘பவுண்ட்டும்’ பிரான்ஸில் நெப்போலியனால் கொண்டுவரப்பட்ட ‘பிராங்கும்’ அமெரிக்காவின் ‘டாலரும்’ நாடுகளுக்கிடையான வர்த்தகத்தில் பிரபலமாயின. இதைப்போலவே ஒவ்வொரு நாட்டின் நாணயமும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு எடையுள்ள தங்கத்தைக் கொண்டிருந்தது. நாடுகளுக்கிடையிலான பண பரிவர்த்தனையில் ஒவ்வொரு நாட்டின் நாணயத்திலும் உள்ள தங்கத்தின் அளவைக் கொண்டு அதனதன் மதிப்பு வரையறுக்கப்பட்டது.

உதாரணமாக இங்கிலாந்தின் நாணயமான ஒரு பவுண்ட்டின் தங்க அடக்க அளவு 7.322 கிராம் ஆகும். ஒரு அமெரிக்க டாலர் 1.505 கிராம் தங்கத்தைக் கொண்டிருந்தது. பவுன் மற்றும் டாலர் இவற்றிற்கிடையேயான மதிப்பு தங்கத்தின் எடையைக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதாவது 7.322 என்ற அளவை, 1.505 ஆல் வகுத்து வரும் ஈவான 4.87 எனபது இரண்டு நாணயங்களுக்கு இடையேயான மதிப்பு விகிதமாக இருந்தது. அதாவது ஒரு பவுனுக்கு 4.87 டாலர் சமம் என்று மதிப்பு நிர்ணயம் ஆகும். இப்படி தங்கத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட பணவியல் முறை நாடு களுக்கு இடையில் வர்த்தகத்தில் நடைமுறையில் இருந்தது.

தங்கத்தை அதிக அளவில் குவித்து வைத்திருக்கும் நாடுகள் சர்வதேச அளவில் பொருளாதார ரீதியில் மதிப்புடைய நாடுகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டன. அமெரிக்கா 1948-இல் உலக இருப்பில் 70 சதவீதத்தை (21,800 டன்) தன் நாட்டில் வைத்திருந்தது. ஆனால் 1972-இல் உலக இருப்பில் அமெரிக்காவின் இருப்பு 21 சதமாகக் குறைந்தது. உலகப் போர்களின் காரணமாகவும், உலகம் தழுவிய பொருளாதார மந்த நிலை காரணமாகவும் தங்கத்தை மையமாகக் கொண்ட பொருளாதார நகர்வுகள் மற்றும் பணவியல் கோட்பாடுகள் தளர்ந்தன. தங்கம் அல்லாத காகிதக் கடன், பணம் பெரிய அளவில் பிரபலம் அடைந்தது. இருப்பினும், காகித நோட்டுகளை அச்சிட்டு வெளியிட ஒவ்வொரு அரசும் தனது மத்திய அல்லது ரிசர்வ் வங்கியில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தங்கத்தை வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடுகள் வலுவடைந்தன.

ஏகாதிபத்தியங்களும் வளர்ந்த நாடுகளும் ஒருங்கிணைந்தது பொருளாதார நெருக்கடிகளிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக IMF என்ற சர்வதேச நிதியம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தினர். IMF (International monetary fund) -இல் அமெரிக்காவும், இங்கிலாந்தும் முக்கியப் பொறுப்பேற்று பணியாற்றின. இதன் செயல் திட்டங்களை சோவியத் ஒன்றியம் ஏற்றுக் கொள்ளவோ இதில் உறுப்பினராகவோ மறுத்து

விட்டது. இந்தச் சர்வதேச நிதியும், சர்வதேச சபை போன்ற வளர்ந்த ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் செல்வாக்கு மிக்க அமைப்புகளே உலக நாடுகளின் பணத்தையும் அதன் மதிப்பையும் தீர்மானிப்பவையாக இருக்கின்றன.

ஒரு நாட்டிலிருந்து ஒரு தேசிய இனம் பிரிந்து தனி நாடாகும் பொழுது அல்லது ஒட்டுட்பின்பின் மூலம் ஒரு நாட்டின் ஒரு பகுதி தனி நாடாகும் போது அல்லது மக்கள் எழுச்சி மூலம் புதிய நாடுகள் உருவாகும் பொழுது இவற்றை அங்கீகரித்து அவற்றின் பணத்திற்கு உரிய மதிப்பை அளிக்கும் போது தான் அந்தப் புதிய நாடுகள் மற்ற நாடுகளுடன் வர்த்தகம் செய்ய இயலும். வளர்ந்த நாடுகள் தங்களுடைய வர்த்தக நலன், தங்களுடன் வணிகம் செய்யும் நாடுகளின் நலன்களை மையப்படுத்தியே ஒரு நாட்டை அங்கீகரிப்பதையும், தனிமைப்படுத்துவதையும் செய்து வந்திருக்கின்றன.

ஒரு நாட்டின் பணம் சர்வதேச அளவில் அங்கீகாரம் பெற அந்த நாடு தன் மைய வங்கியில் குறிப்பிட்ட அளவு தங்கத்தை வைத்திருக்க வேண்டும் என நிபந்தனை விதிப்பதன் மூலம் ஏகாதிபத்தியங்கள் சிறிய நாடுகளை அச்சுறுத்தி வந்தன. அணு ஆயுதங்களைக் கொண்டு மட்டுமல்ல; தங்கத்தைக் கொண்டும் உலகை அச்சுறுத்துவது அவர்களுக்குச் சாத்தியமானது.

உண்மை நிலவரப்படி பூமியில் உள்ள தங்கம் தீர்ந்து வரும் நிலையில் தங்கத்தை மையமாகக் கொண்ட பொருளாதார, பணவியல், நடைமுறை சாத்தியமில்லாத நிலையில் ஏகாதிபத்தியங்கள் மாற்று வழி தேடி விழி பிதுங்கி நின்றன.

பொருளாதாரச்சிந்தனைகள் தோன்றாத யுகத்தில் அறிவியல் வளர்ச்சியடையாத காலத்தில் ஒரு விபத்தாகப் பின்பற்றப்பட்ட பணவியல் முறைக்கு மாற்று வடிவம் தேவையென வரலாறு நிர்ப்பந்திக்கிறது. ஆனால் பகுத்தறிவு கொண்ட நேர்மையான மக்கள் நலன் சார்ந்த, சுரண்டல் நோக்கமில்லாத சர்வதேச மனித உரிமைகளை மதிக்கிற ஒரு புதிய வடிவத்தை இவர்களால் கண்டடைய முடியாது. ஏனெனில், இவர்களது நோக்கம் எதிர் மறையானது. ஆனால் மனிதகுலம் தனி நபர்களின் ஆசைகளை புறந்தள்ளியே வந்துள்ளது. வரலாற்றில் எல்லாப் பண்டங்களின் (commodity) பயன் மதிப்பும் (use value) மாறும் தன்மை கொண்டது தங்கத்தின் மதிப்பும் எதிர்காலத்தின் கைகளில்தான் இருக்கிறது.

மன்னர்களின் மணிமுடியை அலங்கரித்த தங்கத்தை, அரசுக் கருவூலங்களில் செல்வமாக சேகரிக்கப்பட்ட தங்கத்தை, நாடுகளின் இறையாண்மையை நிர்ணயித்த தங்கத்தை தோழர் லெனின் அவர்கள் “நாம் (சோசலிசம்) உலக அளவில் வெற்றி பெற்ற பின்னர் உலகத்தின் மிகப் பெரும் நகரங்கள் சிலவற்றில், தெருக்களில் பொதுக் கழிப்பிடங்களின் தளங்களுக்கு தங்கத்தைப் பயன்படுத்துவோம் என்று நினைக்கிறேன்” என்று மிகச்சாதாரணமாகக் கூறினார். உலகின் மிக அதிகமான அளவான 370

நூல்களை தன் வாழ் நாளில் எழுதிய மாமேதை லெனின் அவர்கள் இவ்வாறு விமர்சிக்க என்ன காரணம்? உலகம் ஒரு உலோகத்தை முன்னிறுத்தி பொருளாதாரத்தைக் கட்டமைப்பது வேடிக்கையாக இல்லையா?

நீங்கள் 5 லட்சம் கடன் வாங்கியிருந்து அதை திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் உங்களுக்குக் கடன் கொடுத்தவரிடம் நீங்கள் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பது பொருள். ஆனால் 500 லட்சத்தை நீங்கள் ஒருவரிடம் கடனாக பெற்றிருந்தால், கடன் கொடுத்தவர் உங்களிடம், சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதே இன்றைய வர்த்தக உலகத்தின் நியதி. அமெரிக்கா 1980 களிலேயே உலக அளவில் 200 பில்லியன் டாலர்களை கடனாகப் பெற்றிருந்தது. இன்று இதன் கடன் பல மடங்கு உயர்ந்திருக்கும்.

அமெரிக்கா ஏதோ கடனாளியாக இருக்கிறதோ என்று நினைக்கத் தேவையில்லை. உண்மையில் இது ஒரு ஏகாதிபத்திய விரிவாக்கமே! அமெரிக்காவும் மற்ற ஏகாதிபத்திய நாடுகளும் IMF, உலக வர்த்தக வங்கி போன்ற அமைப்புகளுடன் கழுக்கமாகச் செய்து கொள்ளும் திரைமறைவு ஒப்பந்தங்கள் மூலம் உலகத்தையே ஒரு ஒற்றை பொருளாதார சார்பு நிலைக்குள் வைக்கின்றன.

அவர்கள் தங்களிடம் தங்கம் அதிகமாக இருந்தால் தங்கத்தில் நாணயங்களை வெளியிடுவார்கள். எண்ணெய் (petrol) அதிகமாக இருந்தால் எண்ணெயைத் தங்கத்திற்கு மாற்றிக் கொள்வார்கள். தங்கம் குறைந்துவிட்டால் காகிதத்தில் அச்சடிக்கப்பட்ட அமெரிக்க டாலரே சிறப்பானது. நம்பகமானது எனச் சொல்லச் செய்வார்கள் இதுவே ஏகாதிபத்தியங்களின் கபடநாடகம்.

உலகம் மக்களின் தேவை சார்ந்த மாற்றுப் பொருளாதாரத்தை அறம் சார்ந்த அறிவார்ந்த பொருளாதாரத்தை உருவாக்கும் போது தங்கம் கலைப்பொருளாகவோ, காட்சிப் பேழைகளிலோ, உத்திரங்களிலோ அல்லது தோழர் லெனின் அவர்கள் கூறியது போல கழிவறைகளின் தளங்களிலோ காணக்கிடைக்கும். அது வரையிலும் நம் ஆலயங்களில் உள்ள தங்கத்தை விற்று, ஒவ்வொரு வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற திருத்தலங்களின் வளாகங்களிலும் ஒரு பல் சிறப்பு மருத்துவமனையினை நிறுவினால் கடவுளால் கைவிடப்படும் ஏழை எளிய மக்கள் மருத்துவ அறிவியலால் காப்பாற்றப்படுவார்கள்.

பின் குறிப்பு : இரசிய நாட்டின் பொருளாதார நிபுணரான அ.வி. அனிக்கன் அவர்கள் மஞ்சள் பிசாசு என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகம் எழுதியுள்ளார். அதிலிருந்து தரவுகள் பெறப்பட்டுள்ளது. - தி.கருப்புச்சாமி 9443109026

NEET

ஆரியப்பார்ப்பன - வணிக மய - உலகமயமாக்கம்

| உலகவங்கியில் பணியாற்றிய இமானுவேல் ஜிமெனெஸ் என்ற பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு பொருளாதார நிபுணர் 1986-இல் வளரும் நாடுகளில் கல்வி மற்றும் மக்கள் நலத் திட்டங்களுக்கு அரசுகள் அளிக்கும் மானியங்கள் குறித்து The public subsidization of education and health in developing countries : a review of equity and efficiency என்ற தலைப்பில் ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார்.

| அந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் உலகவங்கி, தனக்குக் கட்டுப்பட்ட அனைத்து நாடுகளுக்கும் அழுத்தம் கொடுத்தது. அதனால், உயர் கல்வி மற்றும் உடல்நலத் துறையில் தனியாரின் ஆதிக்கம் உயர்ந்தது. இத் துறைகளின் அரசு மானியங்கள் அதிரடியாகக் குறைக்கப்பட்டன. கல்வி, மருத்துவக் கட்டணங்கள் பல மடங்கு உயர்த்தப்பட்டன. 1991 க்குப் பிறகு இந்தியாவிலும், தமிழ்நாட்டிலும் சுயநிதிக்கல்வி நிறுவனங்கள் பெருகின.

| உலக வர்த்தகக் கழகம், 1995 ஆம் ஆண்டு கல்வி, நல்வாழ்வு உள்ளிட்ட நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சேவைத் துறைகளை வணிகப் பொருளாக வரையறை செய்து GATS என்ற பெயரில் ஒரு ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கியது. அதற்கு இந்தியாவும் கட்டுப்பட்டது.

| உலக வங்கி, காட் ஒப்பந்தங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டிய இடத்தில் இருந்தவர் நேற்றுவரை வர்த்தகத்துறை அமைச்சராக இருந்த தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பனர் நிர்மலா சீதாராமன். திறமையாக நீட்டைச் செயல்படுத்தி, உலக எஜமானர்களுக்கும், தனது பார்ப்பன இனத்திற்கும் செய்த சேவைக்குப் பலனாக, இன்று அவர் பாதுகாப்புத் துறை கேபினட் அமைச்சராக உயர்ந்துள்ளார்.

| அகில உலக அளவில் மருத்துவக்கல்வியை நிர்வகிப்பது World Medical Association. அதன் தலைவராக இருப்பவர் குஜராதத்தைச் சேர்ந்த பார்ப்பனர் கேதான் தேசாய். 2010-இல் இவர் இந்திய மருத்துவக் கழகத்திற்குத் தலைவராக இருந்தார். பா.ஜ.க. பிரதமர் மோடியின் பரிந்துரையால் உலக மருத்துவக் கழகத்திற்குத் தலைவரானார்.

| உலக வங்கி, காட் ஒப்பந்தம், அந்த ஒப்பந்தங்களைச் செயல்படுத்தும் அருண் ஜேட்லி, நிர்மலா சீதாராமன், கேதான் தேசாய் போன்ற பார்ப்பனர்கள், பார்ப்பனர்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட மோடி அரசு. மோடி அரசுக்குக் கட்டுப்பட்ட தமிழ்நாட்டு

அரசாங்கம் என அனைவரும் டாக்டர் அனிதா அவர்களின் படுகொலைக்கும் இனி நடக்கப் போகும் பல இழப்புகளுக்கும் அடிப்படைக் காரணங்கள்.

| உலக மருத்துவக் கழகத் தலைவரான கேதான் தேசாய், 2010-இல் இந்திய மருத்துவக் கழகத் தலைவராக இருந்தபோது, ஊழல் செய்து சி.பி.ஐ. யால் கைது செய்யப் பட்டார். கைது செய்யப்படும் போது 1800 கோடி ரூபாய் பணமும், 1500 கிலோ தங்கக் கட்டிகளும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. இந்தக் கொள்ளைக்கான வாய்ப்பைக் கொடுத்தது, மருத்துவ மாணவர் அனுமதி, மருத்துவக் கல்லூரி அனுமதி என்ற இரண்டும் தான்.

| வெறும் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குள் அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் நாம் இடம் பெற்று வந்தோம். தனியார் கல்லூரிகள் மறைமுகமாக 1 கோடி வரை நன்கொடை பெற்று மாணவர்களை அனுமதித்து வந்தன. இன்று வெளிப்படையாகவே 1 கோடி வரை நன்கொடை பெறுவதற்கு நீட் வழிவகுத்துள்ளது.

| அகில உலக அளவில், மருத்துவக் கல்லூரிகளின் மாணவர் சேர்க்கையில் நடைபெற்ற மிகப் பெரிய ஊழல் என்றால் அது, பி.ஜே.பி அரசால் நடத்தப்பட்ட 'வியாபம்' ஊழல்தான். மத்திய பிரதேச மாநில பா.ஜ.க. - ஆர்.எஸ்.எஸ் கூட்டணி முதல்வர் சிவராஜ் சிங் சவுகான் தலைமையில் நடந்த இந்த ஊழல் குறித்த விசாரணைகளில் இதுவரை 40-க்கும் மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

| சி.பி.எஸ்.ஐ. பள்ளிகள் நீட் தேர்வுக்கான தனிப்பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்தக் கூடாதென விதி இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால், அனைத்து முன்னணி நாளேடுகளிலும் முதல் பக்கத்திலேயே நீட்

தேர்வுத் தனிப்பயிற்சிக்கான முழுப்பக்க விளம்பரங்கள் வெளிவருகின்றன. சி.பி.எஸ்.இ. நிர்வாகம் இதுவரை அதைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. பள்ளிப்படிப்போடு சேர்ந்து நீட் தேர்வுப் பயிற்சிக்கு ரூ 1 இலட்சம் முதல் 4 இலட்சம் வரை கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. உள்ளூர் முதலாளிகள் முதல் உலக அளவிலான முதலாளிகள் வரை அனைவருக்கும் கொள்ளைக்கான கதவைத் திறந்து விட்டிருப்பதே நீட்.

| மத்திய மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சகத்தின் Bureau of Planning, Monitoring and Statistics ன் 2014 ஆம் ஆண்டு அறிக்கைப்படி இந்தியா முழுவதும் 32 வகையான கல்வித்திட்டங்கள் நடைமுறையில் உள்ளன. ஒவ்வொரு கல்விமுறையும் அந்தந்த தேசிய இனங்களின் வரலாற்றையும், அடையாளங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அனைத்து தேசிய இனங்களின் அடையாளங்களை அழித்துவிட்டு, ஒற்றைப் பார்ப்பன அடையாளத்தை, ஆரியப் பண்பாட்டைத் திணிக்கும் ஆதிக்க முயற்சி தான் சி.பி.எஸ்.இ. என்ற கல்வி முறையில் மட்டுமே நடத்தப்படும் நீட் தேர்வு.

| முதலில் இந்தியைத் திணித்தார்கள். மெல்ல மெல்ல சமஸ்கிருதத்தை நுழைத்து விட்டார்கள். அதுபோல, முதற்கட்டமாக சி.பி.எஸ்.இ. முறை நுழைக்கப்படும். அது வெற்றி பெற்ற பிறகு அவை முற்றிலும் பார்ப்பன வேதக் கல்விமுறை திணிக்கப்படும். இப்போதே அதற்கான அடிப்படைப் பணிகள் முடிந்து விட்டன.

| மத்தியப் பிரதேச மாநிலம் உஜ்ஜயினியில் இயங்கும் மகரிஷி சண்டிபாணி ராஷ்டிரிய வேத வித்யா ப்ரதிஸ்தான் (MSRVVP) என்ற அமைப்பிடம் இந்த வேதக்கல்விமுறை (Ved Vidya - Vedic education board) ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய மனித வள மேம்பாட்டுத்துறையின் கீழ் ஒரு தன்னாட்சி பெற்ற நிறுவனமாக இது இயங்கும். தேவிப்ரசாத் திரிபாதி என்ற பார்ப்பனர் இதன் செயலாளர்.

| இந்த MSRVVP 1987 முதல் ஒரு தனியார் கல்வி நிறுவனம் போல இயங்கி வந்தது. இதுவரை இந்தியா முழுவதும் 450 பாரம்பரிய வேதக்கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கி, வேதக் கல்வியைப் பரப்பி வந்தது. மோடி அரசு உருவான பிறகு மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட ஒருதன்னாட்சி பெற்ற நிறுவனமாகவே இயங்குகிறது.

| கல்வி, மத்திய அரசின் பட்டியலில் இருந்து, மாநிலப் பட்டியலுக்கு உடனடியாகக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். இல்லையேல், மருத்துவக் கல்வி மட்டுமல்ல, பொறியியல், கலை, அறிவியல், சட்டம், பொருளாதாரம் போன்ற அனைத்துக் கல்விகளும் நமக்கு எட்டாக்கனியாகிவிடும். நம் காலத்திலேயே சி.பி.எஸ்.இ. யும் நீக்கப்பட்டு வேதக் கல்வி முறை நடைமுறைக்கு வந்துவிடும்.

| இந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 'நீட்' படி தரவரிசைப் பட்டியலில், வெளி மாநில மாணவர்கள் 1,458 பேர் இடம்பெற்றனர்; தமிழ்நாட்டில் அரசு மற்றும் நிர்வாக இடங்களே மொத்தம் 4731 தான். அரசு

ஒதுக்கீட்டு இடங்களுக்கான தரவரிசைப் பட்டியலில் 189 கேரள மாணவர்கள் கேரள மாநிலத் தரவரிசைப் பட்டியலிலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றனர். தமிழ்நாட்டுத் தரவரிசைப் பட்டியலிலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றனர்.

| நிர்வாக ஒதுக்கீட்டு இடங்களுக்கு விண்ணப்பித்த வெளி மாநில மாணவர்கள் 1,269 பேர். இதில் ஆந்திராவைச் சேர்ந்தவர்கள் 188 பேர். தெலுங்கானாவைச் சேர்ந்தவர்கள் 149 பேர். வேறுபல மாநிலத்தவர் 932 பேர். இவர்கள் பெரும்பாலும் போலி இருப்பிடச் சான்று கொடுத்தே தர வரிசைப் பட்டியலில் இடம் பிடித்துள்ளனர்.

| நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான கேள்வித்தாள் தான் வடிவமைக்கப்படும் என்றது நீட் தேர்வை நடத்தும் சி.பி.எஸ்.இ. அமைப்பு. ஆனால், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் சி.பி.எஸ்.இ. யில் படித்தால் கூட மருத்துவராகிவிடக் கூடாது என்ற பார்ப்பன ஆதிக்க எண்ணத்தில், தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் தனியான, கடினமான கேள்வித்தாள் வடிவமைக்கப்பட்டது.

| நீட் எழுதும் மாணவர்களுக்குரிய பதிவு எண்கள், இந்தியா முழுதும் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக 9 இலக்க எண்களாக இருந்தன. தமிழ்நாட்டு மாணவர்களைத் தனியாக அடையாளம் கண்டு வடிகட்டுவதற்கு வசதியாக தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் 8 இலக்க எண்களாக இருக்கிறது.

| இந்தியா முழுவதும் உள்ள அனைத்து மருத்துவக்கல்லூரி இடங்களும் நீட் தேர்வின் ஒற்றைச்சாளர் முறையின் கீழ் வந்து விடும் என்றது நீட் தேர்வு அமைப்பு. ஆனால் புதுடெல்லி எய்ம்ஸ், புதுச்சேரி ஜிப்மர் போன்ற மருத்துவக்கல்லூரிகளின் இடங்கள் நீட் டுக்குள் வரவே இல்லை.

| தமிழ்நாட்டில் திராவிடர் இயக்கங்களின் போராட்டங்கள் - திராவிட இயக்கங்களின் ஆட்சி களினால், எளியவருக்கும் மருத்துவக் கல்வி சாத்தியமானது. தமிழ்நாட்டில் நடைமுறையில் உள்ள 69 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டின் காரணமாக, பிற்படுத்தப்பட்டோர், அதில் உள்பிரிவாக இஸ்லாமியர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், அதில் உள்பிரிவாக அருந்ததியினர் என அனைத்துப் பிரிவு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளும் இன்று மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்து, சிறப்பான மருத்துவர்களாகப் பணியாற்றுகின்றனர்.

| பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, கிராமப்புற மாணவர்கள் கல்வி உரிமையைப் பறிக்கவும் - அப்பன் தொழிலையே பிள்ளை பார்க்க வேண்டும் என்ற குலக்கல்வி முறையை மீண்டும் நிலைநிறுத்தவும் - பார்ப்பன - இந்திய தேசிய - பன்னாட்டுக் கொள்கையர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சூழ்ச்சி வலைதான் 'நீட்' தேர்வு.

கல்வியை மாநிலங்களின் உரிமையாக்குவோம்! நீட்டை நிரந்தரமாக நிறுத்துவோம்!!

NEET எதிர்ப்பு மாணவர்கள்

கார்த்திக் ராம்மனோகரன்
தமிழில்: யாழ்மொழி

தமிழ்நாட்டில் நீட்டைத் திணிப்பது, நாட்டின் முன்மாதிரிக் கல்விமுறையைப் பாதிக்கும்!!

(கார்த்திக் ராம்மனோகரன் "Centre for Studies in Social Sciences, Calcutta"- வில் அரசியல் அறிவியல் துறையில், உதவிப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார்)

நீட் தேர்வினால் வினையும் பிரச்சனைகள் பற்றிப் பலவிமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு, வங்காளக் கல்வியாளரும், சமூக ஆர்வலருமான கர்ஜா சாட்டர்ஜி "நீட் என்பது மாநிலங்களின் செலவில், மத்திய அரசையும், அதனை உருவாக்கிய உயர்குடியினரையும், சி.பி.எஸ்.இ. என்ற பாடத்திட்டத்தின் மூலம் வலுப்படுத்தும் முயற்சி" என்று கூறினார். மருத்துவரும், பகுத்தறிவாளரும், தமிழ் ஆர்வலருமான எழிலன் நாகநாதன், தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் இரட்டை இருப்பிடச் சான்றிதழ்கள் மோசடியை அம்பலப்படுத்தினார். இவர்களுடன் இணைந்து சமூக ஊடகங்களிலும், வேறுசிலதளங்களிலும், பல ஆர்வலர்கள் நீட் தேர்வினால் ஏற்படும் பிரச்சனைகளைப் பற்றித் தொடர்ந்து குறிப்பிட்டு வந்தனர்.

அதற்குப்பின்தான், அனிதா தற்கொலை செய்துகொண்டார். தினக்கூலித் தொழிலாளியின் 16 வயது மகளான அவர், பன்னிரெண்டாம் வகுப்புப் பொதுத்தேர்வில் 1200க்கு 1176 மதிப்பெண்கள் பெற்றவர். நியாயமாக, அனிதா சிறந்த மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். அது நடந்திருந்தால், அரியலூர் மாவட்டத்திலுள்ள குழுமூர் கிராமத்தில், அவரது சமூகத்திலிருந்து உருவான முதல் மருத்துவர் என்ற பெருமையை அடைந்திருப்பார்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மாணவர்களைப்போல அனிதாவும் தமிழ்வழிக் கல்வி பயின்றவர். இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைவிட, மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் மட்டும் மாநிலக் கல்விபயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமானதாகும் என்று கர்ஜாசாட்டர்ஜி தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

எண்ணிக்கையில் நிலவும் இந்த ஏற்றத்தாழ்வானது தமிழகத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது. அங்கேயும் சி.பி.எஸ்.இ. பாடத்திட்டத்தைவிட மாநிலப் பாடத்திட்டத்தில் பயிலும் மாணவர்களே அதிகமாகும்.

நீட் தேர்வானது, மாநிலப் பாடத்திட்டத்தில் பயிலும் மாணவர்களின் செலவில், மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலுள்ள சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களுக்கு மருத்துவக்கல்லூரி இடங்களைப் பெற்றுத்தரும். இது அத்தேர்வினால் ஏற்படும் அநீதிகளில் ஒன்று.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து ஸ்டேட் போர்டு பள்ளிகளும், தமிழ்வழிக்கல்வி கற்பிக்கும் பள்ளிகள் அல்ல. ஆனால், அவர்களின் பாடத் திட்டம் சி.பி.எஸ்.இ. பாடத்திட்டம் போலில்லாமல் மண்ணிற்கேற்ற முறையிலிருக்கும். கணிசமான எண்ணிக்கையிலான ஸ்டேட் போர்டு பள்ளிகள் தனியாரால் நடத்தப்படுகின்றன. அவற்றில் பல பள்ளிகள் சிறு நகரங்களிலும், கிராமப் புறங்களிலும் குறைந்தபட்ச உள்கட்டமைப்பு வசதிகளோடு அமைந்துள்ளன. ஆனால், அவை சமூகத்தில் பின்தங்கிய நிலையிலிருக்கும் மாணவர்களுக்குக் கல்வியளிக்கின்றன.

இதற்கு முரணாக, சி.பி.எஸ்.இ. பள்ளிகள் சென்னை மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில்தான் அதிகம் காணப்படுகின்றன. உள்ளூரிலும் வட இந்தியாவிலுமுள்ள மேல்தட்டு மாணவர்களுக்குக் கே கல்வியளிக்கின்றன. தமிழகத்தில் சுமார் 580 சி.பி.எஸ்.இ. பள்ளிகளும், 2488 அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் (தனியார் பள்ளிகளைத் தவிர்த்து) உள்ளன. 580 என்பது ஒட்டுமொத்த சி.பி.எஸ்.இ. பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையாகும். அவற்றில் மேல்நிலைக் கல்வியளிக்கும் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை அதைவிடக் குறைவானதே! இந்தியாவிலேயே, மொத்தமாணவர் சேர்க்கைவிகிதம் (GER: Gross Enrollment Ratio) அதிகமாக இருப்பது தமிழகத்தில்தான்!

தமிழகத்தின் மொத்த மாணவர் சேர்க்கை விகிதமானது, இந்தியாவின் சராசரி மாணவர் சேர்க்கை விகிதத்தை விட இரு மடங்கு அதிகமானதாகும்.

தமிழகத்தின் மாணவிகள் சேர்க்கைவிகிதம் 42.7 சதம். ஆனால் இந்தியாவின் சராசரி மாணவிகள் சேர்க்கைவிகிதம் 22.7 சதம் மட்டுமே. தமிழகத்தில் பள்ளிக்கல்வியைத் தொடங்கும் மாணவர்களில் அனைவருமே (100 சதம்) தொடக்கக்கல்வியை முடித்துவிடுகிறார்கள். அதில் 45 சத மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் சேர்கின்றனர்.

சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களே அதிக அளவில் கல்லூரிக் கல்விவரை படிப்பார்கள் என்று தமிழ் நாட்டில் சிலகல்வி ஆர்வலர்களிடையே ஒருமித்த கருத்து நிலவுகிறது. ஆனால், உண்மையில் கல்லூரிக்கல்வி (மருத்துவக்கல்வி உட்பட) வரை பயிலும் மாணவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் மாநிலப்பாடத்திட்டத்தில் பயின்றவர்களே! எனவே இங்கே கடுமையான போட்டி நிலவுகிறது. அதிக மதிப்பெண்களுடைய மாணவர்களால் மட்டுமே மருத்துவம் படிக்க இயலும்.

நீட் தேர்விற்குமுன், தமிழகத்திலுள்ள சுமார் 2500 அரசு மருத்துவக்கல்லூரி இடங்களில், 69 சதவீத இடங்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. எனினும், சேர்க்கைக்கான Cut off ல் மிகக்குறைவான வித்தியாசமே காணப்பட்டது.

உதாரணமாக, 2014-ஆம் ஆண்டில் பெருமை மிக்க சென்னை மருத்துவக்கல்லூரியில் சேர்வதற்கான cut off விவரம் வருமாறு:

பொதுப்போட்டி -199.5, பிற்படுத்தப் பட்டோர்-199.25, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் - 198.75, தாழ்த்தப்பட்ட - பழங்குடியினர் -196.75

இம்மாணவர்களைப் பொதுமான தகுதியுடையவர்கள் அல்ல என்று இந்த அறிவிலிகள் கூறுகின்றனர். சமுதாயத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவுகளைச் சேர்ந்த கணிசமான எண்ணிக்கையிலான மாணவர்கள் (98 சதவீதத்திற்கும் மேல் மொத்த மதிப்பெண் பெற்ற மாணவர்கள்) பொதுப்போட்டியின் கீழும் தங்கள் இடங்களைப் பெற்றனர்.

இத்தகைய முறையானது, நேர்மையான பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிசெய்து உயர்ந்த தரத்தைப் பராமரிக்க எந்த வகையிலும் தவறவில்லை. சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களுக்கு மிகவும் சாதகமான சூழலை உருவாக்கிய நீட் தேர்வுதான் இத்தரத்தைக் குறைத்திருக்கிறது.

நீட் தேர்வின் மூலம், தமிழகத்திலுள்ள தலைசிறந்த மருத்துவக்கல்லூரிகளின் பெரும் பான்மையான இடங்கள் சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களுக்குத்தான் கிடைத்துள்ளன. மருத்துவ இடங்களைப் பெற்ற மாணவர்களில் 35 சதவீத சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்கள்தான், என்று சமூக ஆர்வலர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இச்சதவீதத்தைப் பார்க்கும்போது, பெரும்பாலான இடங்கள் மாநிலப்பாடத் திட்டத்தில் படித்த மாணவர்களுக்குச் சென்று விட்டதுபோல் தோன்றலாம்.

ஆனால், நீட் தேர்வு எழுதியவர்களில், மாநிலப்பாடத்திட்டத்தில் படித்த மாணவர்களைவிட சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவானதே! ஆனால், சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களே மற்றவர்களைவிட அதிகமாகத் தேர்வாகியுள்ளனர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். கிடைத்த தகவல்களை ஆழ்ந்து

பார்த்தோமானால், மாநிலப்பாடத்திட்டத்தில் படித்த மாணவர்களைவிட சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களுக்கே நீட்தேர்வில் தகுதி பெறுவது எளிதாக இருந்துள்ளது என்பதை அறியலாம்.

நீட்தேர்வில், மாணவர்களின் 12-ஆம் வகுப்பு மதிப்பெண்களைக் கணக்கில் கொள்வ தில்லை. மேலும், கேள்வித்தாளின் தன்மை மற்றும் மல்டிபில் சாய்ஸ் கேள்விகள் சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்களுக்கே மிக எளிதாக இருந்தது. பிராந்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கேள்விகள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி இருந்தன. இவையனைத்தும் அனிதாவிற்கு எதிராக சதிசெய்தன. இத்தேர்வுமுறையானது பாரபட்சத்தோடு இருப்பதால், போட்டி மனப்பான்மையை ஒருபோதும் ஊக்குவிக்காது.

சி.பி.எஸ்.இ. பள்ளியில் ஐந்து வருடங்களாகப் படித்த துன்பமான அனுபவம் எனக்குண்டு. என்வாழ்க்கையின் மிகமோசமான ஆண்டுகள் அவை!

அப்பள்ளி தமிழகத்தில் இருந்தபோதும், காலனித்துவ நிறுவனத்தைப்போல் செயல்பட்டது. அது ஆங்கிலவழியில் கல்வி கற்பிக்கும் பள்ளி. எனவே, தமிழில் பேசுவது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. மீறிப்பேசுவோருக்கு, உடல் மற்றும் மனரீதியாக வருத்தும் பல தண்டனைகள் வழங்கப்படும். மறுபுறம், இந்தியில் பேசுவது ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

அதில் நல்லவிஷயம் என்னவெனில் பாலிவுட்டின் அனைத்து சமீபத்திய ஹிப்ப்டங்களையும் அறிந்துகொள்ள உதவியது. ஆனால், தமிழ்மொழி அவமானமாகக் கருதப்பட்டது. தமிழை இரண்டாம் மொழியாகவோ, மூன்றாம் மொழியாகவோ படிக்கத் தேர்வு செய்தவர்கள்கூட தரக்குறைவாகக் கருதப்பட்டனர். மேலும், சில சி.பி.எஸ்.இ. பள்ளிகளில், பார்ப்பனியம் போற்றப் படுவதையும், பிறவகையிலான ஆன்மீக வெளிப்பாடுகள் மற்றும் நாத்திகம் மிகத்தீவிரமாக ஒடுக்கப்படுவதையும் நாம் அறிவோம்.

சமூகப்பொறுப்பு மற்றும் சமூகநீதியில் அக்கறையின்றி, சிறந்த மாணவர்களைக் கடைந்தெடுத்து வெளியே தள்ளிவிடும் நீட்தேர்வானது, இப்பள்ளிகளின் கரங்களில் கொடுக்கப்பட்ட ஊக்கமருந்து போன்றது. நல்லவேளை, எனக்கு பள்ளி மாறுவதற்கும், பொறியியலையும், மருத்துவத்தையும் தாண்டி என்வாழ்வை அமைத்துக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

கிராமப்புறப் பின்னணியில் இருந்துவரும் பலமாணவர்களுக்கு, மருத்துவராவதென்பது அவ்வளவு எளிதானதல்ல. பலர் சுட்டிக்காட்டியபடி, அனிதாவிற்குக்கிட்டாத சி.பி.எஸ்.இ. பாடத்திட்டத்தைக் கொண்டது நீட்தேர்வு! சமூக ஊடகங்களில் சில உயர்ஜாதி மக்களிடமிருந்து, மருத்துவம் படிக்க “அனிதா தகுதியானவரல்ல!” என்பதுபோன்ற வெளிப்படையான குற்றச்

சாட்டுகள் எழுந்தது அபத்தமானதாக இருப்பினும், அவை நாம் எதிர்பார்த்த ஒன்றே! ஒரு மீனின் திறனை மதிப்பிட, அதை மரம் ஏறச்சொல்லும் அட்டூழியத்தை இனியாவது மறந்துவிடுங்கள்!

மருத்துவத்தில் மற்ற மாநிலங்களைவிட மிகச் சிறந்து விளங்கும் தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளா போன்ற மாநிலங்களின் சுகாதார வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கு நீட்தேர்வு உதவும் என்று நிரூபிக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லை. அதேபோல், அனிதாவைப் போன்றோரின் மருத்துவ இடங்களைப் பறித்த உயர்ஜாதியினரும், மேட்டுக்குடியினரும், இந்திமொழி இல்லாத மாநிலப்பாடத்திட்டத்தில் படித்த மருத்துவர்களைப் போன்று சிறந்து விளங்குவார்கள் என்பதற்கும் எவ்விதத் தரவுகளோ சமூகவாதங்களோ இல்லை!

பொருளாதாரரீதியாகவும், சமூகரீதியாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட பின்னணியைக் கொண்டு, ஒரு பின்தங்கிய கிராமத்தில், தன்தாயையும் இழந்து வளர்ந்த அனிதா, தன் கிராமத்திலிருக்கும் பிற பெற்றோர்கள் தங்களது குழந்தைகளை ஊக்கப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தும் ஓர் வெற்றிக் கதையாக இருந்திருப்பாள்!

அனிதா ஒரு சாதனையாளர்! தன்னைப்போல் பாதிக்கப்பட்ட பலமாணவர்களுக்காக நீட்தேர்வை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றம் வரை சென்று போராடியவர்! ஆனால், தனது இலட்சியம் தடைப்பட்டதாலும், முயற்சிகள் பலனளிக்காததாலும், சாதனைகளுக்குப் போதிய அங்கீகாரம் கிடைக்காததாலும் தற்கொலையை நோக்கித் தள்ளப்பட்டார் என்பதே உண்மை!

நீட்தேர்வு குறித்து ஆரம்பத்திலிருந்தே தமிழகத்தில் நிலவி வந்த குழப்பங்களுக்கும், நீட்டை எதிர்த்துப் பல நம்பகமான வாதங்கள் இருந்தாலும் அத்தேர்வைத் தமிழகத்தில் திணித்தே தீர்வேண்டும் என்ற பா.ஜ.க.-வின் பிடிவாதத்திற்கும், தற்போதைய அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசின் மிதமான எதிர்வினைக்கும் அனிதாவின் மரணத்தில் பங்குண்டு.

அரை நூற்றாண்டுக்கு முன், முன்னாள் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இந்தியைத் திணிக்க ஒருதலைப்பட்சமாக எடுத்த முடிவினால் அக்கட்சி தமிழகத்தில் அரசியல் அழிவைச் சந்தித்தது. அதைத் தொடர்ந்துதான், திராவிட ஆட்சி அமைக்கப்பட்டது. நீட்தேர்வும், தமிழகத்திலுள்ள பல சமூகநீதித் திட்டங்களைச் சிதைக்க பா.ஜ.க. மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளும் எதைநோக்கி நம்மை இட்டுச் செல்லும்? அனிதாவின் மரணத்தின் மூலம் தூண்டப்பட்டு, அவளுடைய தியாகம் வீணாகக் கூடாது என்ற நம்பிக்கையுடன், தமிழக மாணவர்கள் ஏற்கனவே வீதிகளில் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்!

பெரியார் சுயஜாத் துரோக்களின் தலைவர்

டாக்டர் அனிதா அவர்களின் படுகொலை யைக் கண்டித்து திரைப்பட இயக்குநர்களும் , உதவி இயக்குநர்களும் 07.09.2017 -இல் சென்னையில் நடத்திய கண்டனக் கூட்டத்தில், தோழர் இரஞ்சித் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில், தோழர் பெரியாரைக் கொச்சைப் படுத்தும் வாக்கியங்களைப் பயன்படுத்தினார்.

“பெரியார் தெரு எங்கள் காலனிக்குள் இருக்கிறது. எத்தனை ஊர்த்தெருவுக்குள் அம்பேத்கர் பெயர் இருக்கிறது?

இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் தோழர் இரஞ்சித் மட்டுமே வைத்த குற்றச்சாட்டுக்கள் இல்லை. திராவிடர் இயக்கங்க ளோடு தோழமையாக இயங்கும் பல அமைப்புத் தோழர்கள் பல ஆண்டுகளாக தங்களுக்குள்ளும், சில மேடைகளில் பகிரங்கமாகவும் எழுப்பிய கேள்விகள்தான். அந்தக் கேள்விகளைச் சுயமரியாதைக் காலத்தில் நின்று விவாதிப்போம்.

‘ஊர்’த் தெருவில் பெரியார் பெயர் இருக்கிறதா?

பெரியார் பிற்படுத்தப் பட்டவராக இருந்தாலும், சேரியில் அவர் பெயர் இருக்கிறது. ஆனால் அம்பேத்கர் தாழ்த்தப் பட்டவர் என்பதற்காக ‘ஊர்’ தெருவுக்குள் அம்பேத்கரின் பெயர் இருப்பதில்லை என்பது தான் குற்றச்சாட்டு. வார்த்தைகள் வேறுவிதமாக வருகின்றன. அவ்வளவுதான். இது பெரியாரையும், அம்பேத்கரையும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கொச்சைப்படுத்துவதாகும்.

பெரியார் தெரு காலனிக்குள் இருக்கிறது. எத்தனை ‘ஊர்’த்தெருவில் அதே பெரியாரின் பெயர் இருக்கிறது? என்று கேள்வி எழுப்பிப் பாருங்கள்.

பெரியாரை அறிந்தவர்கள் என்றால் இப்படித்தான் கேட்டிருக்கவேண்டும். எத்தனை பிற்படுத்தப்பட்டவர்களின் ஊர்களில் தெருக்களுக்குப் ‘பெரியார்’ பெயர் சூட்டப் பட்டுள்ளது? இருக்காது.

ஒன்றிரண்டு இருந்தால்கூட அவை திராவிடர் இயக்கங்கள் மிக வலுவாக இருந்த காலத்தில், அந்த இயக்கங்களின் தோழர்களின் முயற்சியால் பெயர் சூட்டப்பட்டவையாக இருக்கும். ஆனால் சேரிகளில், எந்த இயக்கத்திலும் இல்லாத வெகு மக்கள்கூட பெரியார் பெயரை முன்மொழிந்து, தெருவுக்குப் பெயர் வைத்திருப்பார்கள். எந்தச் சராசரி பிற்படுத்தப்பட்டவனும் - எந்தச் சராசரி ஊர்க்காரனும் பெரியார் பெயரைத் தெருவுக்குச் சூட்ட முன்வரமாட்டான். வந்ததே இல்லை.

நகரங்களின் நிலை வேறு. நகரங்களிலும், பெரு நகரங்களிலும் பெரியார் பெயர் இருக்கிறது. பெரியார் சிலைகள் இருக்கின்றன. உண்மைதான். அங்கெல்லாம் அம்பேத்கர் பெயர்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. சில இடங்களில் அம்பேத்கர் சிலைகள் உள்ளன. சில இடங்களில் அதற்கான முயற்சிகள் நடக்கின்றன. ஒப்பீட்டளவில் அம்பேத்கர் பெயர்களும், சிலைகளும் நகரங்களில் கூட குறைவாகத்தான் இருக்கும்.

காரணம், பெரியார் - அம்பேத்கர் இருவரும்

கருத்தியல் ரீதியாக ஒரே பாதையில் பயணித்தவர்கள்-தான். ஆனால், தோழர் பெரியார் தமிழ்நாட்டின் பட்டி, தொட்டி எங்கும் 50 ஆண்டு காலம் சுற்றிச் சுழன்று சாதி ஒழிப்புப்பணியாற்றியவர். அவருடைய நேரடியான களமும், தளமும் தமிழ்நாடு. அம்பேத்கர் அவரைவிடக் குறைந்தவர் என்றோ, பெரியார் அளவுக்குப் பணியாற்றாதவர் என்றோ பொருள் அல்ல. அவரது நேரடிக் களமும் தளமும் வேறு வேறு. தமிழ்நாட்டைவிட மற்ற தேசங்களில் அவர் அதிகமாக நேரடியாகக் களம் கண்டிருக்கிறார்.

1951 ஆம் ஆண்டு நடந்த முதல் அரசியல் சட்டத்திருத்தத்தால் இந்தியா முழுவதும் வாழ்ந்த பார்ப்பனரல்லாத தாழ்த்தப்பட்டவர் - பிற்படுத்தப்பட்டவர் அனைவருக்கும் இடஒதுக்கீட்டு உரிமை கிடைத்தது. இந்தியா முழுவதும் எத்தனை தாழ்த்தப்பட்டவர் - பிற்படுத்தப்பட்டவர் தெருக்களில் 'பெரியார்' பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது? ஆனால், தமிழ்நாடு தவிர மற்ற அனைத்து மாநிலங்களிலும் உள்ள நகரங்களிலும், சேரிகளிலும் 'அம்பேத்கர்' பெயர்கள் சூட்டப்பட்டிருக்கும். இதுதான் இயல்பு.

எல்லா தேசிய இனங்களும் பார்ப்பனர்களால், இந்து வேதங்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றால் மனநோயாளிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ள வெகு மக்கள் தமிழ்நாட்டிலும், மற்ற தேசிய இனங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக - அம்பேத்கரியல், பெரியாரியல் போன்ற அனைத்துத் தத்துவங்களுக்கும் எதிராகவே இருப்பார்கள். அவர்களை அந்த நோய்களிலிருந்தும் - நோயாளிகளாக மாற்றியுள்ள பார்ப்பனக் கருத்தியலில் இருந்தும் மீட்டு வருவதுதான் நமக்கு இலக்காக இருக்க வேண்டும். நோய்களைத் தீர்க்கும் மருத்துவர்களான தலைவர்களை எதிர் எதிர்த்துருவங்களாக நிறுத்துவது பார்ப்பனர்களுக்குத்தான் வெற்றியைக் கொடுக்கும்.

தோழர் பெரியார் யார் யாரை எல்லாம் எதிர்த்து நின்றார்; யாருக்காக உழைத்தார்; யாருடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்தார் என்பவற்றை அவரது 'குடி அரசு' வாயிலாகப் பார்ப்போம்.

இடஒதுக்கீட்டுக்கு ஆதரவும் எதிர்ப்பும்

தமிழ்நாட்டில் 1928-இல் முதன் முதலாக வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. சென்னை மாகாண அமைச்சர் முத்தையா தனது பத்திரப்பதிவுத் துறையில் முதலில் அந்த உரிமையைத் தொடங்கிவைத்தார். உடனே பார்ப்பன ஏடான 'சுதேசமித்திரன்' அதைக் கடுமையாக எதிர்த்தது.

சுதேசமித்திரன் 08.11.28 ஆம் தேதி "வகுப்புப் பித்தம் தலைக்கேறிவிட்டதா?" என்ற தலைப்பில் "ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் மந்திரிகளாக இருந்த காலத்தில் செய்யத் துணியாத அக்கிரமத்தை...கனம் எஸ்.முத்தையா முதலியார் செய்யத் துணிந்து விட்டார்" என்று ஆரம்பித்து "இது சட்ட விரோதமான காரியமாகும்" என்று தனது கடுமையான எதிர்ப்பைக் கக்கியிருந்தது.

அரசுப் பதவிகள் அனைத்தும் பார்ப்பனர்களுக்கே என்று இருந்த காலத்தில், பார்ப்பனர் அல்லாத மற்ற ஜாதியினர் அனைவருக்கும் இடஒதுக்கீடு கிடைத்ததைப் பெரியார் வரவேற்கிறார். ஆனால் அந்த வரவேற்பு அறிக்கையிலேயே அமைச்சர் முத்தையா அவர்களைக் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார். தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படவில்லை என்று தனது கண்டனத்தைப் பதிவு செய்கிறார்.

"நமது மந்திரி திரு. முத்தய்யா முதலியார் அவர்கள் தமது ஆதிக்கத்தில் உள்ள முக்கிய இலாக்காவில் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ கொள்கையை நிலைநாட்டி விட்டார். அதாவது, பத்திரப்பதிவு இலாக்கா உத்தியோகத்திற்கு நபர்களை நியமிப்பதில் அடியில் கண்ட வகுப்பு வாரிப்படி தெரிந்தெடுத்து நியமிக்கவேண்டும் என்பதாக ஒருவிதி ஏற்படுத்தி, சட்டமாக்கி விட்டார்... இந்தத் திட்டத்தின் விகிதங்களில் 100-க்கு 3 வீதம் ஜனத்தொகை உள்ள பார்ப்பனருக்கு 100-க்கு 16 உத்தியோகம் வீதமும், 100-க்கு 20 வீதத்திற்கு மேல்பட்ட மகம்மதியர்களுக்கு 100-க்கு 16 வீதமும், 100-க்கு 20 வீதம் உள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்கின்ற வகுப்பு பாருக்கு 100-க்கு 8 வீதமும் உத்தியோகங்கள் பங்கு பிரித்துக் கொடுத்திருப்பதானது மிகவும் அநியாயமான தென்றே சொல்லுவோம்..."

(குடி அரசு 11.11.1928)

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், இஸ்லாமியர்களுக்கும் இடஒதுக்கீடு போதாது என்று குரல் எழுப்புகிறார்.

பொது இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்டோர் நுழைய உரிமைப் போராட்டம்

1929 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 9, 10 தேதிகளில், சென்னை மாகாண 2 வது தீண்டாமை விலக்கு மாநாடு நடத்தப்பட்டது. அதில் முதலமைச்சர் டாக்டர் சுப்பராயன் உட்பட சென்னை மாகாணத்தின் அமைச்சர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், திவான்பகதூர் பராங்குசம் நாயுடு, டி.வரதராஜலு நாயுடு, ராவ் பகதூர் கிருஷ்ணாராவ் பான்ஸ்லே, ராவ் சாகிப்கள் ரங்கநாதம் செட்டி, எம்.ஸி. மதுரைப்பிள்ளை போன்றோரும் கலந்து கொண்டனர்.

தோழர் பெரியார், தீண்டாமை விலக்கு என்ற கருத்தை தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடம் மட்டும் போய்ப் பேசிக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஜாதியில் உயர்ந்தவர்கள் என்று கருதிக்கொண்டிருப்பவர்களில், அரசாங்க அதிகாரங்களிலும், சமுதாய அதிகாரங்களில் இருப்பவர்களையும் அழைத்து, தீண்டாமை விலக்கின் அவசியத்தை விளக்கினார். அந்த மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட இரண்டு முக்கியத் தீர்மானங்களைப் பார்ப்போம்.

1. தீண்டாமை எனும் காரணத்தால், நகரவாசிகள் யாருக்கும் பொதுவான உரிமைகள் மறுக்கப் படக்கூடா தென்று இம்மாநாடு அபிப்பிராயப்படுவதுடன், இந்நாட்டு மக்களுள் சகல வகுப்பாரும் தெருக்கள், ஆட்கள், குளங்கள், கிணறுகள், ஆஸ்பத்திரிகள், சத்திரங்கள்

முதலான பொது ஸ்தாபனங்களில் தாராளமாய் விடப்பட்டு உபயோகித்துக் கொள்ளும் உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

2. காபி ஹோட்டல்கள், சவரக் கடைகள் (சலூன்), தண்ணீர் பந்தல்கள் முதலியவற்றில், “தீண்டாதோருக்கு இடமில்லை” என்று கேவலப்படுத்தும் விளம்பரங்கள் போடப்படுவதைக் குறித்து இம்மாநாடு வருந்துவதுடன், அத்தகைய இடங்களில் எல்லாம் தீண்டாதாரைத் தாராளமாக அனுமதிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதுடன், தீண்டாதாரின் நண்பர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் அத்தகைய ஆட்சேபிக்கத்தக்க விளம்பரங்கள் உள்ள இடங்களுக்குச் செல்லாமல் நின்று விட வேண்டும்.

(குடி அரசு 17.02.1929)

மேற்கண்ட தீர்மானங்களை, தனது இயக்கத் தொண்டர்களின் முன்னால் நிறைவேற்றி, தீர்மானங்கள் எழுதிய தாள்களைக் குப்பைக்கு அனுப்பிவிடவில்லை. தீர்மானங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டியவர்களை அழைத்து, அவர்கள் முன்னிலையில் நிறைவேற்ற, சென்னை மாகாணம் முழுவதும் அரசாணைகளாகச் செயல்படுத்தியும் காட்டியவர் பெரியார்.

இந்து மதக் கோவில்களில் நுழைவு

திருச்சி உச்சிப்பிள்ளையார் கோவில், திருவண்ணாமலை கோவில், சுசீந்திரம் கோவில், ஈரோடு சிவன்கோவில், திருவல்லிக்கேணி பார்த்த சாரதி கோயில் என தமிழ்நாட்டின் பல முக்கியக் கோவில்களில் 1927 லேயே, ஜே.எஸ். கண்ணப்பர், எம்.வி.சுப்பிரமணியம், மாயவரம் நடராசன், பட்டுக் கோட்டை அழகிரி போன்றோர் கோவில் நுழைவுக் கிளர்ச்சிகளை நடத்தினர். தாழ்த்தப்பட்டோரை உடன் அழைத்துக்கொண்டு கோவில்களுக்குள் செல்ல முயன்று தாக்கப்பட்டும், கோவில்களுக்குள்ளேயே பூட்டி வைக்கப்பட்டும் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகினர்.

(குடி அரசு 06.07.1928)

1929-இல் ஈரோடு ஈஸ்வரன் கோவிலில் ஈஸ்வரன் (பிள்ளை) என்பவர் தலைமையில், கருப்பன் பசுபதி ஆகிய தோழர்களோடு நூற்றுக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடன் ஆலய நுழைவுப் போராட்டத்தை நடத்தினர்.

திருவாரூரில் இலட்சுமண (பிள்ளை) என்பவர் தலைமையில், சுப்பிரமணியம், ரெங்கராஜ் ஆகிய தோழர்கள் 300 தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடன் ஸ்ரீவீரபத்திர சாமி கோவிலுக்குள் நுழைந்தனர். உள்ளேயே விருந்தும் நடத்தி வந்தனர்.

(குடி அரசு 21.04.1929)

இந்தப் போராட்டங்களில் கைதான தோழர்களுக்கு வழக்கு நிதி திரட்டப்பட்டது. ஆதி திராவிட மகாஜனசபையும், மருத்துவர் சங்கமும் மிகத் தீவிரமாக நிதி திரட்டிக் கொடுத்தனர்.

இவை எல்லாம் பார்ப்பனர்களை எதிர்த்துத் தான் நடத்தப்பட்டன. பிற்படுத்தப்பட்டவர்களின்

ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகப் பெரியார் என்ன செய்தார் என்று கேட்கலாம். இதோ தொடர்ச்சியாக வருகின்றன.

“மதுரையில் சில பாகம், திருநெல்வேலி, இராமநாத புரம் ஆகிய ஜில்லாக்களிலும் ஜாதிக் கர்வமும் ஜாதிக் கொடுமையும் தலைசிறந்து விளங்குவது யாவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். உதாரணமாகப் பார்ப்பனர்களின் கொடுமையோ சொல்லித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய தில்லை. அதற்கடுத்ததான தெற்கத்திய சைவ வேளாள சமூகத்தாரின் கொடுமையோ பார்ப்பனரல்லாதார் சமூகமே வெட்கப் படத் தக்கதாகும். இவ்விரு சமூகக் கொடுமைகளுக்கும் மத்தியில் அங்குள்ள மற்ற வகுப்பினர்கள் படும் கஷ்டம் நினைக்கமுடியாததென்றே சொல்லுவோம்.

சாதாரணமாக சென்னை மாகாணத்தில் வேறு எங்குமே இல்லாத கொடுமைகள் பல மேல்கண்ட ஜில்லாக்களில் தாண்டவமாடிக்கொண்டு வருகின்றன. திருச்செந்தூரில் இருக்கின்ற ஒரு சைவக் கோவிலில் வைசியர்கள் என்கின்ற வாணியச் செட்டியார் சகோதரர்களுக்கு உள்ளே செல்ல உரிமை இல்லை. அதுபோலவே மதுரை, ராமேஸ்வரம் முதலிய அனேக கோவில்களில் கூடித்திரியர்கள் என்கின்ற நாடார் சகோதரர்கள் பிரவேசிக்க உரிமை இல்லை.

(குடி அரசு - 16.09.1928)

இதுபோலப் பல இடங்களில் பெரியார், பார்ப்பனக் கோவில்களில் மட்டுமல்லாமல், பார்ப்பனர் அல்லாத ஜாதிகளில் உயர்ந்த ஜாதியாகக் கூறப்படுபவர்களின் ஆதிக்கங்களையும் எதிர்க்கிறார். அவற்றுக்கு எதிராகப் போராட்டங்களையும் நடத்துகிறார்.

“நாங்கள் இந்துக்கள் அல்ல” - தாழ்த்தப்பட்டோர் பிரகடனம்

1929 ஆம் ஆண்டு 13.07.1929-இல், சென்னை ஆதி திராவிடர் சுயமரியாதை மாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது. ராவ்சாகிப் எல்.சி.குருசாமி, கே.சி. பாலசுந்தரம் ஆகிய தலைவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற இம்மாநாட்டில் தோழர் பெரியார் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார். அங்கு ஒரு முக்கியத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

“ஆறரைக்கோடி மக்கள் அடங்கிய எங்களுடைய பெரும் சமூகமானது, இந்து மதத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதன் நிமித்தம் தீண்டப்படாதவர்களாக இருப்பதாலும், அம்மதத்தில் சமத்துவ உரிமை இல்லாதிருப்பதாலும், இனி அடுத்து வருகின்ற சென்சஸ் கணக்கில் எங்களை இந்துக்கள் என்று பதியாமலிருக்கும்படியும், சர்க்கார் தஸ்தாவேஜ்களிலும் எங்களை இந்துக்கள் என்கின்ற பதத்திலிருந்து நீக்கிவிடும்படிக்கும் செய்யும்படி சர்க்காரையும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் இம்மகாநாடு வேண்டிக்கொள்ளுகின்றது”

(குடி அரசு 21.07.1929)

சுயமரியாதை இயக்கத்தினர், இது போன்ற தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிவிட்டு, வேறு வேலை

களில் மூழ்கிவிடவில்லை. தீண்டாமை வன்கொடுமை கள் நடக்கும் இடங்களில் களத்தில் நின்று போராடினர். தாழ்த்தப்பட்டோர் இந்து மதத்தை விட்டு வெளியேறத் தூண்டுகோலாக இருந்தனர். அதன் விளைவாக அப்போது, திருவண்ணாமலையில் 200 தாழ்த்தப்பட்டோர் குடும்பங்கள் முகமதிய மதத்திற்கு மாறினர். திருப்பூர் சுல்தான் பேட்டை, முருங்கப்பாளையம் பகுதிகளில் 41 குடும்பங்கள் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறினர். இன்றைய தேனி மாவட்டத்தில் உள்ள சிலையம்பட்டி என்ற கிராமத்தில் 69 குடும்பங்கள் இஸ்லாமிய மதத்திற்கு மாறின. இவற்றையெல்லாம் குடி அரசு ஏடு உடனுக்குடன் பாராட்டி செய்திகளை வெளியிட்டு வந்தது. (குடி அரசு 22.10.1929)

நாங்கள் இந்துக்களும் அல்ல; எங்களுக்கு எந்த மதமும் இல்லை

1929 விருந்து தொடர்ச்சியாக தனது குடி அரசிலும், மேடைகளிலும் இந்து மதத்தை விட்டு வெளியேறுவது, மதமாற்றம், இந்து மத மறுப்பு வாழ்வியல் ஆகியவற்றைத் தீவிரமாகப் பரப்பி வந்தார். அதன் விளைவாகத் தமிழ்நாட்டில் மட்டு மல்லாமல் கொச்சி - திருவாங்கூர் சமஸ்தானங் களிலும் இந்து மதம் பெரும் தாக்குதலைச் சந்தித்தது. சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு தோழமையாகவும், தோழர் பெரியாருக்கு உற்ற நண்பராகவும் விளங்கிய, கேரள 'யுக்திவாதி' எட்டின் ஆசிரியர் தோழர் கே.அய்யப்பன் அவர்களின் முயற்சியால், சுமார் 25 இலட்சம் ஈழவர் மற்றும் தீயர் சமுதாய மக்கள் "நாங்கள் இந்துக்கள் அல்ல" எனப் பிரகடனம் செய்தனர்.

"...சுமார் 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன் இதே எஸ்.என்.டி.பி மகாநாடானது முதுகுளம் என்னும் ஊரில் நடந்த பொழுது அங்கு ஈழவர்கள் எல்லோரும் இந்து மதத்தை விட்டு வேறு மதத்திற்குப் போய்விடுவது என்ற தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு பெருத்த கலவரம் நடந்தது" (பெரியார் அந்த முதுகுளம் ஈழவ மாநாட்டில் பங்கேற்றிருந்தார்.)

...25 லட்சம் பேரும் ஒரு மித்து ஒரே அபிப்பிராய மாக தங்களுக்கு இனி "மதமே வேண்டியதில்லை" என்கின்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால், மற்றபடி அந்த ராஜ்ய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சுயமரியாதை உணர்ச்சிக்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை."

...இந்த வருஷத்தில் கூட்டப்பட்ட வருடாந்தர எஸ்.என்.டி.பி மகாநாட்டில் இந்தப்படிக்கு அதாவது, ஈழவ சமூக மக்கள் மதத்தில் நம்பிக்கை அற்றவர்கள் என்றும், அவர்களுக்கு மதம் தேவையில்லை என்றும், எந்த ஈழவரும் இனி தங்களை இந்து என்றோ, அல்லது வேறு எந்த மதஸ்தர் என்றோ, சொல்லிக் கொள்ளக் கூடாதென்றும் தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள்."

(குடி அரசு 24.09.1933)

கேரளாவில், தனது தோழர்களுடன் இந்து மதத்திற்கு எதிராகக் களம் கண்ட பெரியார், வட

மாநிலங்களிலும் தனது ஆதரவு சக்திகளைத் தேடினார். தோழர் அம்பேத்கரின் போராட்டங் களைத் தனது குடி அரசில் 1929 விருந்தே தொடர்ந்து பதிவு செய்து வந்தார். (இரு தலைவர்களுக்கும் 1929 க்கு முன்பிருந்தே தொடர்பு இருந்திருக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளது)

பம்பாயில் தோழர் அம்பேத்கர் தலைமையில் தாதர் பகுதியிலுள்ள ஒரு விநாயகர் கோவிலில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அனுமதிக்க மறுத்த கோவிலுக்கு எதிராக ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் நடத்தப்பட்டு வெற்றி பெற்றது. அந்த வெற்றியைக் குடி அரசு ஏடு பதிவு செய்தது. (குடி அரசு 12.09.1929) வங்காள மாகாணத்தில், குல்னா என்ற இடத்தில் உள்ள காளி கோவிலில் தாழ்த்தப் பட்டோர் கோவில் நுழைவுப்போராட்டம் நடந்து வெற்றிபெற்றது. இந்து மிஷின் சார்பில் ஒரு ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அந்தப் போராட்டத்திற்கான அறிவிப்புத் தீர்மானமும் போராட்டச் செய்திகளும் குடி அரசில் பதிவாகின. (குடி அரசு 21.07.1929, 22.09.1929)

படேலைப் பதற வைத்த பெரியார்

இப்படி இந்தியா முழுவதும், தீண்டாமைக்கு எதிராக நடக்கும் எந்தப் போராட்டமானாலும், உடனடியாக தமிழ்நாட்டுக்கு அதை அறிவித்தது குடி அரசு ஏடு மட்டுமே ஆகும். இதே காலத்தில், பூனாவிலும் அப்படி ஒரு ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் நடத்த இருப்பதாக அறிகிறார் பெரியார். வடநாட்டைப் போல தமிழ்நாட்டிலும் இன்னும் தீவிரமாக ஆலய நுழைவுப் போராட்டங் களை நடத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறார்.

அதற்காக, 22.10.1929-இல் சென்னை நேப்பியர் பூங்காவில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் ஏற்பாடானது. பட்டிவீரன்பட்டி செளந்தரபாண்டியன் தலைமையில் நடைபெற்ற அக்கூட்டத்தில், தோழர்கள் சிவராஜ், பாலகுருசாமி, முனியசாமிப்பிள்ளை, சகஜானந்தர் ஆகிய தலைவர்கள் உட்பட சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பல தளபதிகள் பங்கேற்றனர். அதில் பெரியார் ஆற்றிய உரை...

"இன்றைய ஜாதி வித்தியாசத்திற்கு ஆதாரமாயுள்ள ரோடு, கிணறு, சாவடி, பள்ளிக் கூடம் முதலியவைகள் எல்லாம் ஒரு விதமாக மாற்றப்பட்டு வந்து கொண்டிருந் தாலும் இந்த கோயில்கள்தான் சிறிதும் மாற்றுவதற்கு இடம் தராமல் ஜாதி வித்தியாசத்தை நிலை நிறுத்த உபயோகப்பட்டு வருகின்றது. ஆதலால்தான், நான் தீண்டாத மக்கள் என்போர் கண்டிப்பாய் கோவிலுக்குள் போய்த் தீர் வேண்டுமென்கின்றேனே ஒழிய, பக்திக்காக வோ, மோட்சத்திற்காகவோ, பாவ மன்னிப்புக்காகவோ அல்லவே அல்ல. கோவிலில் சமத்துவமடைந்து விட்டால் மற்ற காரியங்களில் வித்தியாசம் இருக்க முடியவே முடியாது. கோவிலில் பிரவேசிக்க நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்கச் செய்யும் முயற்சியே ஒழிய வேறில்லை."

என்று, கோவில் நுழைவுப் போராட்டங்களை

ஏன் நடத்துகிறேன் என்பதை விளக்கினார். ஆனால், பெரியாருக்குப் பின் பேசிய சகஜானந்தரின் குழப்பங்களால் போராட்டம் மடைமாற்றப்பட்டது.

தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டங்கள் என்றால், வன்கொடுமைகளை ஏவிவிடும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களையும் எதிர்த்து நின்றார். தீண்டாமைக்கு அடிப்படைக் காரணமான இந்து மதத்தையும் எதிர்த்து நின்றார். பெரியாரின் இந்த அதிரடியான எதிர்வினைகளை அகில இந்தியத் தலைவர்கள் அனைவருமே மிரட்சியுடன் பார்த்தனர்.

1929-இல் தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப் பயணம் செய்த சர்தார் வல்லபாய் படேல், மைசூர் சென்று அங்கு பெரியாரைப் பற்றிப் பேசிய கருத்துக்கள் பெரியாரைப் பற்றிய இந்திய அரசியல்வாதிகளின் பார்வைக்கு ஒரு சான்றாக இருக்கும்.

“தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நன்மைக்கு உழைப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு ஒரு சிலர், சுயமரியாதை இயக்கம் என்பதாக ஒன்றை ஆரம்பித்து இந்திய நாட்டிற்குப் புனிதமானவை களை அழிப்பதும், பெண்களின் மேன்மைக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதும், இந்து மதத்தைத் தாக்குவதும், கோடிக் கணக்கான மக்களால் பூஜிக்கப்படும் இராமனையும் சீதையையும் குற்றம் சொல்லுவதும், பிராமண சமூகத்தின்மீது துவேஷம் உண்டு பண்ணுவதுமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இதை யோக்கியமான அரசாங்கம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.”

(குடி அரசு 22.09.1929)

இவையெல்லாம் இந்து மதத்தை எதிர்த்து நடந்த போராட்டங்கள். இதே காலத்தில் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு எதிராகவும் கடும் போராட்டங்களை நடத்தி, மிகப்பெரும் இழப்புகளைச் சந்தித்தார். கிறிஸ்தவத்தின் ஜாதி, தீண்டாமைகளுக்கு எதிர்வினை

இந்தியாவில் உள்ள கிறிஸ்தவ மதத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நாயுடு, முதலியார், பிள்ளை, வன்னியர் போன்ற ஜாதியினரையும், கிறிஸ்தவப் பார்ப்பனர்களையும் கடுமையாக எதிர்த்தார் பெரியார். அந்த ஜாதியினரால் கிறிஸ்தவ மதத்தில் திணிக்கப்பட்டுள்ள தீண்டாமை வன்கொடுமை களுக்கு எதிராகக் களம் கண்டார்.

“எப்படி இந்து மதத்தில் ஒவ்வொரு சாதிக்காரர்களும் தங்கள் தங்களுக்குக் கீழுள்ள சாதியார்களின் மேல் வெறுப்பும் வித்தியாசமும் பாராட்டி வருகின்றார்களோ அதுபோலவே கிறிஸ்தவ மதத்தில் புகுந்துள்ளவர்களும், நாயுடு, முதலியார், பிள்ளை, அய்யர் முதலிய ஜாதி வித்தியாசங்களை விடாமல் வைத்துக் கொண்டு, ஆதிதிராவிடக் கிறிஸ்தவர்களையும், மற்ற தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புக் கிறிஸ்தவர்களையும் வித்தியாசமாக வைத்துக் கொடுமை செய்து வருகின்றனர். இவ்வாறு செய்து வருவதைப் பற்றிய கிளர்ச்சி நீண்டநாளாக நடைபெற்றுங்கூட இன்னும் அம்மத குருமார்கள் இவ்வேற்றுமைகளை ஒழித்து உண்மையான கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளை நிலை நிறுத்த முயற்சி செய்யாமலிருந்து வருகிறார்கள்.”

(குடி அரசு - 31.01.1932)

கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவ மதத் தீண்டாமைகளை வெளிப்படையாக எதிர்க்கத் தொடங்கிய உடன், கிறிஸ்தவ மத ஆதிக்கவாதிகளும் பெரியாருக்கு எதிராக எதிர்வினைகளைத் தொடங்கி விட்டனர்.

“30.05.1932-இல் தூத்துக்குடியில் நடைபெற்ற கத்தோலிக்க வாலிபர்களின் மகாநாட்டில் நமது இயக்கத்தைக் கண்டித்து ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அத்தீர்மானம் வருமாறு:- சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற கொள்கைகளை மேலே போர்த்துக் கொண்டு நாஸ்திகத்தையும் மதத்தில் வெறுப்பையும் பரப்பிவரும் சுயமரியாதை இயக்கத்தைப் பற்றி இம்மகாநாடு கத்தோலிக்க இளைஞர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வதுடன், சமத்துவமின்மையை உண்டு பண்ணியவர்களும், அதை ஆதரித்து வருகின்றவர்களும், குருக்கள் மார்கள் என்று சொல்லி குருக்களை எதிர்த்தும், அவர்கள்மேல் குறை கூறியும் வரும் மனப்பான்மையை வளர்த்து வருவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ள இவ் வியக்கத்தின் செயல்களில் ஒன்றை இம்மகாநாடு முக்கியமாகக் கண்டிக்கிறது. இத்தகைய பிரசாரத்தை அழிக்கத் தங்களால் முடிந்த வகையில் எல்லாம் முயற்சி செய்யுமாறு இம்மகாநாடு கத்தோலிக்க வாலிபர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறது.”

(குடி அரசு - 05.06.1932)

இவ்வாறு கத்தோலிக்கர்களின் மாநாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு எதிராகத் தீர்மானங்கள் நிறைவேறிய பிறகும், பெரியார் ஓயவில்லை. தொடர்ந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகக் கலகக் குரல் எழுப்பிக்கொண்டே இருந்தார். அப்போதைய கோவை ஜில்லாவின் கத்தோலிக்க பிஷ்ப், குடி அரசை யாரும் வாங்கக்கூடாது. மீறி வாங்கிப் படித்தால் மதத்திலிருந்து நீக்கப்படுவீர்கள் என எச்சரித்தார்.

பாதிரியார் மறுப்புத் திருமணங்கள்

“கத்தோலிக்க மதத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புக் கிறிஸ்தவர்களின் நிலையை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் படும் கஷ்டத்திற்கும், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் படும் கஷ்டத்திற்கும் ஒன்றும் வித்தியாசமில்லை என்றே சொல்லலாம். தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த கிறிஸ்துவர்களுக்கு உயர்குலக் கிறிஸ்துவர்கள் செல்லும் மாதா கோயில் களுக்குச் சென்று அவர்களுடன் சமமாக இருந்து வணங்குவதற்கு உரிமையில்லை. கிறிஸ்து மத சம்பந்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் கலாசாலைகளிலும் சாப்பாட்டு விடுதிகளிலும், உயர்குலக் கிறிஸ்துவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படும் சௌகரியங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமூக கிறிஸ்தவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப் படுவதில்லை; இன்னும் இவை போன்ற பல புகார்கள் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகின்றன.

இக்காரணங்களால் இப்பொழுது கிறிஸ்துவர்களில் பலர் பாதிரிமார்களைப் பகிஷ்கரித்துச் சுயமரியாதை முறைப்படி கல்யாணம் முதலிய காரியங்களைத்

தாங்களே செய்து கொள்ளத் தொடங்கி விட்டார்கள். இம்முறையில் திருச்சி ஜில்லாவில் மாத்திரம் சுமார் 150 கல்யாணங்கள் வரையிலும் பாதிரிமார்களை நீக்கி நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று தெரிகின்றது. இதற்கு ஒரு வகையில் சுயமரியாதை இயக்கமும் குடி அரசும் காரணமாகும் என்பதை அவர்கள் நன்றாய் அறிந்திருக்கிறார்கள்.”

அவர்கள், இவ்வியக்கத்தால், தமது மதத்தில் கட்டுண்டு, தமது சொற்களுக்கு அடங்கி நடந்து கொண்டு வரும் பாமர மக்கள் அனைவரும் விழிப்படைந்து விடுவார்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டு, தமது முழு அதிகாரத்தையும் செலுத்திக் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்துவர்கள் மத்தியில் சுயமரியாதை இயக்கத்தை பரவாமல் தடுக்க முயலுகிறார்கள்.

சமீபத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள கத்தோலிக்கர்களுக்கெல்லாம், அந்த மதகுருவாகிய “மேற்றிராணியார்” என்பவர் “குடி அரசிலும், சுயமரியாதை இயக்கத்திலும் யாரும் சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது, “குடி அரசு” வரவழைத்துப் படிப்பவர்கள் 15 நாட்களுக்குள் அதை நிறுத்தி விட வேண்டும்” என்று ஒரு சுற்றுத் தரவு அனுப்பி, 15 நாட்களில் குடி அரசை நிறுத்தாதவர்களை ஜாதிப்பிரஷ்டம் செய்து விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. சென்ற 30. 10. 32 - இல் திருச்சியில் நடந்த கத்தோலிக்க வாலிபர் மகாநாட்டில், சுயமரியாதை இயக்கத்தைக் கண்டிப்பதாகவும், வாசக சாலைகளிலும் பொதுமேடைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் இவ்வியக்கத்தை எதிர்த்துப் பிரசாரம் பண்ணவேண்டும் என்றும் தீர்மானித்திருக்கின்றார்கள்.

(குடி அரசு 06.11.1932)

குடி அரசை ஒழிக்க கத்தோலிக்கர்கள் நிதிதிரட்டல்

கத்தோலிக்கர்களின் இவைபோன்ற கடுமையான எதிர்ப்புகளுக்குப் பிறகு பெரியார் பின்வாங்கினாரா என்றால், இல்லை. மீண்டும் 23.04.1933-இல் திருச்சி மாவட்டம் இலால்குடி வட்டம் ‘களத்தில் வென்றான் பேட்டை’ கிராமத்தில் ஆதிதிராவிட கிறிஸ்தவர்கள் மாநாட்டில் தாழ்த்தப் பட்டோருக்காக முழங்கினார். கிறிஸ்தவமதப் பாதிரியார்களும் விடுவதாக இல்லை. குடி அரசை அழிக்க நிதி திரட்டத் தொடங்கினார்.

“குடி அரசை” எதிர்த்துப் போராட கத்தோலிக்கர்கள் நிதி என்ற பெரிய தலைப்பின் கீழ் “கத்தோலிக் லீடர்” என்ற ஆங்கில பத்திரிகையில் ஒரு முறையீடு காணப்படுகிறது.

கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ பாதிரிகள் சு.ம. இயக்கத்தின் மீதும், ‘குடி அரசின்’ மீதும், ஆத்திரங்கொண்டு, அவைகளை அழிப்பது என்கிற முடிவு கொண்டு நிதி வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களின் வேண்டு கோளின் பிரகாரமே இது வரையிலும் ரூ. 250க்கு மேல் பணம் சேர்த்திருப்பதாகவும் நமக்குத் தெரிய வருகிறது. சபாஷ்! கத்தோலிக்கர்களே!! மெச்சினோம் புத்திசாலித்தனத்தை!!”

(குடி அரசு - 16.07.1933)

தாழ்த்தப்பட்டோர் விடுதலைக்கு எதிராக இருந்த காரணத்தால் மட்டுமே கிறிஸ்தவ மதத்தை எதிர்க்கத் தொடங்கினார் பெரியார். ஆனால், கிறிஸ்தவ ஆதிக்கச் சபைகளிலிருந்து தொடர்ச்சியான எதிர்த் தாக்குதல்கள் வந்த பிறகு, கிறிஸ்தவ மதத்தின் வண்டவாளங்களையும், அதன் கடவுள்களையும் ஆராயத் தொடங்கினார். கிறிஸ்தவ மதம் ஆதிக்கத்தில் உள்ள அமெரிக்கா, இலண்டன் போன்ற நாடுகளிலிருந்து வெளியாகும் நாத்திகக் கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து குடி அரசில் இடம் பெறச் செய்தார்.

கிறிஸ்தவ மதத்தின் ஜாதி - தீண்டாமைக்கு எதிரான போராட்டத்தில், தனது படைக் கருவியான குடி அரசு ஏட்டையே இழந்தார். “கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பற்றி எழுதினோம் என்பதற்காகக் ‘குடி அரசு’ பத்திரிக்கை நிறுத்தப்பட்டுப் போயிற்று.” என்று, பெரியார் தனது பகுத்தறிவு (09.0.1934) ஏட்டில் பதிவு செய்துள்ளார்.

ஜாதி ஆதிக்கத்தை விட்டுக் கொடுக்க முடியாத கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்கள் சிலர், தொண்டு நிறுவனங்கள் என்ற பெயரில் இன்றுவரை, தொடர்ச்சியாக பெரியார் கொள்கைகளுக்கு எதிராகக் குழி பறித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். அன்று தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் காவல் அரணாகப் பெரியார் இருந்தார். இன்று அதே தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் பெரியாருக்கு எதிராகத் திசைதிருப்பும் வேலைகளைச் சில கிறிஸ்தவத் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் செய்து வருகின்றன.

பல்வேறு தலித் அமைப்புகளில் பணியாற்றும் களப்பணியாளர்கள், சமூகவலைத்தள ஆர்வலர்கள் ஆகியோரை “அம்பேத்கரியலைப் பயிற்று விக்கிறோம்” என்ற பெயரில், அழைத்துச் சென்று பெரியாரியலுக்கு எதிராகத் தோழர்களைத் தீட்டி வருகின்றனர்.

தீண்டாமை வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்ட மசோதா

விடுதலை பெற்றதாகச் சொல்லப்படும் இந்தியாவில், இன்று நாடு முழுவதும் தீண்டாமை வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டங்கள் உருவாக்கப் பட்டு எழுத்தளவில் வந்துவிட்டன. இச்சட்டங்கள் வருவதற்கு முன்பு பெரியாரும், பெரியாரின் தளபதியான ஆர்.கே.சண்முகமும் சட்டரீதியாகத் தீண்டாமை வன்கொடுமைகளைத் தடுக்க முயற்சி எடுத்துள்ளனர்.

அகில இந்திய சட்டசபையில் (பாராளுமன்றம்) 04.02.1932-இல் தோழர் ஆர்.கே.சண்முகம் அவர்கள் தீண்டாமை ஒழிப்பு மசோதாவைத் தாக்கல் செய்தார். பார்ப்பனர்களின் கடும் எதிர்ப்பால் அந்த மசோதா தோல்வி அடைந்தது.

“பிப்ரவரி 4-ந்தேதி கூடும் இந்திய சட்டசபைக் கூட்டத்தில் சமூக சீர்திருத்த மசோதாக்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றனவாம். அவைகளில் திரு. ஆர். கே. ஷண்முகம் அவர்களால் கொண்டுவரப்படும் தீண்டாமை

வர்களுக்கு இருந்துவரும் அசௌகரியங்களைப் போக்கும் மசோதாவும், தேவதாசி முறையை ஒழிக்கும் மசோதாவும் முக்கியமானவையாகும். இதில்தான் இந்திய சட்டசபையின் யோக்கியதை விளங்கப் போகிறது. ஜாதி இந்துக்கள் ஏழைத் தீண்டாதவர்களின் நன்மையை எவ்வளவு தூரம் கவனிக்கின்றவர்களா யிருக்கின்றார்கள் என்பது வெட்டவெளியாகிவிடும்.”

(குடி அரசு - 31.01.1932)

இதற்கு முன்பே 1931 லேயே தோழர் ஆர்.கே.சண்மும், இந்திய சட்டசபையில் தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக சட்ட மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதற்காக 07.04.1931-இல் காரைக்குடியில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை மாநாட்டில் அவருக்கு நன்றியும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை பற்றி எல்லாம் விரிவான ஆய்வுகள் தேவை. வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்தாமல் விட்டு விட்டோம்.

இரட்டை வாக்குரிமைக்கு வட்டமேஜை மாநாட்டில் ஆதரவு

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு தனித்தொகுதி - இரட்டை வாக்குரிமைமுறை வேண்டும் என்பது குறித்து 1931 ஆம் ஆண்டில் இலண்டனில் நடைபெற்ற வட்டமேஜை மாநாட்டில், தோழர் காந்தி அடிகள், “முஸ்லிம்களுக்கும், சீக்கியர்களுக்கும் தனிப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க சம்மதிக்கிறேன், ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனிப்பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதை என் உயிர் போகும் வரையிலும் தடுத்துப் போராடுவேன்” என்று கூறி, தாழ்த்தப்பட்டோர் விடுதலையை சவக்குழிக்கு அனுப்பினார்.

தோழர் அம்பேத்கர் வட்டமேஜை மாநாட்டில் லேயே காந்திக்குக் கடுமையான எதிர்ப்புகளைத் தெரிவித்தார். இரட்டை வாக்குரிமையின் அவசியத்திற்காக பெரும் கருத்துப் போராட்டத்தை நடத்தினார். அப்போது, அந்த மாநாட்டில் அவருக்குத் துணையாக நின்றவர்கள் பெரியாரின் நண்பர்களும், தளபதிகளுமான சர்.ஏ.டி.பன்னீர் செல்வம், பொப்பிலி அரசர், ஏ.இராமசாமி (முதலியார்) ஆகியோர் ஆவர். தமிழ்நாட்டிலிருந்து தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் சார்பாக தோழர் ஆர்.சீனிவாசன் அவர்களும் வட்டமேஜை மாநாட்டுக்குச் சென்றிருந்தார். அவரும் சுயமரியாதை இயக்கத்தோடு நெருங்கிய உறவு கொண்டவர்தான்.

“சென்ற 27-12-1931 இல் சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்த திருவாளர்கள் ஏ.டி. பன்னீர்செல்வம், எ. ராமசாமி முதலியார், ஆர். சீனிவாசன், பொப்பிலிராஜா முதலியவர்களைக் குதூகலமாக வரவேற்ற கூட்டத்தில் மிகுதியாக இருந்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புவிரதி ந்திகளும், அவ்வகுப்புத் தொண்டர்களுமே யாவார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்கள் இவ்வாறு ஏராளமாகக் கூடி வரவேற்றது ஏன்? திரு. அம்பேத்கரின் துணையாக இருந்த திரு. ஆர். சீனிவாசன் அவர்களிடம் தங்களுக்கு

குள்ள நம்பிக்கையை காட்டுவதற்கேயாகும். திரு. அம்பேத்கரின் கொள்கையை ஆதரித்த திருவாளர்கள். பன்னீர் செல்வம், பொப்பிலிராஜா, ராமசாமி முதலியார் ஆகியவர்களிடமும், தமக்குள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துவதற்கேயாகும்.”

(குடி அரசு - 10.01.1932)

களத்தில் நேரடியாகப் போராடுவதோடு சட்டரீதியாகச் சாதிக்கும் வாய்ப்புகளையும் சரியாகச் செயல்படுத்தி இருக்கிறார் பெரியார்.

ஜமீன் நிலங்களை அரசுடமை ஆக்கிய பெரியார்

1933 ஆம் ஆண்டு சேலம் மாவட்டம் இராசி புரத்தில், சுயமரியாதை இயக்கத்தின் சார்பில் ‘ஜமீன் தாரல்லாதார் மாநாடு’ ஒன்று நடைபெற்றது. அதில் தோழர் பெரியார் பேசிய உரை 27.08.1933 ஆம் நாளிட்ட குடி அரசு ஏட்டில் முழுமையாக வெளியாகி உள்ளது. அப்போதைய காலத்தில், தமிழ்நாடும், ஆந்திராவின் சில பகுதிகளும் இணைந்த சென்னை இராஜதானியில் பெரும் ஜமீன் களாக ஆதிக்கம் செய்து வந்தவர்கள் யாரென்று அறிந்து கொண்டு, பெரியாரின் ஜமீன் ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கவேண்டும்.

கொள்ளைக்கார ஜமீன்கள் என்று பெரியாரே பட்டிலிட்டுள்ள ஜமீன்களாவன: விஜயநகரம், பொப்பிலி (அப்போதைய முதல் மந்திரியுடையது), பிதாபுரம், தேவகோட்டா, வெங்கடகிரி, காலாஹாஸ்தி, சிவகங்கை, இராமநாதபுரம், எட்டியாபுரம் ஜமீன்கள். இவற்றில் சிவகங்கை, இராமநாதபுரம் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் தெலுங்கர்கள்.

“...பார்ப்பனர்களைப் போலவே ஜமீன்தார்கள் பிறவியின் காரணமாகவே பரம்பரை உயர்வுள்ளவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவர்கள். பார்ப்பனர்களைப் போலவே ஜமீன்தார்கள் இன்றைய ஆட்சி முறைக்கு தூண்கள் போலவும் இருந்து வருகின்றவர்களாவார்கள். பார்ப்பனர்களைப் போலவே ஜமீன்தார்கள் என்பவர்கள் உலகத்துக்கு வேண்டாதவர்களும், உலக மக்கள் கஷ்டங்களுக்கு கெல்லாம் காரணமாயிருப்பவர்களுமாவார்கள்.

...மேல்ஜாதி, கீழ்ஜாதி முறை கூடாதென்றும், குருக்கள் முறை கூடாதென்றும் எப்படி நாம் பல துறைகளில் வேலை செய்கின்றோமோ அது போலவேதான் ஜமீன்தாரன்-குடிகள் என்கின்ற தன்மையும், முறையும் கூடாதென்று வேலைசெய்ய நாம் கட்டுப்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றோம்”

(குடி அரசு 27.08.1933)

தோழர் பெரியார் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்திய எழுச்சி அரசியலிலும் எதிரொலித்தது. பெரியாரின் மிக நெருங்கிய நண்பரும், அப்போதைய சென்னை மாகாணத்தின் முதல் அமைச்சராகவும் விளங்கியவர் பொப்பிலி அரசர் என்று அழைக்கப்பட்ட இராமகிருஷ்ண ரெங்கா ராவ் ஆவார். அவர் அதே 1933 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஜமீன்களுக்கு எதிரான ஒரு சட்டத்தைப் பிறப்பித்தார். அது Velliyakundam Impartible Estate Act, 1933 எனப்படும்.

மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள நாயக்கர்கள் தலைமையிலான வெள்ளியகுண்டம் ஜமீனுக்குரிய நிலங்களில் அந்த ஜமீன்தாருக்கு முழுஉரிமை இல்லை. நினைத்தவுடன் நிலங்களை விற்கவோ, உழுபவர்களை வெளியேற்றவோ முடியாது என்பதை அறிவிக்கும் ஆணை அது. இப்படி ஒரு தெலுங்கு ஜமீன்தாருக்கு எதிராக அவரது அதிகாரத்தைப் பறித்த முதலமைச்சரும் ஒரு தெலுங்கு ஜமீன்தார் தான்.

தோழர் பெரியார் மற்றும் நீதிக்கட்சியின் அயராது போராட்டங்களால் 'ஜமீன்தார் - இனம்தார்' ஆகிய இரண்டு கொடுமையான முறைகளும் 1948-இல் முடிவுக்கு வந்தன. அந்த இரண்டு ஆதிக்கங்களையும் ஒரு சேர அழித்தவர் தோழர் பெரியாரின் உற்ற நண்பரான, தமிழ்நாட்டின் முதல் அமைச்சர் ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் ஆவார். அவர் ஒரு தெலுங்கு பேசும் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் ஆவார்.

The Tamilnadu Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act 1948 என்ற இச்சட்டத்தின்படி கோடிக் கணக்கான ஏக்கர் பரப்புள்ள ஜமீனிலங்களும், பார்ப்பன ஆதிக்கத்தில் இருந்த இனாம் நிலங்களும் அரசுக்குச் சொந்தமானதாக ஆக்கப்பட்டன. மேற்கண்ட நிலங்களில் சாகுபடி செய்தவர்களுக்கு ரயத்வாரிமுறையில், அதாவது அரசுக்கு நேரடியாக வரிசெலுத்தும் முறையில் பட்டா வழங்கவும் உத்தரவிடப்பட்டது.

தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 4 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் வழங்கிய நீதிக்கட்சி

இந்தியாவில் இருந்த வேறு எந்த மாகாணத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் ஆதி திராவிடர்களுக்குப் பஞ்சமி நிலத்தை வாரி வழங்கியது. நீதிக்கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பு வரை 1920-21 ஆதி திராவிடர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த பஞ்சமி நிலம் 19,251 ஏக்கர் மட்டுமே. ஆனால் நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் 1931 வரை கொடுக்கப்பட்ட பஞ்சமி நிலம் 3, 42, 611 ஏக்கர் ஆகும். (ஆதாரம் T.G.Boag ICS என்ற சென்னை மாகாண அரசின் புள்ளிவிவர அதிகாரி எழுதிய Madras presidency 1881 - 1931 என்ற நூல் பக்கம் 132.) மேலும் 1935 மார்ச் 31 வரை ஆதி திராவிடர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பஞ்சமி நிலத்தின் அளவு 4, 40, 000 ஏக்கராக உயர்ந்துள்ளதை ஜஸ்டிஸ் ஏடு 19.7.1935 இல் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

பிற்படுத்தப்பட்டோரின் நிலங்கள் அரசுடமையாக்கப்பட்டன. தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. மிகப்பெரும் ஆயுதப் போராட்டத்தால் சாதிக்க வேண்டியதை, அறிவாயுத்தால் சாதித்தவர் தோழர் பெரியார்.

பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு எதிரான தீண்டாமை ஒழிப்புக் களங்கள்

1.சிவகங்கை, தேவகோட்டை, இராமநாதபுரம் போன்ற நாட்டார்கள் ஆதிக்கமாக உள்ள பகுதி

களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மேலாடை அணியக் கூடாது. பெண்கள் இரவிக்கை அணியக் கூடாது. வெள்ளைச் சேலைதான் கட்டவேண்டும். வண்ணச் சேலைகளைக் கட்டக்கூடாது. தங்க நகைகள் அணியக்கூடாது. வெள்ளி, செம்புப் பாத்திரங்கள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. செருப்பு அணிந்து நடக்கக்கூடாது. மழைக்கோ, வெயிலுக்கோ குடைபிடிக்கக்கூடாது என்பவை போன்ற பல ஜாதிக்கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன.

சிவகங்கை மாவட்டம் எழுவன்கோட்டையில் வசித்துவந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அந்தக் கட்டுப்பாடுகளை மீறி, மேலாடைகளை அணிந்துவிட்டனர். அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத நாட்டார்கள் - கள்ளர்கள் எழுவன்கோட்டைக்குள் நுழைந்து கண்முடித்தனமாகத் தாக்குதல் நடத்தி தானியங்களையும், நகைகளையும், பாத்திரங்களையும் கொள்ளையடித்துச் சென்றனர். வீடுகளுக்குத் தீ வைத்தனர். தொடர்ச்சியாக நடந்து வந்த ஜாதியத் தாக்குதல்களை முடிவுக்குக் கொண்டு சுயமரியாதை இயக்கம் பணியாற்றியது.

ஆதிதிராவிட மகாஜனசபையின் தலைவர் தோழர் ஏ.எஸ்.ஜான், சுயமரியாதை இயக்கப் பொறுப்பாளர்களும் வழக்கறிஞர்களுமான தோழர்கள் ஈப்பன், இலட்சுமி ரதன் பாரதி ஆகியோரது முன்முயற்சியில் 11.09.1931 மற்றும் 20.09.1931 ஆகிய நாட்களில் இரண்டு சமாதானக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன.

தாக்குதலில் ஈடுபட்ட கள்ளர்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் சார்பில் இருதரப்புப் பொறுப்பாளர்களும் பங்கேற்ற இக்கூட்டங்களின் முடிவாக, அப்பகுதித் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வண்ணச்சேலைகள், இரவிக்கை அணியவும், பொதுத் தெருவில் நடக்கவும், பொதுக்கிணறுகளில் நீர் எடுக்கவும், செருப்புப் போட்டு நடக்கவும், குடைபிடிக்கவும், சுட்டாயக் கூலி வேலைகளிலிருந்து விடுதலை பெறவும் முடிந்தது (குடி அரசு 20.09.1931)

2. தஞ்சை மாவட்டம் நீடாமங்கலத்தில் 1937-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 28-ஆம் நாள் ஒரு காங்கிரஸ் மாநாடு நடைபெற்றது. அதில் நடந்த விருந்து ஒன்றில், அப்பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் 20 பேரும் அமர்ந்து சாப்பிட்டுள்ளனர். அது பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயங்களைச் சேர்ந்த பண்ணையார்களுக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கியது. அதனால், அந்த 20 பேரும் இழுத்துவரப்பட்டு கம்பங்களில் கட்டி வைக்கப்பட்டு, சாணிப்பால் குடிக்க வைக்கப்பட்டனர். 20 பேரையும் மொட்டை அடித்து ஊர்வலமாக நடத்தியுள்ளனர்.

இக்கொடுமையைக் கேட்ட பெரியார், உடனடியாக பண்ணையார்களுக்கு எதிராக, அந்தச் செய்தியைத் தனது விடுதலை ஏட்டில் படங்களுடன் வெளியிட்டார். செய்திவெளியிட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழ்நாட்டின் அனைத்து முக்கிய நகரங்களிலும் கண்டனக்கூட்டங்களை நடத்தினார். தாக்கப்பட்ட தோழர்களைத் தமிழ்நாடு முழுதும்

பயணம் செய்ய வைத்து, நடந்த கொடுமைகளை நேரடியாக விளக்க வைத்தார். இதனால், கோபமடைந்த பண்ணையார்கள் தினமணி பத்திரிக்கையின் மூலம், “இப்படி ஒரு சம்பவமே நடக்கவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அவர்களாகவே தலையை மொட்டை அடித்துக்கொண்டனர்” என்று அறிவித்தனர். இது தொடர்பாக அப்போது தினமணிக்கும், விடுதலைக்கும் மிகப் பெரும் கருத்துப்போர் நடந்தது. (குடி அரசு 30.01.1938)

இறுதியில், பண்ணையார்கள் வென்றனர். தீண்டாமை வன்கொடுமை நடக்கவேஇல்லை என்று கூறி, தவறான செய்தி வெளியிட்டதற்காக நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டு, விடுதலை ஏட்டின் வெளியீட்டாளர்கள் ஈ.வெ.கிருஷ்ண சாமி, முத்துச்சாமி இருவரும் நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்டனர். (குடி அரசு 19.06.1938)

3. திண்டுக்கல் மாவட்டம் அம்மைய நாயக்கனூர் அருகே உள்ள அம்மாபட்டியில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களது திருமண ஊர்வலத்தில் மோட்டார் வண்டியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தாழ்த்தப் பட்டோர் மோட்டார் வண்டியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று மிரட்டி, அதை மீறுபவர்களைத் தாக்கும் சம்பவங்கள் அடிக்கடி நடந்தன. கிறிஸ்தவ வன்னியர்கள் அப்பகுதியில் ஆதிக்கம் செய்து வந்தனர். அவர்களை எதிர்த்துப் போராடி தாழ்த்தப் பட்டோருக்கு மோட்டார்வண்டி பயன்படுத்தும் உரிமையைப் பெற்றுத் தந்தது சுயமரியாதை இயக்கம். (குடி அரசு 19.09.1928)

4. 1929 பிப்ரவரி 17-இல் நடைபெற்ற செங்கல் பட்டு சுயமரியாதை மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள் தமிழ்நாட்டில் அனைத்து பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் மிகப்பெரும் தாக்கத்தை உருவாக்கின. சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் ஜாதி, தீண்டமை ஒழிப்புக்காக களமிறங்கிப் போராடினர்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் அருகே மதுரை சாலையில் உள்ள அம்மாபட்டியில் நாயடுகளுக்குச் சொந்தமான கிணற்றில் நாடார்கள் தண்ணீர் இறைக்கக் கூடாது என்று தடை இருந்தது. அதை நீக்கி நாடார் களுக்கு தண்ணீர் உரிமையைப் பெற்றுத் தந்தது சுயமரியாதை இயக்கம். (குடி அரசு 10.03.1929)

5. இராமநாதபுரத்தில் உள்ள நாடார்களும், சைவப்பிள்ளைகளும் இணைந்து தாழ்த்தப் பட்டோருக்கு உரிய உரிமைகளைப் பெறத் துணைநின்றனர். தங்களது கட்டுப்பாட்டில் இருந்த கோவில்கள், பள்ளிக்கூடங்களில் தாழ்த்தப் பட்டோரைச் சேர்த்துக்கொண்டனர். பள்ளிகளில் இருந்த பார்ப்பன ஆசிரியர்களுக்குப் பதிலாக பார்ப்பனரல்லாத ஆசிரியர்களை நியமிக்கத் தொடங்கினர். பட்டிவீரன்பட்டி செளந்திர பாண்டியனார் இராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டு தலைவராக பதவியேற்ற பிறகு இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏராளமாக நடைபெற்றன. அப்பகுதியில் செல்வாக்

கான நபர்களான காமாட்சி நாடார், காளியப்ப நாடார், வடகாசிப்பிள்ளை, பொன்னுச்சாமிப் பிள்ளை போன்றோர் இம்முயற்சிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். (குடி அரசு 10.03.1929)

எதிர்ப்புகளோடு வளர்ந்த இயக்கம்

சுயமரியாதை இயக்கம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே, ஜாதி ஒழிப்பில் உண்மையான அக்கறை கொண்டு இயங்கி வந்தது. அதனால், பார்ப்பனர் களும், இடைநிலைச்சாதியினரும் ஒருசேரப் பெரியாரை எதிர்த்தனர். சான்றாக சில நிகழ்வுகள் மட்டும்.

காரைக்குடியில் 07.04.1931-இல் திட்டமிடப் பட்ட செட்டிமார் நாட்டு முதலாவது சுயமரியாதை மாநாட்டை நடத்த விடாமல் அங்கிருந்த பார்ப்பனர்களும், செட்டியார்களும் இணைந்து கரும் எதிர் நடவடிக்கைகளைச் செய்தனர்.

“ஒரு குரங்கு கள்ளைக்குடித்து, அதைத் தேளும் கடித்து விட்டால் எப்படி அது தலை கால் தெரியாமல் கண்டதை யெல்லாம் கடிக்குமோ அது போலவேதான் நமது பார்ப்பனப் போலீசு நிர்வாகம் இருக்க முடியும். போராக் குறைக்கு இவர்களுடைய தயவை பைத்தியக் கார பணக்காரச் செட்டியார்மார்கள் எதிர்பார்த்து தூபம் போடுவதும் சேர்ந்து விட்டால் 144 உத்திரவு மாத்திர மல்லாமல் இன்னமும் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யப் பின் வாங்க மாட்டார்கள்.”

(குடி அரசு - 08.03.1931)

இராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருப்பத்தூர் தாலுக் காவில் 11.03.1934-இல் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்ட திருப்பத்தூர் முதலாம் சுயமரியாதை மாநாட்டுக்கு 144 தடை உத்தரவு போட வலியுறுத்தி அங்கிருந்த பார்ப்பனர்களும், கள்ளர்களும், செட்டியார்களும் அரசை அணுகினர். 144 தடை உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டிய நீதிபதி, மாநாட்டுத் திடலுக்கே நேரில் வந்து தடை விதித்தார். ஆனால், தடைகளுக்கு அஞ்சாமல் மாநாட்டை நடத்திக்காட்டியது சுயமரியாதை இயக்கம். (புரட்சி 18.03.1934)

ஜாதி ஒழிப்பு நோக்கிய பெரியாரின் அணுகுமுறை

பெரியாரின் இயக்க மாநாடுகள், பொதுக் கூட்டங்கள், இயக்க நிர்வாகிகள், அவரது ஏடுகளின் எழுத்தாளர்கள், போராட்டங்கள் அனைத்திலும் பெரும்பான்மை மக்களின் அனைத்துப் பிரிவினரின் பங்களிப்பும் தவறாமல் இருக்கும். பார்ப்பனர் தவிர தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர், பெண்கள், சிறுபான்மையினர் என அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் பங்கேற்றனர். உண்மையான மக்கள் இயக்கமாக - அவரவர் ஜாதி, மத, பாலின அடையாளங்களைக் கடந்த உறவுகளின் ஒருங்கிணைப்பாக இயக்கத்தை வழிநடத்தப்பட்டது.

தேவகோட்டையில் கள்ளர்கள் தாழ்த்தப் பட்டோரைத் தாக்கினால், அதே பகுதியில் வாழ்ந்த சிவகங்கை இராமச்சந்திரன் துப்பாக்கியுடன் களத்திற்குச் சென்று தாழ்த்தப்பட்டோர் பக்கம் நிற்பார். சுயமரியாதை இயக்கத்தையும் அதன் ஜாதி, மத ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளையும் தமிழ்நாட்டின்

அனைத்து பிற்படுத்தப்பட்ட ஜாதியினரும் எதிர்த்தனர். தடைகள் போட்டுக்கொண்டிருந்தனர். அதேநேரத்தில், எந்தப் பகுதியில் எந்த ஜாதி ஆதிக்கத்தில் இருக்குமோ, அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்த சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்களே அந்த எதிர்ப்புகளை முன்னின்று தாங்கிக் கொண்டனர். மெல்ல மெல்ல ஜாதி, மத வெறியர்களை அரசியல்படுத்தினர். எதிர்ப்பாளர்கள் மெதுவாக, வெறும் கிண்டல் செய்பவர்களாக மாறினர். பிறகு அமைதியாக ஒதுங்கினர். காலப்போக்கில் நமது சுருத்தின் நியாயங்களை ஏற்று அமைப்பாக வந்தனர்.

அதன் விளைவாகத்தான் 1957-இல் ஜாதியைப் பாதுகாக்கும் இந்திய அரசியல் சட்டத்தை எரிக்கும் போராட்டத்தில், ஆதிக்க ஜாதிகள் என்று சொல்லப்படும் அனைத்து முன்னேறிய ஜாதியினரும், பிற்படுத்தப்பட்ட ஜாதியினரும், தாழ்த்தப்பட்டோரும், சிறுபான்மையினரும் வேறுபாடு இல்லாமல் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றனர். மூன்று ஆண்டுகள் வரை கடுங்காவல் தண்டனை உண்டு என்று அறிவிக்கப்பட்ட போதும், ஜாதி ஒழிப்பிற்காக அனைத்து ஜாதியினரும் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தி, சிறை சென்றனர்.

பெரியார்

இயக்கத்தின் இந்த அணுகு முறைதான் ஜாதி ஒழிப்பை நோக்கி நம்மை நகர்த்தும். நகர்த்தியது. ஆனால் அந்தச் சமூகப் புரட்சியாளர் பெரியாரையே ஒரு ஜாதிக்குள் அடைத்துப் பார்க்கும் போக்கு எந்த வகையில் ஜாதி ஒழிப்புக்குப் பயன்படும் என்று புரியவில்லை.

தோழர் இரஞ்சித்

அவர்கள் திராவிடர் இயக்கங்களில் நேரடியாகப் பணியாற்றியவர் அல்ல. அதனால், பெரியாரை

முழுமையாகப் புரிந்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால், திராவிடர் இயக்கங்களின் தோழர்களோ, தலித் அமைப்புகளின் தோழர்களோ பெரியாரைப் பற்றிய இரஞ்சித்தின் தவறான புரிதலுக்கு மறுப்புத் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். பெரியாரை யார் வேண்டுமானாலும் என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் இயக்குநர், தோழர் இரஞ்சித்தை எவரும் விமர்சனம் செய்யக்கூடாது என்பது எந்த வகையில் பெரியாரியம்? எந்த வகையில் அம்பேத்கரியம்?

ஆண் மய்யச் சினிமாக்களில் உச்சம்

மிஷ்கினின்

படத்தில் மூன்று பெண்கள். ஒருவர் பிக்பாக்கெட், இன்னொருவர் கொலைகாரி, மூன்றாமவரோ படுத்த படுக்கையிலிருந்து எழுந்து நடமாட முடியாத நோயாளி.

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் 'பிக்பாக்கெட்' ஆன நாயகி, 'நல்ல வாழ்க்கை' வாழ்வதற்காக நாயகனிடம் வேலை கேட்கிறார். நாயகனோ அவர் கையில் துடைப்பத்தைக் கொடுத்து, கதவைப் பூட்டி தரையில் தள்ளுகிறார். நாயகியோ தரையில் விழுந்து, மகசேசு விருது கிடைத்ததைப்போல மகிழ்ச்சியில் பூரிக்கிறார்.

நாயகன் ஒரு காட்சியில்கூட நாயகியைக் குறைந்தபட்ச மரியாதையுடன் நடத்துவதில்லை. நாயகி க்ரீன் டீ போட்டுக்கொடுக்கிறார். "கழுதை மூத்திரம் போல இருக்கு" என்கிறார் நாயகன். நாயகியின் கண்களோ காதலில் மிதக்கின்றன. கழுதை மூத்திரத்தில் காதல் மலரும் முதல் படம் இதுவாகத் தானிருக்கும்.

இப்படி துடைப்பம் போல நடத்தப்படும் நாயகி, நாயகனுக்காகக் கத்திக்குத்து பட்டு தியாகி ஆகிறார். இன்னொரு பெண்ணோ தன் உடலை வைத்து வலைவிரித்து, ஒருவனைக் கொல்கிறார். தேவையே இல்லாமல் ஒரு வயதான தம்பதியையும் இலவச இணைப்பாகக் கொல்கிறார். நோயாளிப்பெண்ணோ மிஷ்கின் படத்தில் நடித்த பாவத்திற்காக, தலையணையால் அழுக்கப்பட்டுச் சாகிறார்.

படத்தில் மூன்று பெண்கள். மூன்று பெண்களுமே செத்துப்போகிறார்கள். ஆனால் இறுதிக்காட்சியில் ஒரு நாயைக் கொன்றதற்காக, வில்லன் சிறுவனிடம் மன்னிப்பு கேட்பதால் இது உலக சினிமா ஆகிவிடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆண்களை இழுத்துச் செல்லுங்கள்!

மகன் மட்டுமே

தொடக்கத்திலேயே ஜாதிமறுப்பு - சமமரியாதைத் திருமணம், அதை நடத்தி வைப்பவர்கள் பெண்கள். அதுவும் ப்ளூ ஜூன்ஸ், கருப்புடிசர்ட் அணிந்தவர்கள். பெரியார், அம்பேத்கர் படங்கள், மோடியின் 'சுவச் பாரத்' விளம்பரப் பின்னணியில் சாக்கடை அள்ளும் தொழிலாளர்களின் இழிநிலை என அடுத்தடுத்த காட்சிகளில் ஆர்வத்தைக் கூட்டிவிடுகிறார்கள். அப்போது தொடங்கும் ஆர்வம் இறுதிவரை குறையாமல் கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் படத்திற்கு ஜோதிகா அவர்களுடன் இயக்குநர் பிரம்மா பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் போது, இரண்டு கதைகளைக் கூறியுள்ளார். இரண்டிலிருந்து இந்தக் கதையை ஜோதிகாவே தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். அதற்காக முதலில் அவருக்கு நன்றி கூறவேண்டும். நடிகர் சிவக்குமாரின் குடும்பத் தினர் இதுவரை பேய்களையும், ஜாதி ஆதிக்க வெறியர்களையும் முதன்மைப்பாத்திரங்களாகக் காட்டி வந்தனர். அந்தக் குற்றங்களைச் சரிசெய்யும் விதமாக முதன்மைப் பாத்திரத்தை ஒரு பெரியாரிஸ்ட் போல வடிவமைத்துள்ளனர்.

1978-ஆம் ஆண்டு, மதுரையில் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி ஒன்றில் பி.யு.சி படித்த மாணவிகளின்

வாழ்க்கைதான் இத்திரைப்படம். கலை இயக்குநர் மிகவும் கவனமாகப் பணியாற்றியுள்ளார். 1978 ம் 2017ம் மாறி மாறி வந்து போகிறது. 'அவள் அப்படித்தான்' திரைப்படத்தைப் பார்ப்பதற்காக கல்லூரி விடுதியின் காம்பவுண்ட் சுவற்றை ஏறிக் குதித்து, காதலில் விழுவது - ப்ரின்ஸ்பலிடம் மாட்டிக்கொண்டு தண்டனை பெறுவது - திருமண முறையை வெறுப்பது - தோழியின் திருமணத்தைத் தடுக்க திட்டம் போடுவது - பி.யு.சி யைத் தாண்ட முடியாமல் திருமண முறைக்குள் சிக்கிச் சீரழியும் பெண்களின் நிலை என அந்தக் காலத்து மகளிர் கல்லூரிகளில் படித்த அம்மாக்களையும், அக்காக் களையும் கண்முன் நிறுத்துகின்றார் இயக்குநர்.

இந்தியா முழுவதும் சமையலறைகள் இன்னும் சேரிகளைப் போலவே உள்ளன. சேரிகளில் மட்டுமே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வாழவேண்டும் என்ற மனுதர்மச்சட்டம் இன்றும் அழியாமல் இருக்கிறது. அந்தச் சேரி வாழ்வைவிடக் கொடுமையானது இந்தச் சமையலறை வாழ்வு. அக்ரஹாரம் தொடங்கி, பிற்படுத்தப்பட்டவர்களின் ஊர்களிலும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் சேரிகளிலும், பெரும் பணக்காரன், ஏழை என அனைத்து வர்க்கங்களின் வீடுகளிலும் 'சமையலறை' என்பது பெண்களுக்கான இடமாகவே உள்ளன. சமையல், வீட்டைப்பராமரிப்பது, குழந்தைகளைப் பராமரிப்பது, பெரியவர்களைப் பராமரிப்பது என அனைத்தும் பெண்ணுக்குரிய அத்தியாவசியமான கடமையாக இருக்கிறது.

ஜாதி அடிப்படையிலான தீண்டாமைகளை 'இரட்டைக் குவளைகள்', 'இரட்டை இருக்கைகள்' என்பவை மூலம் நாம் காண்கிறோம். அவற்றுக்கு எதிராக இரட்டை டம்ளர் உடைப்புப் போராட்டங்களை நடத்தினோம். நடத்துகிறோம். நடத்துவோம். இரட்டை டம்ளர்கள் வைத்திருந்த கடைகளை அடித்து நொறுக்கினோம். அதேபோல, ஊர் - சேரி என அனைத்து இடங்களிலும் உள்ள பாலினத் தீண்டாமையின் அடையாளமான 'சமையலறை' களை இதுவரை விவாதிக்குள்ளாக்கி இருக்கிறோமா? பாலினப் பரகுபாட்டின் அசைக்க முடியாத

அடையாளமாக உள்ள சமையலறைகளை உடைத் தெறிய வேண்டும் என்பவை போன்ற போராட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறோமா?

காட்டாறு ஏடு ஒரு சிறு குழுவால் நடத்தப்படும் ஏடு. ஒரு அமைப்பு என இயங்கும் அளவுக்கு இதில் தோழர்கள் இல்லை. ஆனால், காட்டாறு 'சமையல் மறுப்புப் போராட்டத்தை' அறிவித்தது. அப்படி ஒரு போராட்டத்தை நடத்தி வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அப்படி அறிவிக்க வில்லை. சமையலறைகளிலிருந்து பெண்கள் வெளியேற வேண்டும் என்பது சமத்துவத்தின் முதல் படி. அந்தச் 'சமையலறைப் பாகுபாடு' என்ற கொடுமை, 'கொள்கை அளவில்' என்ற நிலையில் இருந்து, செயல் தளத்திற்கு வரவேண்டும். அதுபற்றி ஒரு விவாதமாவது வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் அந்த அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. சமையல் மறுப்புப் போராட்டத்திற்கு முன் நிபந்தனையாக, 20 மேற்பட்ட கோரிக்கைகளைக் காட்டாறு வெளியிட்டது.

தோழர் பெரியாரின் காலத்திற்குப் பிறகு, சில பெரியார் தொண்டர்களும், காட்டாறு இதழும் எழுத்து வடிவில் தொடங்கிய அந்தக் கருத்துக்கள், நமக்கு எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாத இயக்குநர் பிரம்மா அவர்களால் காட்சி வடிவில் ஒரு பெரும் விவாதமாகத் தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மகளிர் மட்டும் நாயகி ஜோதிகா, சமையலறைத் தீண்டாமைக்கு எதிராகவும், 'ஹவுஸ் ஒய்ஓப்' என்ற பாலின வன்கொடுமைக்கு எதிராகவும் டாக்கு மெண்ட்ரி எடுக்கிறார். அப்படித்தான் படம் தொடங்குகிறது. சமையலை மறுப்பது, 'ஹவுஸ் ஒய்ஓப்' முறையை மறுப்பது, திருமண முறையை மறுப்பது, சுயமாக முடிவெடுப்பது, சொந்தக் காலில் நிற்பது, பிள்ளைகள் பெறுவதை மறுப்பது, பெண்களுக்கு என தனியாக வாகனம் வடிவமைப்பதை எதிர்ப்பது என பலவற்றைக் காட்டாறில் எழுதினோம். அவை அனைத்துமே இப்படத்தில் விவாதிக்கப்படுகிறது.

பெண்ணின் முதல் காதல், பெண்ணின் கோபம், பெண்ணின் அடக்கப்பட்ட மன உணர்வுகள் என அனைத்தையும் பேசுகிறது. 500 சி.சி. ராயல் என்ஓபீல்ட் பைக்கை ஜோதிகா ஓட்டும்போதும், பானுப்பிரியா காரை வேகமாக ஓட்டும் போதும் திரையரங்கில் பெண்கள் எழுப்பும் விசில் ஒலியை ஆண்கள் கவனத்தில் கொண்டு திருந்தவேண்டும்.

நள்ளிரவு 12 மணிக்கு தங்க நகைகளை அணிந்து கொண்டு தனியாக ஒரு பெண் நடந்து செல்வது பெண் சுதந்திரம் அல்ல; நமது வாழ்க்கையை நாமே முடிவு செய்வதும், மனதுக்குப் பிடித்தவனுடன் மட்டுமே வாழ்வதுமே பெண் சுதந்திரம் என்கிறார் ஜோதிகா.

கொடுமைக்காரக் கணவன் என்றால், தினமும் குடித்து விட்டு அடிப்பது, மனைவியைச் சந்தேகப்படுவது, சிகரெட்டால் சூடு வைப்பது போன்ற காரியங்களைச் செய்பவர்கள் மட்டுமே என்று அர்த்தம் இல்லை. மனைவியை வீடு என்ற வலைக்குள்,

திருமணம் என்ற சிறைக்குள் அடைத்துள்ளவர்கள் அனைவருமே கொடுமைக்காரர்கள் தான் என்று முகத்தில் அறையப்படுகிறது.

பூ, புடவை, நகைகள் வாங்கிக்கொடுத்து, அது தான் மகிழ்ச்சி - அவற்றை அணிந்து கொண்டு வாழ்வது தான் உயர்ந்த வாழ்க்கை என்ற சிந்தனையைப் பெண்களிடம் திணித்து அதை இன்றவிலும் நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது மனுசாஸ்திரம். அந்த மனுவின் சட்டங்களைப் பானுப்பிரியாவின் கேரக்டர் மூலம் அடித்து நொறுக்குகிறார் இயக்குநர் பிரம்மா. "நான் இந்த வீட்டின் தலைமை வேலைக்காரி" என்று பானுப்பிரியா பேசும் ஒரு சில வசனங்களில் அவர் வெளிப்படும் முகபாவங்கள், நிச்சயமாக ஆற்றிவுள்ள ஆணைக் குற்றஉணர்வுக்கு உள்ளாக்கும். 'திருமண முறை' என்பது 'பெண்களுக்குரிய மேஜிக்கல் ஜெயில்' என்று காட்சி மொழியால் விளக்கியுள்ளனர்.

பெண்கள், தாம் விரும்பிய நேரத்தில், ஒரு டக்கடைக்குச் சென்று ஒரு சிங்கிள் டையைக் கூடக் குடித்துவிட்டு வரமுடியாத கேவலமான சமுதாய நிலையை நாம் அனைவருமே மிக எளிதாகக் கடந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். இதில் பெண்கள் வெளியூருக்குச் சுற்றுலா செல்வதெல்லாம் கனவில் கூட நடக்காது. ஆண்களால் நினைத்தால், நினைத்த உடனே ஒரு பிக்னிக்கைத் திட்டமிட்டுப் போய்வர முடிகிறது. அப்படிப் போவது மிகவும் நல்லது தான். ஆனால், அப்படி அதிரடி பிக்னிக் போகும் ஆண்களின் வீடுகளிலேயே அவர்களது துணைவியோ, தாயோ, தங்கையோ அப்படிச் சென்றுவர முடியாது.

வெகு மக்களாக உள்ள, பக்திமான்களின் வீடுகளில் கூட சமயபுரம், மேல்மருவத்தூர், பழனி, திருப்பதி என பக்தியின் பேரிலாவது வெளியூர்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். ஆனால் இயக்கங்களில் பணியாற்றும் சமுதாயப் போராளிகளின் வீடுகளில் சிக்கிய பெண்களின் நிலை மிக மிகக் கொடுமையானது. அப்படி, திருமணச் சிறைக்குள் சிக்கிய மூன்று தோழிகள் ஒரு மூன்று நாள் தனியாக - ஆண் துணை இல்லாமல் சுற்றுலா செல்கிறார்கள். அது தான் இந்தப் படத்தின் ஹைலைட். இதைத்தான் காட்டாறு குழு 'விடுதலை வெளி' என்ற பெயரில் மகளிர் சுற்றுலாக்களாகத் திட்டமிட்டு நடத்தி வருகிறது.

பெண்ணியப் படமென்றால், அதை மட்டுமே பேசாமல், அதோடு நெருக்கமான தொடர்புடைய ஜாதி ஆணவக் கொலைகளையும் பேசுகிறது. உடுமலை சங்கரும், பெரியாரின் விடுதலைப் பெண் கொளசல்யாவும் இப்படத்தில் வாழ்கிறார்கள்.

அனைத்து வகையான ஆணாதிக்கங்களுக்கும் காரணம் ஆண்கள் மட்டுமே என்று மேலோட்டமாகப் பேசாமல், இவற்றுக்கு அடிப்படைக் காரணம் இந்த 'சமுதாய அமைப்பு முறை' என்று சிஸ்டத்தைக் குற்றவாளியாக்கியுள்ளனர். அதுதான் இந்தப் படத்தின் தனிச்சிறப்பு.

இராணுவ முகாமில் ஒரு பெண் அதிகாரி, பானுப்பிரியாவின் மகனிடம் பேசும்போது, குழந்தை வளர்ப்பு என்பது பெண்ணுக்குரியது என்ற தொனியில் ஒரு வசனம் வரும். அதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். இறுதிக் காட்சியில், அக்டோபர் 30-இல் மூன்று தோழிகளுக்கும், பட்டுப்புடவைகளைப் பரிசளிப்பார் ஜோதிகா. இந்தப் பட்டு, நகை, நட்டுக்கள், அலங்காரம் இவையெல்லாம் பெண்ணடிமைத் தனத்தின் அடையாளங்கள்தான்.

அதற்குப் பதிலாக, ஊர்வசி, பானுப்பிரியா, சரண்யா மூவருக்கும் ஜூன்ஸ், டிசர்ட்டுகளைப் பரிசளித்திருக்கலாம். இன்னும் கெத்தாகவும், கதைக்களத்திற்குப் பொருத்தமாகவும் இருந்திருக்கும். பெண் விடுதலைக்குத் தடையாக உள்ள இந்து மதத்தின் வேதங்களும், சாஸ்திரங்களும் வெளிப்படையாக, நேரடியாகக் குற்றம் சாட்டப் படவில்லை என்ற முக்கியமான குறையைத் தவிர, 'மகளிர் மட்டும்' பெரியாரின் விடுதலைப் பெண்ணியத்தைப் பேசுகிறது.

மகளிர் சுய உதவிக்குழுக்களும், கல்லூரி மாணவிகளும், இளம் வயதுப் பெண்களும் அவசியம் இப்படத்தைப் பாருங்கள். அதை விட முக்கியம். உங்களுடன் ஏதாவது ஒரு ஆணை அவசியம் இழுத்துச் சென்று தியேட்டரில் உட்கார வையுங்கள். கணவன், காதலன், இணை, துணை, க்ளாஸ்மெட், அண்ணன், தம்பி, மகன், அப்பா, தாத்தா என யாராவது ஒரு ஆணை அவசியம் அழைத்துச் செல்லுங்கள். யாரும் திருந்தா விட்டாலும், தாம் என்ன தவறு செய்கிறோம் என்பதாவது அவர்களுக்கு விளங்க வேண்டும்.

**பெரியாரியல் சார்பான
புத்தகங்கள் அனைத்திற்குமான
ஒரு தகவல் களம் மற்றும் விற்பனைத் தளம்!**

PERIYARBOOKS.IN

தந்தை பெரியாரின் 139 வது பிறந்தநாள்
(17- செப்டம்பர் - 2017) முதல்
மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு வருகிறது...

- பெரியார் உரைகள் எழுத்துக்கள்
- பெரியார் பதிப்பித்த புத்தகங்கள்
- பெரியாரைப் பற்றிய புத்தகங்கள்
- பெரியார் தொண்டர்களின் எழுத்துக்கள்
- பெரியாரிய இயக்கங்கள் வெளியீடுகள்
- பெரியாரியத்தின் தோழமை வெளியீடுகள்

இவையனைத்தும்
இனி ஒரே தளத்தில்

**PERIYAR
BOOKS.IN**

என் வாரிக யார்?

கேள்வி: உங்களுடைய அரசியல் வாரிக யார்?

பதில்: எனக்கு அரசியல் வாரிக என்று யாரும் கிடையாது; என்னுடைய கொள்கைகளும், கருத்துகளும் தான் வாரிக; வாரிக என்பது தானாகவே ஏற்படவேண்டும்.

- பெரியார், 'மாலைமுரசு' 16.9.1973

அலைபேசி: 9884544321

மின்னஞ்சல்: periyarbooks.in@gmail.com